

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3046

C 78

fyrtiofemte årgången

2 april 2002

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

I Meddelanden

Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen för partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan

Det tredje sammanträdet hölls i Bryssel i Belgien från den 29 oktober till den 1 november 2001

2002/C 78/01

Protokoll från sammanträdet måndagen den 29 oktober 2001

Formellt invigningssammanträde	1
Sammanträde i den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen	1
1. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingens sammansättning	1
2. Utnämning av den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingens presidium	1
3. Godkännande av förslaget till föredragningslista (APP/3222)	2
4. Godkännande av förteckningen över icke-parlamentariska företrädare för AVS-staterna	2
5. Suppleanter	2
6. Mottagna dokument	2
7. Anförande av Eddy Boutmans, belgisk statssekreterare med ansvar för utvecklingsbistånd, tjänstgörande ordförande i EU:s ministerråd	5
8. Anförande av HKH prins Ulukalala Lavaka Ata, AVS-ministerrådets tjänstgörande ordförande (Tonga)	5
9. Frågestund med AVS-ländernas ministerråd	5
10. Europeiska investeringsbanken (EIB) och AVS-EU:s partnerskap Diskussion med Philippe Maystadt, EIB:s ordförande	6

Pris: 18,00 EUR

SV

(Fortsättning på nästa sida)

2002/C 78/02

Protokoll från sammanträdet tisdagen den 30 oktober 2001

1. Meddelande från Clair, medordförande	7
2. Suppleanter	7
3. AVS-ländernas tillgång till global kommunikation som bidrag till en hållbar utveckling — Huvudföredragande: Karin Junker — Presentation av betänkande och diskussion	7
4. Anförande av Poul Nielson, EU:s kommissionär med ansvar för utvecklingssamarbete och humanitärt bistånd – Tillämpningen av Cotonou-avtalet och Europeiska utvecklingsfonden	7
5. Muntliga frågor till kommissionen	7
6. Betänkande om arbetsmarknadens parter	8
7. Arbetsgruppen för användning av förnybara energikällor i AVS-länderna — Ordförande: Darius Mbela (Kenya) — Föredragande: Anders Wijkman — Presentation av betänkande (AVS-EU 3057/A/01 och AVS-EU 3057/B/01) ...	8
8. Arbetsgruppen om följderna av sanktioner, i synnerhet av embargo för befolkningen i länder där sådana åtgärder tillämpas. — Ordförande: Renzo Imbeni — Föredragande: Richard L. Cheltenham (Barbados) — Presentation av betänkande (AVS-EU 3201/A/01 och AVS-EU 3201/B/01) ...	8
9. Brådskande frågor rörande situationen i olika länder eller regioner i enlighet med artikel 7.1 (i)	8

2002/C 78/03

Protokoll från sammanträdet onsdagen den 31 oktober 2001

1. Suppleanter	10
2. Brådskande frågor rörande situationen i olika länder eller regioner i enlighet med artikel 7.1 (i) (fortsättning)	10
3. Informationsresan till Sudan från den 26 juni till den 2 juli 2001 – Presentation av rapport och behandling av resolutionsförslag	10
4. Teman och frågor om utvecklingssamarbetet mellan EU och AVS-länderna under partnerskapsavtalet i enlighet med artikel 7.1 (ii) i arbetsordningen	10
5. Den internationella handelns parlamentariska dimension – Diskussion med kommissionsledamot Lamy om parlamentsledamöternas övervakningsfunktion när det gäller WTO	11

SV

(Fortsättning på omslagets tredje sida)

2002/C 78/04

Protokoll från sammanträdet torsdagen den 1 november 2001

1. Suppleanter	12
2. Arbetsgruppen för genomförandet av partnerskapsavtalet (den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingens arbetsordning) — Ordförande: Rainer Wieland — Föredragande: Edgar-Yves Monnou (Benin)	12
3. Omröstning om de föreslagna ändringarna av arbetsordningen (APP/3072)	12
4. Allmänt betänkande om AVS-länderna möjligheter till global kommunikation som ett bidrag till hållbar utveckling (APP/3228) — Huvudföredragande: Karin Junker — Omröstning	12
5. Betänkande från arbetsgruppen om användning av förnybara energikällor i AVS-länderna (APP/3057/A) — Föredragande: Anders Wijkman — Omröstning	12
6. Betänkande från arbetsgruppen om följderna av sanktioner, i synnerhet av embargo för befolkningen i länder där sådana åtgärder tillämpas (APP/3201/A). — Föredragande: Richard L. Cheltenham (Barbados) — Omröstning	12
7. Omröstning om resolutionsförslag	12
8. Teman och frågor om utvecklingsarbetet mellan EU och AVS-länderna under partnerskapsavtalet i enlighet med artikel 7.1 (ii) i arbetsordningen (fortsättning)	14
9. Kommissionens uppföljning av resolutionerna som antogs under den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingens andra sammanträde i Libreville i Gabon den 19–22 mars 2001	14
10. Sammanfattande rapporter från seminarierna	14
11. Val av huvudföredragande för 2002	14
12. Rapport från observatörerna till valen i Fiji från den 25 augusti till den 1 september 2001	14
13. Övriga frågor	14
14. Datum och plats för nästa sammanträde	15
Bilaga I Alfabetisk förteckning över ledamöterna i den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen	16
Bilaga II Närvarolista	17
Bilaga III Antagna resolutioner	22

I

(Meddelanden)

DEN GEMENSAMMA PARLAMENTARISKA AVS-EU-FÖRSAMLINGEN FÖR PARTNERSKAPSAVTALET MELLAN MEDLEMMARNA I GRUPPEN AV STATER I AFRIKA, VÄSTINDIEN OCH STILLAHAVSOMRÅDET, Å ENA SIDAN, OCH EUROPEISKA GEMENSKAPEN OCH DESS MEDLEMSSTATER, Å ANDRA SIDAN

BRYSSEL

(Belgien)

PROTOKOLL FRÅN SAMMANTRÄDET MÅNDAGEN DEN 29 OKTOBER 2001

(2002/C 78/01)

(Sammanträdet öppnades kl. 14.00)

Formellt invigningssammanträde

I närvaro av Hans Majestät Albert II, Belgarnas konung, Eddy Boutmans, tjänstgörande ordförande för rådet (utveckling) och HKH prins Ulukalala Lavaka Ata, tjänstgörande ordförande för AVS-ministerrådet från Tonga, yttrade sig följande inför församlingen: Medordförande Corrie (EU), medordförande Clair (AVS), och Armand De Decker, belgiska senatens talman.

Samtliga talare nämnde terrorattackerna i Förenta staterna den 11 september 2001 och de enorma konsekvenser den uppkomna situationen får för utvecklingsländerna.

(Sammanträdet ajournerades kl. 15.30 och återupptogs kl. 16.00)

ORDFÖRANDE: CORRIE och CLAIR

medordförande

Sammanträde i den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen

1. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingens sammansättning

Medordförande Corrie meddelade att förteckningen över den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingens ledamöter skulle finnas som bilaga till protokollet, i den form den har vidarebefordrats från AVS-ländernas myndigheter och Europaparlamentets talman.

2. Utnämning av den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingens presidium

Medordförande Corrie meddelade att han hade mottagit följande förslag i enlighet med artikel 2 i den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingens arbetsordning:

AVS-ländernas ledamöter

Medordförande (AVS)

Louis Serge Clair (Mauritius)

AVS-ländernas vice ordförande:

Angola
Burundi
Centralafrikanska republiken
Cooköarna
Haiti
Lesotho
Madagaskar
Mauritanien
Mauritius
Nigeria
St Kitts och Nevis
Salomonöarna

- beträffande förslaget till resolution av arbetsgruppen om följderna av sanktioner, i synnerhet av embargon, för befolkningen i länder där sådana åtgärder tillämpas: Tisdag den 30 oktober kl. 15.00
- beträffande förslagen till ändring av arbetsordningen: Tisdag den 30 oktober kl. 15.00
- beträffande omröstningen om kompromissresolutionerna och andra resolutionsförslag: tisdag den 30 oktober kl. 18.00

Förslaget till föredragningslista godkändes med ändringarna ovan.

Ledamöter från Europaparlamentet

Medordförande (EU)

John Corrie

EU-ländernas vice ordförande:

Junker
Van Hecke
Schwaiger
Kinnock
Mauro
Carlotti
Novelli
Dybkjær
Lucas
Morillon
Martínez Martínez
Sylla

Presidiet valdes med acklamation enligt ovan.

3. Godkännande av förslaget till föredragningslista (APP/3222)

Medordföranden meddelade att onsdagens sammanträde skulle ajourneras för lunch kl. 12.15 och att arbetet skulle återupptas kl. 14.15 med punkt 18 – Diskussion med kommissionsledamot Lamy.

Tidsfristen för att lämna in ändringsförslag fastställdes till måndagen den 29 oktober kl. 19.00.

Tidsfristerna för att lämna in ändringsförslag fastställdes enligt följande:

- beträffande resolutionsförslaget från arbetsgruppen om användningen av förnybara energikällor i AVS-länderna: tisdag den 30 oktober kl. 10.00
- beträffande det allmänna betänkandet: tisdag den 30 oktober kl. 11.00

4. Godkännande av förteckningen över icke-parlamentariska företrädare för AVS-staterna

Medordförande Corrie meddelade att han hade mottagit en förteckning över 19 icke-parlamentariska företrädare från AVS-ländernas myndigheter. I enlighet med artikel 17.1 i partnerskapsavtalet och artikel 1 i den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingens arbetsordning föreslog han att företrädarna skulle registreras och deras namn anges i en bilaga till protokollet.

Församlingen samtyckte.

5. Suppleanter

Medordföranden angav följande suppleanter: Bowis (för Andria), Désir (för Fruteau), Gemelli (för Bodrato), Klass (för Rack), dos Santos (för Soares) och Scarbonchi (för Darras).

6. Mottagna dokument

Medordförande Corrie meddelade att följande dokument hade mottagits:

- Allmänt betänkande om åtgärder för att ge AVS-länderna möjligheter till global kommunikation som ett bidrag till hållbar utveckling, och om behovet av detta (AVS-EU 3288/01)

Huvudföredragande: Karin Junker

- Betänkande om tillämpningen av det nya partnerskapsavtalet (arbetsordningen) (AVS-EU 3072/01)

Föredragande: Edgar-Yves Monnou (Benin)

- Betänkande om användningen av förnybara energikällor i AVS-länderna (AVS-EU 3057/A/01 och AVS-EU 3057/B/01)

Föredragande: Anders Wijkman

- Betänkande om följderna av sanktioner, i synnerhet av embargoen för befolkningen i länder där sådana åtgärder tillämpas (AVS-EU 3201/A/01 och AVS-EU 3201/B/01)

Föredragande: Richard L. Cheltenham (Barbados)

Resolutionsförslag inlämnade till den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen från presidiet i enlighet med artikel 17.5

Medordföranden informerade ledamöterna om resultatet av presidiet rekommendationer och uppmanade de föredragande som utarbetade resolutionsförslag i samma ämne att enas om en kompromisstext.

Västafrika:

- av Schwaiger, för PPE-DE-gruppen, om Västafrika (APP/3241)
- av följande ledamöter: Carlotti och Junker, för PSE-gruppen, om situationen i Västafrika (APP/3242)
- av följande ledamöter: van den Bos och Dybkjær, för ELDR-gruppen, om Västafrika (APP/3243)
- av följande ledamöter: Isler Béguin, Maes, Schörling och Lucas, för Verts/ALE-gruppen och Sylla, Vinci och Wurtz, för GUE/NGL-gruppen, om situationen i Västafrika (APP/3244)

Centralafrika:

- av företrädaren från Rwanda om Centralafrika (APP/3245)
- av företrädaren för Demokratiska republiken Kongo om situationen i Stora sjö-regionen (APP/3246)
- av följande ledamöter: Van Hecke, Ferrer, Berend, Khanbhai och Schwaiger, för PPE-DE-gruppen om Centralafrika (APP/3247)
- av följande ledamöter: Sauquillo och Junker, för PSE-gruppen, om Stora sjö-regionen (APP/3248)
- av följande ledamöter: van den Bos och Dybkjær, för ELDR-gruppen, om Centralafrika (APP/3249)
- av följande ledamöter: Maes, Isler Béguin, Lucas och Schörling, för Verts/ALE-gruppen, och Sylla, Vinci och Sjöstedt, för GUE/NGL-gruppen, om Centralafrika (APP/3250)
- av Andrews, för UEN-gruppen, om situationen i Demokratiska republiken Kongo (APP/3251)

Södra Afrika:

- av Cunha, för PPE-DE-gruppen, om Södra Afrika (APP/3252)
- av följande ledamöter: Scheele och Junker, för PSE-gruppen, om situationen i Södra Afrika (med undantag av Zimbabwe) (APP/3253)
- av följande ledamöter: van den Bos och Dybkjær, för ELDR-gruppen, om Södra Afrika (APP/3254)
- av följande ledamöter: Schörling, Maes, Isler Béguin och Lucas, för Verts/ALE-gruppen om Södra Afrika (APP/3255)
- av följande ledamöter: Miranda, Sylla och Vinci, för GUE/NGL-gruppen, om södra Afrika (APP/3256)
- av företrädarna för södra Afrika (Angola, Botswana, Lesotho, Malawi, Mozambique, Namibia, Sydafrika, Swaziland, Zambia och Zimbabwe), om situationen i Zimbabwe (APP/3257)
- av Foster, för PPE-DE-gruppen, om Zimbabwe (APP/3258)
- av följande ledamöter: Kinnock och Junker, för PSE-gruppen, om Zimbabwe (APP/3259)
- av Andrews, för UEN-gruppen, om situationen i Angola (APP/3260)

Östafrika:

- av följande ledamöter: Gemelli, Majj-Weggen, Mauro och Van Hecke, för PPE-DE-gruppen om Östafrika (APP/3261)
- av följande ledamöter: Imbeni och Junker, för PSE-gruppen, om situationen i Östafrika (APP/3262)
- av följande ledamöter: van den Bos och Dybkjær, för ELDR-gruppen, om Östafrika (APP/3263)
- av följande ledamöter: Lucas, Schörling, Isler Béguin och Maes, för Verts/ALE-gruppen, och Sylla, Vinci och Sjöstedt, för GUE/NGL-gruppen, om situationen i Östafrika (APP/3264)

Västindien:

- av företrädare från följande länder: Bahamas, Barbados, Belize, Dominica, Dominikanska republiken, Grenada, Guyana, Haiti, Jamaica, St. Kitts och Nevis, St. Lucia, St. Vincent och Grenadinerna, Surinam, Trinidad och Tobago, om krisen i den västindiska turismindustrin (APP/3265)

- av följande ledamöter: Fernández Martín, Khanbhai och Ferrer, för PPE-DE-gruppen om Västindien (APP/3266)
- av följande ledamöter: van den Bos och Dybkjær, för ELDR-gruppen, om Västindien (APP/3267)
- av Junker, för PSE-gruppen, om situationen i Haiti (APP/3268)

Stillahavsområdet:

- av följande ledamöter: Deva, för PPE-DE-gruppen, och Kinnock och Junker, för PSE-gruppen, om situationen i Västindien (APP/3269)
- av följande ledamöter: van den Bos och Dybkjær, för ELDR-gruppen, om situationen i Västindien (APP/3270)
- av företrädarna för Papua Nya Guinea, Cooköarna och Fiji om situationen på Fijiöarna (APP/3298)

Migration:

- av Maij-Weggen, för PPE-DE gruppen, om migration (APP/3271)
- av följande ledamöter: Sauquillo, Karamanou och Junker, för PSE-gruppen och Davies, för Afrikanska nationalkongressen, om migrationen (APP/3272)
- av följande ledamöter: Schörling, Maes, Lucas och Isler Béguin, för Verts/ALE-gruppen, och Dybkjær och van den Bos, för ELDR-gruppen, om migration (APP/3273)
- av följande ledamöter: Sylla, Miranda, Vinci, Sjöstedt och Wurtz, för GUE/NGL-gruppen, om migration (APP/3274)

livsmedelsförsörjning:

- av företrädaren för Namibia om ett hållbart utnyttjande av naturresurser (APP/3275)
- av Dawit Yohannes (Etiopien) om livsmedelsförsörjning (APP/3276)
- av följande ledamöter: Keppelhoff-Wiechert, Schnellhardt och Van Hecke, för PPE-DE-gruppen, om livsmedelsförsörjning (APP/3277)
- av följande ledamöter: Junker och van den Berg, för PSE-gruppen och Davies, för Afrikanska nationalkongressen, om livsmedelsförsörjning (APP/3278)

- av följande ledamöter: van den Bos och Dybkjær, för ELDR-gruppen, om livsmedelsförsörjning (APP/3279)
- av följande ledamöter: Lucas, Schörling, Maes och Isler Béguin, för Verts/ALE-gruppen om livsmedelsförsörjning (APP/3280)
- av följande ledamöter: Sjöstedt, Miranda, Wortz och Vinci, för GUE/NGL-gruppen, om livsmedelsförsörjning (APP/3281)

Funktionshindrade och äldre:

- av Bowis, för PPE-DE-gruppen om den åldrande befolkningen och människor med funktionshinder (APP/3283)
- av följande ledamöter: Howitt och Junker, för PSE-gruppen, Dybkjær, för ELDR-gruppen; Sylla, Vinci, Sjöstedt, Miranda och Wurtz, för GUE/NGL-gruppen om de funktionshindrades och äldres rättigheter i AVS-länderna (APP/3284)

Jämlikhetsfrågor:

- av följande ledamöter: Glase och Van Hecke, för PPE-DE-gruppen, om jämlikhetsfrågor (APP/3285)
- av följande ledamöter: Junker och Gröner, för PSE-gruppen, om mainstreaming av jämlikhetsfrågor i samarbetet AVS-EU (APP/3286)
- av Dybkjær, för ELDR-gruppen, om jämlikhetsfrågor (APP/3287)
- av följande ledamöter: Isler Béguin, Schörling, Maes och Luca, för Verts/ALE-gruppen, och Mirande och Sylla, för GUE/NGL-gruppen, om jämlikhetsfrågor (APP/3288)

Aids:

- av följande ledamöter: Khanbhai, Van Hecke och Wijkman, för PPE-DE-gruppen om HIV-aids (APP/3289)
- av följande ledamöter: Carlotti och Junker, för PSE-gruppen, om aids (APP/3290)
- av följande ledamöter: van den Bos och Dybkjær, för ELDR-gruppen, om aids (APP/3291)
- av följande ledamöter: Maes, Lucas, Schörling och Isler Béguin, för Verts/ALE-gruppen (APP/3292)

— av följande ledamöter: Miranda, Vinci, Sjöstedt, Wurtz och Sylla, för GUE/NGL-gruppen, om aids (APP/3293)

WTO:

— av ledamöterna i AVS arbetsgrupp för rom – Barbados, Dominikanska republiken, staterna i östra Västindien, Fiji, Guyana, Haiti, Jamaica, Madagaskar, Mauritius, Trinidad och Tobago om rom (APP/3282)

— av Rijo (Dominikanska republiken) om frizoner i mindre utvecklade länder och bilaga VII till WTO-avtalet om bidrag och kompenserande åtgärder (APP/3294)

— av Deva, för PPE-DE-gruppen, om WTO (APP/3295)

— av företrädarna för Botswana, Lesotho, Namibia, Sydafrika och Swaziland om BLNS-ländernas speciella situation i samband med framtida handelsförhandlingar (APP/3296)

— av de AVS-länder som undertecknat sockerprotokollet, om socker (APP/3299)

Terrorism:

— av följande ledamöter: Maij-Weggen och Van Hecke, för PPE-DE-gruppen, om kampen mot terrorism (APP/3297)

— av Dawit Yohannes (Etiopien) (APP/3300)

7. **Anförande av Eddy Boutmans, belgisk statssekreterare med ansvar för utvecklingsbistånd, tjänstgörande ordförande i EU:s ministerråd**

Boutmans höll ett anförande som företrädare för EU:s ministerråd.

8. **Anförande av HKH prins Ulukalala Lavaka Ata, AVS-ministerrådets tjänstgörande ordförande (Tonga)**

HKH prins Ulukalala Lavaka Ata höll ett anförande som företrädare för AVS ministerråd.

9. **Frågestund med AVS-ländernas ministerråd**

Fyra frågor ställdes till AVS-ländernas ministerråd.

HKH prins Ulukalala Lavaka Ata svarade på följande frågor och på de följdfrågor som ställdes av frågeställarna:

— Fråga nr 1 av Kinnock om ekonomiska partnerskapsavtal

— Fråga nr 2 av Howitt om FN:s globala fond mot hiv/aids

— Fråga nr 3 av följande ledamöter: Lucas, Maes, Schörling och Isler Béguin om WTO:s ministerkonferens i Doha

— Fråga nr 21 av Bombete från Kongo Brazzaville om ratificeringen av Cotonou-avtalet

19 frågor ställdes till EU:s ministerråd.

Boutmans, tjänstgörande ordförande för EU:s ministerråd, svarade på följande frågor och på de följdfrågor som ställdes av frågeställarna:

— Fråga nr 7 av följande ledamöter: Maes, Lucas, Schörling och Isler Béguin om uppföljningen av konferensen om konfliktförebyggande åtgärder och deltagande från det civila samhället

— Fråga nr 4 av företrädaren från Malawi och fråga nr 22 av Bombete (Kongo, Brazzaville) om ratificeringen av Cotonou-avtalet

— Fråga nr 5 av företrädaren från Zimbabwe om den politiska dialogen skulle besvaras skriftligt eftersom författaren inte var närvarande

— Fråga nr 11 av följande ledamöter: Lucas, Schörling, Isler Béguin och Maes om WTO:s fjärde ministerkonferens och fråga nr 12 av Carlotti om Europeiska unionens stöd för utvecklingsländernas krav i samband med internationella handelsförhandlingar

— Fråga nr 14 av Van Hecke om sambandet mellan EU:s utvecklingspolitik och dess jordbrukspolitik och fråga nr 19 av Sardjoe, Kruisland och Sital (Surinam) om ris

— Fråga nr 6 av Maij-Weggen om arresteringen och fängslandet av Yawovi Agboyibo, den togolesiska oppositionsledaren

— Fråga nr 20 av Rijo (Dominikanska republiken) om återställningsbidrag till Republiken Haiti

— Fråga nr 23 av följande ledamöter: Schörling, Lucas, Maes och Isler Béguin om Sudan

På grund av tidsbrist beslutades att följande frågor skulle få skriftliga svar:

— Fråga nr 18 av Kinnock om barnens rättigheter

— Fråga nr 13 av Andrews om villkoren för utnyttjande av oljetillgångar

- Fråga nr 15 av Dybkjær, för ELDR-gruppen, om "bloddiamanter"
- Fråga nr 16 av Ferrer om diamantimport
- Fråga nr 8 av Martínez Martínez om undertecknandet av Cotonou-avtalet
- Fråga nr 9 av följande ledamöter: Isler Béguin, Lucas, Schörling och Maes om Kuba
- Fråga nr 10 av Howitt om Östtimors eventuella anslutning till Cotonou-avtalet
- Fråga nr 17 av van den Bos, för ELDR-gruppen om följderna av terrorism på AVS-länderna

10. **Europeiska investeringsbanken (EIB) och AVS-EU:s partnerskap – Diskussion med Philippe Maystadt, EIB:s ordförande**

Maystadt, EIB:s ordförande, höll ett anförande i vilket han informerade ledamöterna om möjligheterna med den nya investeringsmekanismen som anges i Cotonou-avtalet.

Talare: Bowis, Paraina (Madagaskar), Laakitani (Niue), van den Berg, Khanbhai, Rijo (Dominikanska republiken), Mbuende (Namibia), Kaputin (Papua Nya Guinea), Guness (Mauritius) och Abakaka (Tchad)

Maystadt svarade på frågor.

Corrie tackade Maystadt för hans närvaro och för den intressanta diskussionen med ledamöterna i den gemensamma församlingen.

(Sammanträdet avslutades kl. 17.00.)

Louis Serge CLAIR och John CORRIE

Medordförande

Jean-Robert GOULONGANA och Dietmar NICKEL

Medgeneralsekreterare

PROTOKOLL FRÅN SAMMANTRÄDET TISDAGEN DEN 30 OKTOBER 2001

(2002/C 78/02)

(Sammanträdet öppnades kl. 9.15.)

ORDFÖRANDE: Clair

Medordförande

1. Meddelande från Clair, medordförande

Medordföranden meddelade att Zimbabwe skulle tas med i kompromisstexten till en resolution om södra Afrika. Tre resolutioner hade utelämnats och en rättelse skulle sammanställas senare under dagen.

2. Suppleanter

Medordföranden angav följande suppleanter: Bowis (för Andria), Désir (för Fruteau), Gemelli (för Bodrato), dos Santos (för Soares) och Scarbonchi (för Darras).

3. AVS-ländernas tillgång till global kommunikation som bidrag till en hållbar utveckling

- **Huvudföredragande: Karin Junker**
- **Presentation av betänkande och diskussion**

Junker, huvudföredragande, redogjorde för sitt dokument i ärendet.

Talare: Wijkman, Dybkjær, Segokgo (Botswana), Mbuende (Namibia), Guness (Mauritius) och Boureima (Niger).

Junker sammanfattade.

4. Anförande av Poul Nielson, EU:s kommissionär med ansvar för utvecklingssamarbete och humanitärt bistånd – Tillämpningen av Cotonou-avtalet och Europeiska utvecklingsfonden

Nielson höll ett anförande om det nuvarande läget när det gäller Europeiska utvecklingsfondens utvecklingssamarbete i ett globalt perspektiv och framtidsutsikterna när det gäller den kommande ratificeringen och fullständiga tillämpningen av Cotonou-avtalet.

Talare: Maij-Weggen, Kinnock, Bombete (Kongo), Bornito De Sousa (Angola) och Boureima (Niger).

Nielson svarade på frågor.

Ytterligare en fråga ställdes av Kinnock.

Nielson besvarade frågan.

5. Muntliga frågor till kommissionen

19 frågor ställdes till kommissionen.

Nielson svarade på följande frågor och på de följdfrågor som ställdes av frågeställarna:

- Fråga nr 15 av van den Berg, om offentliggörande av landstrategidokument
- Fråga nr 20 av företrädaren från Nigeria, om möjligheten att erhålla utvecklingsbistånd
- Fråga nr 2 av Kinnock, om Cotonou-avtalet
- Fråga nr 1 av Davies, om WCAR och det nya afrikanska initiativet
- Fråga nr 10 av Dybkjær, för ELDR-gruppen, om handlingsplanen för bioteknik
- Fråga nr 14 av Carlotti, om finansiering av den globala fonden mot aids
- Fråga nr 3 av Martínez Martínez om undertecknandet av Cotonou-avtalet
- Fråga nr 4 av Junker, om EU:s delegationer i AVS-länderna
- Fråga nr 7 av Van Hecke, framförd av Maij-Weggen, om den europeiska hållningen mot Sudan

- Fråga nr 9 av Majj-Weggen, om tillämpningen av choklad-direktivet i AVS-länderna
- Fråga nr 17 av Rijo (Dominikanska republiken), om bananer och fråga nr 18 av Sardjoe, Kruisland och Sital (Surinam) om bananer behandlades tillsammans
- Fråga nr 16 av Howitt, om samråd med AVS om grönboken om CSR
- Fråga nr 13 av Ferrer, om icke-strukturella åtgärder på området för mänskliga rättigheter
- Fråga nr 8 av Andrews, om försäljning av vapen avsedda för AVS-länderna
- Fråga nr 11 av van den Bos, för ELDR-gruppen, om terrorismens inverkan på AVS-länderna
- Fråga nr 19 av Bombete (Kongo, Brazzaville), om förhoppningen om rättvisa och jämlikhet

Följande frågor besvarades skriftligt:

- Fråga nr 5 av Vairinhos, om valet i Angola
- Fråga nr 12 av Busk, för ELDR-gruppen, om barnsoldater

6. Betänkande om arbetsmarknadens parter

Talare: Baeza (för arbetsmarknadens parter), Rose (för AVS-ländernas forum för det civila samhället) och van den Berg.

(Sammanträdet ajournerades kl. 12.35 och återupptogs kl. 15.05.)

ORDFÖRANDE: Corrie

Medordförande

7. Arbetsgruppen för användning av förnybara energikällor i AVS-länderna

- **Ordförande: Darius Mbela (Kenya)**
- **Föredragande: Anders Wijkman**
- **Presentation av betänkande (AVS-EU 3057/A/01 och AVS-EU 3057/B/01)**

Wijkman, föredragande, redogjorde för sitt betänkande.

Talare: Mbela (Kenya), ordförande, Schnellhardt, Karamanou och Corrie.

Wijkman sammanfattade.

Corrie meddelade att omröstningen skulle äga rum på torsdag morgon.

8. Arbetsgruppen om följderna av sanktioner, i synnerhet av embargo för befolkningen i länder där sådana åtgärder tillämpas.

- **Ordförande: Renzo Imbeni**
- **Föredragande: Richard L. Cheltenham (Barbados)**
- **Presentation av betänkande (AVS-EU 3201/A/01 och AVS-EU 3201/B/01)**

Davies (Sydafrika), ställföreträdande föredragande, presenterade betänkandet

Talare: Berend, Martínez Martínez (tjänstgörande ordförande), Kisonga Mazakala (Demokratiska republiken Kongo), van den Bos, Corrie, Dabor (Sierra Leone) och Maes.

Davies (Sydafrika), ställföreträdande föredragande, sammanfattade.

9. Brådskande frågor rörande situationen i olika länder eller regioner i enlighet med artikel 7.1 (i)

Västafrika

Talare: Schwaiger, Carlotti, Ould Guelaye (Mauritanien), Natchaba (Togo), Maes, Diallo (parlamentarisk observatör i egenkap av företrädare för ECOWAS), Sylla, Ngum (Gambia), Scarbonchi, Dabor (Sierra Leone), Thiam (Senegal) och Hamburger (kommissionen).

Centralafrika och Stora sjö-regionen

Talare: Berend, Biruta (Rwanda), van den Berg, van den Bos, Kisonga Mazakala (Demokratiska republiken Kongo), Sauquillo Pérez del Arco, Khanbhai, Bowis, Hamburger (kommissionen), Maes, Mandeng (Kamerun), Mbuende (Namibia) och Kiraso Birungi (Uganda).

Södra Afrika

Talare: Keppelhoff-Wiechert, Chindori-Chininga (Zimbabwe), Davies (Sydafrika), De Sousa (Angola), Kinnock, Maes, Cunha, van den Berg, Mbuende (Namibia), Khanbhai, Abednico Bhebhe (Zimbabwe), Deva, Howitt och Hamburger (kommissionen).

Östafrika

Talare: Gemelli, Guness (Mauritius), Schörling, Yohannes (Etiopien), Bowis, Weldegiorgis (Eritrea), Khanbhai, Roble (Djibouti) och Hamburger (kommissionen).

(Sammanträdet avslutades kl. 17.30.)

Louis Serge CLAIR Och John CORRIE

Medordförande

Jean-Robert GOULONGANA Och Dietmar NICKEL

Medgeneralsekreterare

PROTOKOLL FRÅN SAMMANTRÄDET ONSDAGEN DEN 31 OKTOBER 2001

(2002/C 78/03)

(Sammanträdet öppnades kl. 9.15.)

ORDFÖRANDE: Clair

*Medordförande*1. **Suppleanter**

Medordföranden angav följande suppleanter: Bowis (för Andria), Désir (för Fruteau), Gemelli (för Bodrato), dos Santos (för Soares) och Scarbonchi (för Darras).

2. **Brådskande frågor rörande situationen i olika länder eller regioner i enlighet med artikel 7.1 (i) (fortsättning)***Västindien*

Talare: Prince (Haiti), Rijo (Dominikanska republiken), Ferrer, Junker, Thomas (St Vincent och Grenadinerna), Khanbhai, Humphrey (Barbados), Martínez Martínez, Gordon (Trinidad), Laurent (St Lucia), Condor (St Kitts och Nevis) och företrädaren för kommissionen.

Stillahavsområdet

Talare: Kaputin (Papua Nya Guinea), Deva, Kinnock, Mataitoga (Fiji) och företrädaren för kommissionen.

3. **Informationsresan till Sudan från den 26 juni till den 2 juli 2001 – Presentation av rapport och behandling av resolutionsförslag**

Talare: Mauro, Robleh (Djibouti), Kinnock, Beda (Sudan) och Thiam (Senegal).

4. **Ärenden och frågor som rör utvecklingssamarbetet mellan EU och AVS-länderna enligt partnerskapsavtalet i enlighet med artikel 7.1 (ii) i arbetsordningen***AIDS*

Talare: Khanbhai, Kiraso-Birungi (Uganda), Wijkman, Mbela (Kenya), Carlotti, Sylla, Sandbaek, Junker, Bowis, Kinnock, Vairinhos, Sergokgo (Botswana), Maes och företrädaren för kommissionen.

Migration

Talare: Maij-Weggen, Sauquillo Pérez del Arco, Schörling, Sylla och Karamanou.

Livsmedelsförsörjning

Talare: Schnellhardt, Mbela (Kenya), van den Berg, Lucas, Keppelhoff-Wiechert och Yohannes (Etiopien).

Funktionshindrade och äldre

Talare: Mwandha (Nationella unionen för funktionshindrade i Uganda).

(Sammanträdet ajournerades kl. 12.20 och återupptogs kl. 14.20.)

ORDFÖRANDE: Corrie

Medordförande

5. **Den internationella handels parlamentariska dimension – Diskussion med kommissionsledamot Lamy om parlamentsledamöternas övervakningsfunktion när det gäller WTO**

Lamy höll ett anförande inför församlingen där han speciellt pekade på parlamentens och parlamentarikernas engagemang i handelsförhandlingarna. Han informerade dessutom försam-

lingen om de pågående förberedelserna inför en ny WTO-runda.

Talare: Laurent (St. Lucia), Deva, Rijo (Dominikanska republiken), Désir, Paraina (Madagaskar), Lucas, Mataitoga (Fiji), Cunha, Kinnock, Davies (Sydafrika), Kombo (Kenya) och Thiam (Senegal).

Lamy svarade på frågor.

(Sammanträdet avslutades kl. 15.25.)

Louis Serge CLAIR och John CORRIE

Medordförande

Jean-Robert GOULONGANA och Dietmar NICKEL

Medgeneralsekreterare

PROTOKOLL FRÅN SAMMANTRÄDET TORSDAGEN DEN 1 NOVEMBER 2001

(2002/C 78/04)

(Sammanträdet öppnades kl. 9.20.)

ORDFÖRANDE: CORRIE

*Medordförande***1. Suppleanter**

Medordföranden angav följande suppleanter: Bowis (för Andria), Cushman (för Callanan), Coelho (för Morillon), Désir (för Fruteau), Gemelli (för Bodrato), Korhola (för Averoff) och Ribeiro e Castro (för Musumeci).

2. Arbetsgruppen för genomförandet av partnerskapsavtalet (den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingens arbetsordning)— **Ordförande: Rainer Wieland**— **Föredragande: Edgar-Yves Monnou (Benin)**

Föredraganden Monnou redogjorde för förslagen till ändring av arbetsordningen och framförde förslag om förfarandet för att rösta om förslagen till ändrade regler.

Talare: Lucas, Mbuende (Namibia), Maij-Weggen, Junker, Kumba (Kongo Brazzaville), McClay (Cooköarna), Wieland (ordförande), Martínez Martínez och Wijkman.

Corrie, medordförande, förklarade röstförfarandet. Omröstning skulle äga rum om samtliga ändringsförslag, utom ändringsförslagen till artikel 2. Ändringsförslagen till artikel 2 skulle åter behandlas av arbetsgruppen och omröstningen skulle äga rum under församlingens nästa sammanträde.

3. Omröstning om de föreslagna ändringarna av arbetsordningen (APP/3072)

Samtliga ändringar som föreslagits av arbetsgruppen och som inte själva var föremål för ändringsförslag, godkändes i en gemensam omröstning i skilda kammare av ledamöterna från AVS och från Europa. Återstående ändringsförslag lades fram för omröstning var för sig i skilda kammare. Följande ändringsförslag antogs: 3, 4, 5 och 6 (identiska), 11, 12 och 13.

Den ändrade arbetsordningen lades därefter fram för omröstning i skilda kammare och antogs.

4. Allmänt betänkande om AVS-länderna möjligheter till global kommunikation som ett bidrag till hållbar utveckling (APP/3228)— **Huvudföredragande: Karin Junker**— **Omröstning**

Antogs med 39 ändringsförslag.

5. Betänkande från arbetsgruppen om användning av förnybara energikällor i AVS-länderna (APP/3057/A)— **Föredragande: Anders Wijkman**— **Omröstning**

Antogs med 6 ändringsförslag.

6. Betänkande från arbetsgruppen om följderna av sanktioner, i synnerhet av embargon för befolkningen i länder där sådana åtgärder tillämpas (APP/3201/A).— **Föredragande: Richard L. Cheltenham (Barbados)**— **Omröstning**

Antogs med 2 ändringsförslag.

7. Omröstning om resolutionsförslag*Västafrika*

APP/3306/COMP om Västafrika: Antogs i slutet omröstning, med 10 ändringar.

Centralafrika

APP/3307/COMP om Centralafrika: Antogs med 2 ändringar.

Södra Afrika

APP/3308/COMP om södra Afrika: Antogs med 4 ändringar.

APP/3317/COMP om Zimbabwe; omröstning i skilda kammare: ledamöterna från AVS röstade mot resolutionsförslaget. Ledamöterna från Europa röstade för resolutionsförslaget. Resolutionsförslaget avvisades följaktligen.

APP/3257/COMP om Zimbabwe; slutna omröstning i skilda kammare: ledamöterna från AVS röstade för resolutionsförslaget, ledamöterna från Europaparlamentet röstade mot resolutionsförslaget. Resolutionsförslaget avvisades följaktligen.

Sudan

APP/3227 om Sudan: Antogs med 17 ändringar. Omröstning om resolutionsförslaget i dess helhet i skilda kammare: Såväl ledamöterna från AVS som ledamöterna från Europa röstade för resolutionen.

Östafrika

APP/3309/COMP om Östafrika; slutna omröstning i skilda kammare: ledamöterna från AVS röstade för resolutionsförslaget. Ledamöterna från Europa röstade mot resolutionsförslaget. Resolutionsförslaget avvisades följaktligen.

Västindien

APP/3265 om krisen för den västindiska turismindustrin: Antogs utan ändringar.

APP/3310/COMP om Västindien; slutna omröstning i skilda kammare: Ledamöterna från AVS röstade mot resolutionsförslaget. Ledamöterna från Europa röstade för resolutionsförslaget. Resolutionsförslaget avvisades följaktligen.

APP/3316/COMP om Västindien; omröstning i skilda kammare: Ledamöterna från AVS röstade för resolutionsförslaget. Ledamöterna från Europa röstade mot resolutionsförslaget. Resolutionsförslaget avvisades följaktligen.

APP/3301 om skadorna som orkanen Iris orsakade i Belize: Antogs utan ändringar.

Stillahavsområdet

APP/3311/COMP om situationen i Stillahavsområdet: Antogs utan ändringar.

APP/3302 om den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingens observatörer till valet i Fiji: Antogs utan ändringar.

Migration

APP/3304/COMP om migration: Antogs med 1 ändring.

livsmedelsförsörjning

APP/3312 om livsmedelsförsörjning: Antogs med 21 ändringar. Omröstning om resolutionsförslaget i dess helhet i skilda kammare: Såväl ledamöterna från AVS som ledamöterna från Europa röstade för resolutionen.

Funktionshindrade och äldre

APP/3313/COMP om de funktionshindrades och äldres rättigheter i AVS-länderna. Talare: Tsheole (Sydafrika). Antogs med 2 muntliga ändringar.

Jämställdhetsfrågor

APP/3314/COMP om jämställdhet; slutna omröstning i skilda kammare: Ledamöterna från AVS röstade för resolutionsförslaget. Ledamöterna från Europa röstade mot resolutionsförslaget. Resolutionsförslaget avvisades följaktligen.

HIV/AIDS

APP/3305/COMP om hiv/aids; Talare: Khanbhai, Tsheole (Sydafrika), Carlotti, Majj-Weggen och Gordon (Trinidad och Tobago). Antogs med 1 ändring. Omröstning om resolutionsförslaget i dess helhet i skilda kammare: Såväl ledamöterna från AVS som ledamöterna från Europa röstade för resolutionen.

WTO

APP/3315/COMP om WTO-förhandlingarna. Förslaget till yttrande antogs med 12 ändringar. Omröstning om resolutionsförslaget i dess helhet i skilda kammare: Såväl ledamöterna från AVS som ledamöterna från Europa röstade för resolutionen.

Rom

APP/3382 om rom: Antogs utan ändringar.

APP/3296/CORR om BLNS-ländernas speciella situation vid framtida handelsförhandlingar: Antogs med 2 ändringar.

APP/3299 om socker: Antogs utan ändringar.

Terrorism

APP/3303/COMP om kampen mot terrorism: Antogs med 5 ändringsförslag.

Följande yttrade sig om omröstningen: Natchaba (Togo), Maij-Weggen, Junker, Gröner, Carlotti, Amon-Ago (Elfenbenskusten), Tsheole (Sydafrika) och Mbuende (Namibia).

8. Ärenden och frågor som rör utvecklingssamarbetet mellan EU och AVS-länderna enligt partnerskapsavtalet i enlighet med artikel 7.1 (ii) i arbetsordningen (fortsättning)

Funktionshindrade och äldre

Talare: Bowis, Tsheole (Sydafrika), Howitt, Gemelli, Robleh (Djibouti) och Malin (kommissionen).

Jämställdhetsfrågor

Talare: Glase, Tsheole (Sydafrika), Junker och Gröner.

Terrorism

Talare: Khanbhai, Junker och Lucas.

9. Kommissionens uppföljning av resolutionerna som antogs under den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingens andra sammanträde i Libreville i Gabon den 19–22 mars 2001

Medordföranden informerade ledamöterna om att kommissionen hade skickat ett meddelande om uppföljningen av resolutionerna som antogs under det andra sammanträdet med den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen. Meddelandet hade delats ut.

10. Sammanfattande rapporter från seminarierna*Hållbar utveckling/fiskeri*

Ordföranden Deva höll ett inledningsanförande.

Föredraganden Boureima (Niger) redogjorde för överläggningarna och resultaten från seminariet.

Valutasamarbete

Ordföranden Davies (Sydafrika) höll ett inledningsanförande.

Föredraganden Sylla redogjorde för överläggningarna och resultaten från seminariet.

Barnets rättigheter

Föredraganden Carlotti meddelade att hon tänkte lägga fram en skriftlig rapport om seminariets resultat.

11. Val av huvudföredragande för 2002

Alhadji Abakaka Moustapha (Tchad) valdes till huvudföredragande för 2002. Ämnet för hans allmänna betänkande skulle vara "Den demokratiska processen i AVS-länderna efter Lomé IV".

12. Rapport från observatörerna till valen i Fiji från den 25 augusti till den 1 september 2001

Corrie, medordförande, rapporterade om delegationen till valen i Fiji från den 25 augusti till den 1 september 2001

13. Övriga frågor

Laakitani (Niue) talade om Niue, det land vars premiärminister han är, och om landets kopplingar till Europeiska unionen.

Deva föreslog att församlingens ledamöter i fortsättningen skulle tala stående.

Maij-Weggen tackade de båda medordförandena för deras arbete under de senaste 2 1/2 åren, och uttryckte sin uppskattning över Clairs mandatperiod, som nu avslutades.

Clair, medordförande, svarade och önskade sin efterföljare lycka till.

Corrie, medordförande, tackade alla som deltagit i den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingens sammanträde, framför allt kommissionen.

14. Datum och plats för nästa sammanträde

Medordföranden meddelade att nästa sammanträde skulle äga rum i Kapstaden i Sydafrika. Datum för sammanträdet skulle i princip vara den 18–21 mars 2002.

(Sammanträdet avslutades kl. 13.25.)

Louis Serge CLAIR och John CORRIE

Medordförande

Jean-Robert GOULONGANA och Dietmar NICKEL

Medgeneralsekreterare

BILAGA I

ALFABETISK FÖRTECKNING ÖVER LEDAMÖTERNA I DEN GEMENSAMMA PARLAMENTARISKA
AVS-EU-FÖRSAMLINGEN

AVS-ländernas företrädare

CLAIR (MAURITIUS), medordförande
 ANGOLA, vice ordförande
 BURUNDI, vice ordförande
 CENTRALAFRIKANSKA REPUBLIKEN, vice ordförande
 COOKÖARNA, vice ordförande
 HAITI, vice ordförande
 LESOTHO, vice ordförande
 MADAGASKAR, vice ordförande
 MAURITANIEN, vice ordförande
 MAURITIUS, vice ordförande
 NIGERIA, vice ordförande
 ST. KITTS OCH NEVIS, vice ordförande
 SALOMONÖARNA, vice ordförande

ANTIGUA OCH BARBUDA
 BAHAMAS
 BARBADOS
 BELIZE
 BENIN
 BOTSWANA
 BURKINA FASO
 DEMOKRATISKA Republiken KONGO
 DJIBOUTI
 DOMINICA
 DOMINIKANSKA REPUBLIKEN
 ELFENBENSKUSTEN
 EKVATORIALGUINEA
 ERITREA
 ETIOPIEN
 FIJI
 GABON
 GAMBIA
 GHANA
 GRENADA
 GUINEA
 GUINEA-BISSAU
 GUYANA
 JAMAICA
 KAMERUN
 KAP VERDE
 KENYA
 KOMORERNA
 KONGO
 KIRIBATI
 LIBERIA
 MALAWI
 MALI
 MARSHALLÖARNA (REPUBLIKEN)
 MIKRONESIEN (FEDERATION)
 MOÇAMBIQUE
 NAMBIA
 NAURU (REPUBLIKEN)
 NIGER
 NIUE
 PALAU
 PAPUA NYA GUINEA
 RWANDA

Europaparlamentets företrädare

CORRIE, medordförande
 CARLOTTI, vice ordförande
 DYBKJÆR, vice ordförande
 JUNKER, vice ordförande
 KINNOCK, vice ordförande
 LUCAS, vice ordförande
 MARTINEZ MARTINEZ, vice ordförande
 MAURO, vice ordförande
 MORILLON, vice ordförande
 NOVELLI, vice ordförande
 SCHWAIGER, vice ordförande
 SYLLA, vice ordförande
 VAN HECKE, Johan, vice ordförande

ANDREWS
 ANDRIA
 AVEROFF
 AYUSO GONZALEZ
 BELDER
 BEREND
 VAN DEN BERG
 BODRATO
 VAN DEN BOS
 BULLMANN
 BUSK
 CALLANAN
 CUNHA
 DARRAS
 DELL'ALBA
 DEVA
 FERNANDEZ MARTIN
 FERRER
 FOSTER
 FRUTEAU
 GAWRONSKI
 GHILDARDOTTI
 GLASE
 GOEBBELS
 GRÖNER
 HOWITT
 IMBENI
 ISLER BEGUIN
 JÖNS
 KARAMANOU
 KEPPELHOFF-WIECHERT
 KHANBHAI
 LANNOYE
 MAES
 MAIJ-WEGGEN
 MANDERS
 MARTIN DAVID W.
 MENDILUCE PEREIRO
 MENENDEZ DEL VALLE
 MIRANDA
 MUSUMECI
 NICHOLSON OF WINTERBOURNE
 PANNELLA

SAINT LUCIA	RACK
SAINT VINCENT OCH GRENADINERNA	REDONDO JIMÉNEZ
SAMOA	ROCARD
SÃO TOME OCH PRINCIPE	ROD
SENEGAL	RUTELLI
SEYCHELLERNA	SANDBÆK
SIERRA LEONE	SAUQUILLO PÉREZ DEL ARCO
SOMALIA	SCHEELE
SYDAFRIKA	SCHMITT
SUDAN	SCHNELLHARDT
SURINAM	SCHÖRLING
SWAZILAND	SJÖSTEDT
TANZANIA	SOARES
TCHAD	SOUCHET
TOGO	SPERONI
TONGA	SUDRE
TRINIDAD OCH TOBAGO	VAIRINHOS
TUVALU	VINCI
UGANDA	WIELAND
VANUATU	WIJKMAN
ZAMBIA	WURTZ
ZIMBABWE	

BILAGA II

NÄRVAROLISTA

CLAIR (Mauritius), medordförande	CORRIE, medordförande
BORNITO DE SOUSA (Angola, vice ordförande)	ANDREWS
HUMPHREY (Barbados) (*)	AYUSO GONZALEZ (2) (3) (4)
BAEZA (Belize)	BEREND
HOUNGBEDJI (Benin)	VAN DEN BERG
SEGOKGO (Botswana)	VAN DEN BOS
NABOHO (Burkina Faso)	BOWIS (för ANDRIA)
NIYUHIRE (Burundi, vice ordförande)	BULLMANN (3) (4)
MAITART DJIMAREM (Centralafrikanska republiken, vice ordförande)	BUSK (1) (2)
MCCLAY (Cooköarna, vice ordförande) (*)	CUSHMAN (för CALLANAN) (4)
KISONGA MAZAKALA (Demokratiska republiken Kongo)	CARLOTTI, Vice ordförande
ROBLEH (Djibouti)	COELHO (för MORILLON, vice ordförande) (4)
ROSS-CHADERTON (Dominica) (*)	CUNHA
PRESBOT (Dominikanska republiken)	DELL'ALBA
NGUEMA OWONO (Ekvatorialguinea)	DESIR (för FRUTEAU)
MOLLE (Elfenbenskusten)	DEVA
WELDEGIORGIS (Eritrea)	DYBKJÆR, vice ordförande
DAWIT YOHANNES (Etiopien)	FERNANDEZ MARTIN (3) (4)
MATAITOGA (Fiji) (*)	FERRER
RAWIRI (Gabon)	FOSTER
NGUM (Gambia) (*)	GAWRONSKI (2)
ADDAI BASOAH (Ghana)	GEMELLI (för BODRATO)
WHITEMAN (Grenada)	GHILARDOTTI
KOUMBIA DIALLO (Guinea)	GLASE (2) (3) (4)
LEE (Guyana) (*)	GOEBBELS
PRINCE (Haiti, vice ordförande)	GRÖNER
SAUNDERS (Jamaica) (*)	HOWITT (1) (2) (4)
	JUNKER, Vice ordförande (2) (3) (4)
	KARAMANOU

(1) Närvarande 29.10.2001.

(2) Närvarande 30.10.2001.

(3) Närvarande 31.10.2001.

(4) Närvarande 1.11.2001.

(*) Land representerat av en icke-parlamentariker.

MANDENG AMBASSA (Kamerun)
 FERREIRA (Kap Verde)
 MBELA (Kenya)
 KOUMBA (Kongo)
 LECHESA (Lesotho, vice ordförande) (*)
 WILLIAMS (Liberia)
 PARAINA (Madagaskar, vice ordförande)
 JANA (Malawi) (*)
 DRAME (Mali)
 SHARMA (Marshallöarna, republiken) (*)
 GUELAYEMA (Mauretanien, vice ordförande)
 GUNESS (Mauritius, vice ordförande)
 O DA SILVA (Moçambique) (*)
 MBUENDE (Namibia)
 BOUREIMA (Niger)
 CHIKELU (Nigeria, vice ordförande)
 LAAKITANI (Niue)
 SHARMA (Palau) (*)
 TUMBU (Papua Nya Guinea)
 BIRUTA (Rwanda)
 CONDOR (Saint Kitts och Nevis, vice ordförande)
 LAURENT (Saint Lucia) (*)
 THOMAS (Saint Vincent och Grenadinerna) (*)
 SISILO (Salomonöarna, vice ordförande) (*)
 THIAM (Senegal)
 BEDA (Sudan)
 KRUTSLAND (Surinam)
 DLAMINI (Swaziland) (*)
 DAVIES (Sydafrika)
 NGASONGWA (Tanzania)
 ABAKAKA (Tchad)
 PRINS ULUKALALA LAVAKA ATA (Tonga)
 NATCHABA (Togo)
 GORDON (Trinidad och Tobago) (*)
 KIRASO-BIRUNGI (Uganda)
 SHARMA (Vanuatu) (*)
 SAKALA (Zambia) (*)
 CHINDORI-CHININGA (Zimbabwe)

KEPPELHOFF-WIECHERT
 KHANBHAI
 KINNOCK, vice ordförande
 KLASS (för RACK) (1)
 KORHOLA (för AVEROFF) (4)
 LUCAS, vice ordförande
 MAES
 MAIJ-WEGGEN
 MARTINEZ MARTINEZ, vice ordförande
 MAURO, vice ordförande (2) (3) (4)
 MIRANDA (1) (2)
 NOVELLI, vice ordförande (1) (4)
 REDONDO JIMENEZ (3) (4)
 RIBEIRO E CASTRO (för MUSUMECI) (4)
 SANDBÆK
 DOS SANTOS (för SOARES) (1) (2) (3)
 SAUQUILLO PEREZ DEL ARCO (2) (3) (4)
 SCARBONCHI (för DARRAS) (1) (2) (3)
 SCHEELE (2) (3) (4)
 SCHMITT (2)
 SCHNELLHARDT
 SCHÖRLING (2) (3) (4)
 SCHWAIGER, vice ordförande (1) (2) (4)
 SJÖSTEDT (4)
 SOUCHET (3)
 SPERONI (2)
 SYLLA, vice ordförande (2) (3) (4)
 VAIRINHOS (2) (3) (4)
 VAN HECKE, Johan, vice ordförande
 VINCI (1) (2) (3)
 WIELAND (1) (2) (4)
 WIJKMAN (2) (3) (4)
 WURTZ (2)

Observatörer:

Kuba: CASTRO, LEE, CABRISAS

Övriga närvarande:

ANGOLA

ALEXANDRE
 BARRADAS
 CABONGO
 CADETE
 DA P.C. RODRIGO
 DOS SANTOS
 KUSINGA PONGOLOLA
 SANTOS

EKVATORIALGUINEA

ALOGO NCHAMA
 EVUANA ANDEME
 MBA BELA
 ONGUENE

BARBADOS

PHILIPS
 SKINNER

BELIZE

HYDE

BENIN

ACHODE
 HOUSSOU
 MONNOU
 NOUHOUM

(1) Närvarande 29.10.2001.

(2) Närvarande 30.10.2001.

(3) Närvarande 31.10.2001.

(4) Närvarande 1.11.2001.

(*) Land representerat av en icke-parlamentariker.

BOTSWANA

CHINGAPANE
GEORGE
MOLOSI
MUKUNGU

BURKINA FASO

BARRY
KERE
NACRO
OUEDRAOGO
PARE
PALE

BURUNDI

KABURUNDI
MINANI
NIYUNGEKO

CENTRALAFRIKANSKA REPUBLIKEN

DOGONEDJI-BHE
SOKAMBI ZOUNGUERE

DEMOKRATISKA REPUBLIKEN KONGO

KASONGO BIN SALUMU
KASONGO NUMBI
KIRONGOZI KALINDULA
MUHAYA BAMBA
TSHIBOLA-TSHIA-KADIEBUE

COOKÖARNA

SANDS

ELFENBENSKUSTEN

AMON-AGO
BLEAU VOUA
GBAOU
MOLLE MOLLE
N'DRI

DOMINIKANSKA REPUBLIKEN

ALVAREZ
DOMINGUEZ
DESAPRADEL
QUIÑONES

DJIBOUTI

CHEHEM
MOUSSA
YABEH

ERITREA

KASSA TEKLE
SIMON
TESFAY

ETIOPIEN

GESSESSE
ARSEMA

FIJI

SINGH

GABON

MAKONGO
NDONG NGOUA
POSSO
REKANGALT

GAMBIA

TOURAY

GHANA

AWIAGA

GRENADA

BOSCH
COUTAIN

GUINEA

KEITA
OUMAR

GUYANA

CHUCK-A-SANG

HAITI

ANGERVIL
AUGUSTIN BELL
AZOR-CHARLES

CONTENT
DELICE
JOSEPH
PIERRE
RAYMOND

KAMERUN

AKONO BEGALA
BAH OUMAROU SANDA
BYAKOLO BYAKOLO
TSESSUE

KAP VERDE

DELGADO
MARTA

KENYA

KOMBO

KONGO

BAKIDI
BEMDA
BOMBETE
DIMI
MAKAYA
NGAKALA
OBIA
OSSENGUE
YACCA

LESOTHO

MASILO-MOTSAMAI
MOKETE

LIBERIA

KABBEH
TOWNSEND

MADAGASKAR

BERIZIKY
INDRIANJAFY
RAKOTONDRASOA

MALI

AG HAMANI
DIAKITE

MAURITIUS

GUNESSEE
JUGUN
KOODORUTH
MUNGUR
SERVANSING

MOÇAMBIQUE

ZAQUEU

NAMIBIA

BIWA
HAMUNGHETE
NGAVIRUE
SCOTT IDHENGGA

NIGER

ABDOU-SALEYE
ILLO

NIGERIA

EKPA
GUMEL
KEHINDE

PAPUA-NYA GUINEA

PEPSON
TUMBU

RWANDA

HABIMANA
MUKAMA
MUJAWAMARIYA
POLISI
RWABUHIHI
UMUTONI

AVS-EU:S MINISTERRÅD

Prins ULUKALALA LAVAKA ATA (Tonga)
BOUTMANS

AMBASSADÖRSKOMMITTÉN

S.E. TUPOU (Tonga)

UYISENGA
UWONKUNDA

SENEGAL

CISSE
MBAYE
SAMB

SIERRA LEONE

GOODWILL

SUDAN

AHMED
BEDRI
GINDIEL
HOILE
OSMAN
RAHAM TALLO

SURINAM

SITAL

SYDAFRIKA

GABRIEL
LEBEKO
MATSTJILA
PELLE
PILANE-TSHEOLE
SONGQEZA

SWAZILAND

S. DLAMINI
ZEEMAN

TANZANIA

KARUME

TOGO

AKAKPO
BADOUGOU
KLUTSE
KOULOUN
NYAWOUAME
OLADOKOUN

TRINIDAD OCH TOBAGO

LAVEAU

TCHAD

ADJIDEYE
BARMA
KHATIR
NDIAYE

UGANDA

BALINDA
KAGORO
KINOBE
ODIDA
OMACH

ZAMBIA

SAKALA
SEFUKE

ZIMBABWE

KANGAI
BHEBHE
MLAMBO
NKOMANI
KYAKOTYO

Tjänstgörande ordförande för AVS-ministerrådet
Tjänstgörande ordförande för EU:s ministerråd

Tjänstgörande ordförande

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

NIELSON Kommissionsledamot med ansvar för utveckling och humanitärt bistånd
LAMY Kommissionsledamot med ansvar för handel

ARBETSMARKNADENS PARTER

ANDRADE, BAEZA, de PAUL, de BARCHIFONTAINE (Ekonomiska och sociala kommittén)
SANZOUANGO, AKOUETE, BROWN (AVS)

CENTRUM FÖR JORDBRUKETS UTVECKLING

FONSELA

CENTRUM FÖR FÖRETAGSUTVECKLING

MAJURU

OAU

DJOMATCHOUA-TOKO

CEDEAO/ECOWAS

DIALLO Parlamentarisk observatör

AFRIKANSKA PARLAMENTARIKERUNIONEN

FALL Generalsekreterare

WHO

BARRY Särskild rådgivare för Afrika
LEBA Konsult STP/VEU

ORGANISATION INTERNATIONALE DE LA FRANCOPHONIE

ROCHA Ambassadör

AVS HANDELSKAMRAR

BERNARD Direktör

AVS-SEKRETARIATET

GOULONGANA Medgeneralsekreterare

EU-SEKRETARIATET

NICKEL Medgeneralsekreterare

BILAGA III

ANTAGNA RESOLUTIONER

	Sida
— om åtgärder för att ge AVS-länderna möjligheter till global kommunikation som ett bidrag till hållbar utveckling, och om behovet av detta (AVS-EU 3228/A/2001)	23
— om följderna av sanktioner, i synnerhet av embargo, för befolkningen i länder där sådana åtgärder tillämpas (AV-EU 3201/A/2001)	32
— om användningen av förnybara energikällor i AVS-länderna (AVS-EU 3057/A/2001)	35
— om situationen i Västafrika (AVS-EU 3306/01)	40
— om Centralafrika (AVS-EU 3307/01)	43
— om södra Afrika (AVS-EU 3308/01)	46
— om situationen i Sudan (AVS-EU 3227/01)	49
— om krisen inom den västindiska turistindustrin (AVS-EU 3265/01)	53
— om skadorna som orkanen Iris orsakade i Belize (AVS-EU 3301/01)	55
— om situationen i Stillahavsområdet (AVS-EU 3311/01)	56
— om rapporten från den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingens observatörer till valen på Fiji (AVS-EU 3302/01)	57
— om migration (AVS-EU 3304/01)	58
— om livsmedelsförsörjning (AVS-EU 3312/01)	60
— om funktionshindrades och äldre personers rättigheter i AVS-länderna (AVS-EU 3313/01)	64
— om hiv/aids (AVS-EU 3305/01)	66
— om WTO:s förhandlingar (AVS-EU 3315/01)	70
— om rom (AVS-EU 3282/01)	76
— om BLNS-ländernas speciella situation i samband med framtida handelsförhandlingar (AVS-EU 3296/01)	77
— om socker (AVS-EU 3299/01)	79
— om kampen mot terrorismen (AVS-EU 3303/01)	81

RESOLUTION ⁽¹⁾**om åtgärder för att ge AVS-länderna möjligheter till global kommunikation som ett bidrag till hållbar utveckling, och om behovet av detta**

Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen

- som sammanträdde i Bryssel (Belgien) den 29 oktober till den 1 november 2001, utfärdar denna resolution
- med beaktande av arbetsdokumentet och kommentarerna till det allmänna betänkandet om åtgärder för att ge AVS-länderna möjligheter till global kommunikation som ett bidrag till hållbar utveckling, och om behovet av detta, framlagt vid sammanträdet den 19–22 mars 2001 i Libreville,
- med beaktande av Europaparlamentets betänkande om informations- och kommunikationsteknik (IKT) och utvecklingsländerna av den 30 maj 2001 (A5-0191/2001),
- med beaktande av kommissionens meddelande om informationssamhället och utvecklingen: Europeiska unionens roll ⁽²⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande till rådet och Europaparlamentet om Europeiska gemenskapens utvecklingspolitik ⁽³⁾,
- med beaktande av de mål som rådet (utvecklingssamarbete) formulerade den 10 november 2000 om att främja en öppen marknad, handel och tekniköverföring,
- med beaktande av rapporter och deklARATIONER från olika internationella organisationer och kommittéer, framför allt:
 - Ecosocs ministerdeklaration från juli 2000,
 - millenniumdeklarationen som antogs av FN:s generalförsamling i september 2000,
 - G8-stadgan om det globala informationssamhället, antagen i Okinawa den 23 juli 2000,
 - efterföljande rapporter från arbetsgruppen DOT Force (Digital Opportunity Task Force), tillsatt av G8, framför allt åtgärdsplanen från Genua,
 - beslutet som fattades vid African Development Forum i oktober 1999 om utvecklingen av en plan för nationell informations- och kommunikationsinfrastruktur,
 - "New African Initiative", som antogs av OAU i Lusaka i juli 2001, och av följande skäl:
- A. Tillgången till global kommunikation, framför allt till modern informations- och kommunikationsteknik (IKT), är avgörande för att AVS-länderna skall få en hållbar ekonomisk och social utveckling och kan vara ett viktigt bidrag till en demokratisk opinionsbildning.
- B. Infrastrukturen och utrustningen för IKT är mycket otillräcklig i de flesta AVS-länder. Jämfört med industriländerna är kapaciteten dessutom mycket liten, medan användningskostnaderna är höga och störningarna många, vilket innebär att det för närvarande bara är vissa, gynnade befolkningsgrupper som har tillgång till global kommunikation.
- C. En stor del av Afrikas befolkning, framför allt på landsbygden, har inte några som helst möjligheter att utnyttja telekommunikation inom ett rimligt avstånd – bara i staden New York finns exempelvis fler telefoner än i hela Afrika. Strategierna för den elektroniska utvecklingen måste därför i första hand gälla grundläggande informationstjänster. AVS-länderna har ett stort behov av att integreras i världsekonomin och IKT kan i det sammanhanget spela en viktig roll, med tanke på den stora betydelse som afrikanska stats- och regeringschefer tillskriver IKT och insikten i "New African Initiative" att informations- och kommunikationsteknik är en av de högst prioriterade sektorerna i strategin att uppnå en hållbar utveckling under 2000-talet.

⁽¹⁾ Antagen av den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen den 1 november 2001 i Bryssel.

⁽²⁾ KOM(97) 351.

⁽³⁾ KOM(2000) 212.

- D. Detta skapar en digital klyfta mellan industriländerna och AVS-länderna, som hotar att öka utvecklingsklyftan ytterligare och därmed skapa ett bestående hinder för den eftersträvade tillgången till global kommunikation. Det är dessutom allmänt känt att informations-samhället kan vara en kraftfull pådrivande faktor när det gäller utvecklingsmål och att det kan spela en viktig roll när det gäller att främja inhemsk utveckling och bidra till regionalt ekonomiskt utbyte och integration.
- E. I artiklarna 23 och 43 i Cotonou-avtalet betonas vikten av att AVS-länderna får del av informations- och kommunikationsteknik och deltar aktivt i informationssamhället för att de skall kunna inlemmas i världsekonomin. I Cotonou-avtalet bestämdes också att parterna skulle intensifiera samarbetet på området informations- och kommunikationsteknik och informationssamhället.
- F. Det är beklagligt att WTO-förhandlingarna om framför allt intressekonflikten mellan USA, EU och utvecklingsländerna när det gäller frågan om huruvida audiovisuella produkter skall omfattas av GATT eller GATS ännu inte har lett till någon lösning.
- G. Särskilt missgynnade är de små och avlägsna östaterna i Stilla havet, som med IKT:s hjälp skulle kunna delta i det ekonomiska och kulturella informationsflödet men som inte utgör en tillräckligt stor marknad. Västindien och Indiska oceanen har ett liknande problem.
- H. Med en allmän tillgång till IKT finns det förutsättningar för att minska den ekonomiska och sociala diskrimineringen och uppväga nackdelarna med ett avsides läge, framför allt på landsbygden och i geografiska randområden.
- I. Tillgången till global kommunikation handlar inte bara om att utforma IKT-sektorn, utan omfattar också traditionella medier som tidningar, radio och TV, varav radio är det mest spridda mediet.
- J. Oberoende media, såväl i traditionella som i nyare former, är en viktig förutsättning för en demokratisk opinionsbildning och deltagande i det civila samhället.
- K. Det är bekymmersamt att press- och åsiktsfriheten inte accepteras i många länder, och att dussintals journalister dödas i tjänsten varje år.
- L. IKT-sektorns nya möjligheter bidrar också till åsiktsmångfald och pluralism.
- M. Vi behöver en ny världsordning för information, där alla kulturer erkänns som jämställda, så att vi kommer ifrån kultur- och medieimperialismen och kan undvika konfrontationer.
- N. En enkelriktad informationsväg från norr till söder kan skada AVS-ländernas kulturella identitet och ge upphov till ett osunt utländskt inflytande på grund av bristen på kulturell, språklig, social och traditionsmässig självständighet.
- O. Därför är det nödvändigt att skapa ett självständigt programinnehåll för AVS-länderna, med målet att uppnå ett världsomfattande kulturutbyte som binder samman folk och främjar förståelsen för främmande civilisationer. Det har också konstaterats att informationssamhället kan skydda lokala kulturer från alienering och bygga broar mellan olika lokalsamhällen.
- P. De nationella, regionala och lokala skillnaderna vad gäller informationsbehov, infrastruktur, utbildningssituation och den privata sektorns villkor ställer krav på olika lösningar och IKT är viktigt inom många områden, inklusive sjukvård, forskning, utbildning och landsbygdens utveckling. Stöd och dialog inom området hållbar energi är ett nödvändigt inslag i utvecklingssamarbetet kring IKT.

- Q. I globaliseringens tidsålder ökar befolkningens intresse för lokala och regionala program, vilket får betydelse för den sociala sammanhållningen. Telecentra, Internetkaféer och videoklubbar kan spela en viktig roll när det gäller att ge tillgång till information på landsbygden och i avlägsna områden.
- R. Många projekt har varit lyckosamma och framgångsrika (t.ex. Increasing Internet Connectivity in Sub-Saharan Africa, African Virtual University, Peoplink, Pride Africa, Intelteach to the Future, Worldlinks for Development, Esanet och Fodonet) och nu planeras omfattande infrastrukturprojekt (Rascom och Africa One) samtidigt som utbudet av Internettjänster ökar även i Afrika.
- S. Teknisk konvergens är inte liktydigt med innehållsmässig konvergens. Därför krävs ett regelverk med nyanserade bestämmelser som är anpassat efter de olika tjänsterna. Regleringsmyndigheterna skall inriktas på att långsiktigt värna om rättvisa och jämlika konkurrensförhållanden.
- T. Investeringskostnaderna för IKT är höga, men de negativa följderna av uteblivna investeringar på det här området kan bli betydligt större, vilket inte kan lösas enbart med statliga åtaganden. I de afrikanska finansministrarnas deklaration från den gemensamma konferens som leddes av FN:s ekonomiska kommission för Afrika framhölls att informations- och kommunikationstekniken har förutsättningar att utöva ett kraftigt positivt inflytande på ländernas ekonomiska och sociala utveckling. Finansministrarna krävde att IKT-utvecklingen blir en integrerad del av kontinentens nationella och regionala utvecklingsagenda och att deras partner i utvecklingssamarbetet behandlar IKT som ett särskilt prioriterat område för Afrikas utveckling.
- U. Vi måste tillåta konkurrens inom IKT-sektorn för att med hjälp av privatkapital öka IKT-tätheten och förbättra telekommunikationstjänsternas effektivitet, så att tjänsterna blir tillgängliga för så många som möjligt till ett överkomligt pris, även i avlägsna områden. Marknaden kan dock inte reglera allt, och vi måste därför ta ansvar för samhällsnyttan.
- V. Ett snabbt införande av IKT kan utan tvekan förbättra utvecklingschanserna avsevärt och främja viktiga aspekter av EU:s utvecklingssamarbete på områden som fattigdomsbekämpning, hälsa, utbildning, miljö och stärkande av den privata sektorn.
- W. Genom att införa IKT möjliggörs ett ökat utbud av tjänster, vilket medför många nya arbetstillfällen. Den utbredda analfabetismen i många AVS-länder utgör dock ett hinder för utvecklingen som endast kan åtgärdas genom utbildning och genom att öka IKT-kapaciteten.
- X. Det är nödvändigt att främja alfabetisering och teknisk kompetens och att inse vilka möjligheter som är förbundna med främjandet av lokal småföretagsamhet.
- Y. Om IKT införs i större omfattning kan offentliga förvaltningar utan tvekan bli effektivare och öppnare och demokratiseringsprocesserna påskyndas.
- Z. EU-projekten måste samordnas med projekt som leds av andra bidragsgivare, framför allt av medlemsstaterna och internationella institutioner. I det här syftet borde det inrättas en "e-utvecklingsenhet" inom byrån för samarbete EuropeAid, som skall stödja de sektorspecifika enheterna i deras uppgift att integrera IKT i hela utvecklingsområdet.

Globalisering kräver globala kommunikationsstrategier

1. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar EU att i nära samarbete med AVS-ländernas regeringar ta ledningen när det gäller att formulera och tillämpa IKT-program som verkligen fungerar för att hjälpa utvecklingsländerna och fattiga befolkningar,

2. är övertygad om att spridningen av IKT kan främja den offentliga opinionsbildningsprocessen och därmed demokratin, och betonar i detta sammanhang vikten av press- och åsiktsfrihet, som på inga villkor får underkastas statligt inflytande; förespråkar utarbetandet av en ny världsordning för information under Unescos ansvar och med ITU:s (internationella telekommunikationsunionens) delaktighet, som tar hänsyn till kommunikationssektorns förändring i den digitala tidsåldern,

3. understryker behovet av att inbegripa traditionella tryckta och elektroniska massmedier i den globala kommunikationsstrategin, framför allt att använda radion som huvudsakligt informationsmedium i utvecklingsländerna för utbildnings-, informations- och upplysningskampanjer, t.ex. för att förebygga aids och som komplement till skolundervisningen när det saknas läromedel och lärare; utbildnings- eller hälsoinstitut kan exempelvis spela in kassetter med undervisningsmaterial och ställa dem till radiostationernas förfogande,

4. är övertygad om att IKT-strategierna i utvecklingsländerna förutom de berättigade ekonomiska intressena framför allt måste framhålla de sociala fördelarna och allmännyttan; betonar därför att det inte finns några alternativ till att införa IKT för att tillgodose människans grundläggande behov, eftersom den nya tekniken har så stora praktiska och samhällseliga fördelar att den kan få till stånd en omfattande lösning av dessa problem; understryker nödvändigheten av att satsa på IKT med tanke på att världsekonomin integreras genom att IKT blir mer och mer involverat i värdeskapande och export; betonar också att kunskapen om industriländernas affärspraxis kan underlätta tillgången till nya marknader,

5. betonar att IKT måste nå ut till alla för att AVS-staterna skall kunna inlemmas i världsekonomin; framhåller möjligheten att öka såväl den mikroekonomiska som den allmänekonomiska effektiviteten och konkurrenskraften genom att rationalisera de ekonomiska processerna, sänka transaktionskostnaderna, styra utbud och efterfrågan, ha en målinriktad fördelning av producerade varor samt ett marknadsanpassat tillhandahållande av tjänster, som också skulle kunna skapa helt nya möjligheter för lokala småföretag,

6. betonar fördelarna med ett digitalt telenät jämfört med ett analogt nät; pekar på möjligheterna med mobilradio och trådlösa system och rekommenderar att olika tekniker blandas på ett ändamålsenligt sätt för att såväl leverantörer som användare skall få så stor tillgång som möjligt,

Det allmänna bästa måste komma i första hand

7. anser det absolut nödvändigt att värna om och sprida regionala kulturer och traditioner genom att erbjuda program och information med regionalt innehåll på de språk och dialekter som talas för närvarande, eftersom det har visat sig öka användarnas motivation och därmed deras framgångar avsevärt; understryker därför vikten av att inte bara tillhandahålla teknisk IKT-infrastruktur, utan också främja innehållsproduktionen,

8. förespråkar landspecifika regelverk med nyanserade bestämmelser som inte enbart tar hänsyn till kommersiella intressen utan också till offentliga och allmännyttiga intressen och som gör en tydlig skillnad mellan individuell kommunikation och masskommunikation och mediarelaterade tjänster,

9. betonar att målen för IKT-politiken måste fastställas och förverkligas med hänsyn till nationella, regionala och lokala förhållanden, eftersom det råder stora skillnader i infrastruktur, utbildningssituation och den privata sektorns betydelse,

10. konstaterar att de olika tekniska standarderna för telekommunikationstjänster utgör ett onödigt hinder för en regionomfattande kommunikation och att standarderna därför borde förenklas; anser därför att man åtminstone i AVS-områdena i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet bör använda enhetliga standarder för telekommunikationstjänster, t.ex. för mobilradiosystem, så att tjänsterna i praktiken är kompatibla med varandra i stället för att vara tekniskt avgränsade från grannområdena; det här skulle även gynna turist- och affärstrafiken mellan Europa och AVS-länderna och det interkontinentala kommunikationsbehov som sådan trafik innebär,

11. rekommenderar att studier genomförs för att fastställa det konkreta lokala och regionala behovet av IKT-utrustning och att anbudsförfaranden inleds angående sådan utrustning; hänvisar till de intressanta resultaten i BIPE:s studie om Afrika söder om Sahara, som genomfördes på uppdrag av kommissionen,
12. hänvisar till att afrikanska länder till följd av Rascom-stiftelsens projekt har många möjligheter att ansluta sig till Intel-satelliten; insisterar på att arbetet skall slutföras snarast,
13. rekommenderar att det skapas fördelaktiga ramvillkor och en gynnsam rättslig, skattemässig och finanspolitisk miljö som en grundförutsättning för investeringar (investeringsskydd och vinstöverföringsgaranti), import av utrustning (tullförmåner) och incitament för inhemsk produktion,

Finansieringsstrategier

14. menar att finansieringsbehovet är så omfattande att det i regel överstiger de offentliga medlen; anser därför att staten bör uppmuntra den privata sektorn att delta i IKT-sektorn och främja konkurrensen för att påskynda en fri utveckling av media- och kommunikationssektorn och utvecklingen av sektorns infrastruktur med hjälp av investeringar från inhemskt och utländskt privatkapital och möjliggöra en effektiv administrering och låga användarkostnader, vilket mycket väl kan förenas med krav på social sammanhållning och samhällets kulturella behov,
15. förespråkar dessutom ett bidrag från Europeiska utvecklingsfondens extra anslag, med tanke på att det finns ett omfattande och långsiktigt behov av utländsk finansiering för att bygga upp den tekniska infrastrukturen och med tanke på kostnaderna för rådgivning och utbildning av personal; även EIB bör bidra i rimlig utsträckning,
16. anser att det vore lämpligt att avsätta offentliga medel för att finansiera inledningsfasen och subventionera tjänster med stort samhällsvärde i syfte att bygga upp infrastrukturen och skapa en fri och överkomlig informationstillgång,
17. uppmanar AVS-länderna och EU att i EUF:s nionde nationella vägledande program ta hänsyn till hur IKT kan medverka till att uppnå deras sociala och ekonomiska mål, framför allt inom områdena hälsa, utbildning, samhällsinformation på nätet (e-government) och deltagande i det civila samhället, samt när det gäller att bygga upp kapaciteten för lagstiftning inom telekomsektorn,
18. uppmanar AVS-länderna och EU att i EUF:s nionde nationella vägledande program ta hänsyn till hur IKT kan medverka till att uppnå deras sociala och ekonomiska mål, framför allt telekomsektorns och e-handelns bidrag när det gäller ekonomisk integration på regional nivå,
19. påpekar att konsumenternas fördelar och leverantörernas ekonomiska vinst och självfinansieringskvot ökar ju mer IKT sprids, och att konsumenternas kostnader därmed kan sänkas; förespråkar därför en så hög IKT-täthet som möjligt,
20. understryker att en ökad IKT-täthet på medellång sikt kommer att innebära en avsevärd ökning av skatteintäkterna från vinsterna i företag inom IKT-sektorn, vilket får som en yttersta konsekvens att samtliga berörda parter drar nytta av tillväxten,
21. påpekar framför allt att licensförsäljning är en allt större inkomstkälla inom mobiltelefonisektorn; rekommenderar att dessa medel används för att förbättra och bygga ut den tekniska infrastrukturen för telekommunikation, samt för samhällspolitiska stödåtgärder,
22. anser att det bör tillsättas oberoende regleringsmyndigheter med uppgift att genomföra de politiska riktlinjerna, kontrollera att licensbestämmelser efterlevs, säkra en fri och rättvis konkurrens mellan företag, bevaka användarnas intressen och förhindra bestående marknadsdominans,

IKT som ett sätt att bekämpa fattigdom och främja deltagande

23. påpekar att fattigdom ofta beror på bristande kunskap om kulturteknik och okunnighet om medborgerliga rättigheter; understryker därför att IKT kan användas på många sätt för att bekämpa orsakerna till fattigdom, till exempel för att informera om vilka krav som kan ställas på stat och kommun och vilka inkomst- och kreditmöjligheter som finns,

24. kräver att tillgången till IKT inte skall vara förbehållen olika ekonomiska kretsar utan öppnas för en så stor publik som möjligt, så att det inte uppstår en ny klyfta mellan "informationsrika" och "informationsfattiga" inom AVS-länderna, utan att det tvärtom utarbetas särskilda program för fattigare befolkningsskikt och avlägsna områden, vilket också skulle kunna stärka de lokala ekonomiska strukturerna; uppmanar EU och AVS-ländernas regeringar att arbeta för att målet "rätt till information" skall förverkligas,

25. anser att IKT kan ge positiva bidrag till att förbättra sysselsättningen i utvecklingsländerna, inklusive möjligheterna att stimulera sysselsättningen inom servicesektorn som i dag är koncentrerad till de industrialiserade länderna,

26. välkomnar den stora mängden lokala, regionala och nationella IKT-initiativ som i hög grad bidrar till kunskapspridning, åsiktsmångfald och pluralism och som därför bör få ett starkt stöd; anser att universitetens och skolornas uppkoppling mot varandra och mot övriga världen innebär stora möjligheter för den intellektuella och vetenskapliga vidareutvecklingen i AVS-länderna,

27. förespråkar tillsättandet av en expertgrupp som kan undervisa befolkningen om användningen av IKT-utrustning; betonar att den här vetenskapsgrenen är mycket attraktiv och att det finns en mängd framtidsorienterade arbets- och karriärmöjligheter för kvalificerad teknisk och icke-teknisk personal; framhåller nödvändigheten av att skapa rimliga arbetsvillkor för att förhindra att dessa grupper emigrerar,

28. framhåller nödvändigheten av en viss grad av alfabetisering för att hantera IKT och uppmanar de ansvariga att garantera skolutbildning för alla befolkningsskikt, framför allt för flickor, samt att erbjuda fler alfabetiseringskurser för vuxna, framför allt för kvinnor; påpekar att det finns möjlighet att mata in information muntligt och överföra den via Internet, vilket delvis kan uppväga bristande läs- och skrivkunnet,

29. påpekar att kvinnor har fått en högre social status sedan de har visat sig framgångsrika som företagsledare inom lokala telekommunikationstjänster och på många ställen har utnyttjat möjligheten till ekonomiskt lönsam utbildning och vidareutbildning inom IKT-sektorn, delvis med hjälp av mindre, kortfristiga lån; förespråkar därför IKT-program som är inriktade på att förbättra kvinnors ekonomiska möjligheter,

30. framhåller att IKT erbjuder många möjligheter inom utbildningsområdet, eftersom TV-undervisning och tentamina online delvis kan ersätta lokala lärare och examinatorer, och eftersom det blir möjligt att få tillgång till universitetens och vetenskapscentrens databaser och utbyta idéer med enskilda forskare eller delta i konferenser (via telefon eller video),

31. värdar till AVS-ländernas och EU:s institutioner samt de europeiska bidragsgivarna att se till att AVS-länderna inte får en bestående informationselit med en verksamhet som saknar bredare samhällsintresse, utan i stället eftersträva att offentliga inrättningar som telecentra eller informationskiosker ger alla befolkningsgrupper möjlighet till sociala och ekonomiska fördelar; uppmanar alla som redan har tillgång till IKT-tjänster att även låta allmänheten utnyttja dem,

Allmän tillgång som ett sätt att förhindra utstötthet

32. kräver att det installeras minst en offentlig mynttelefon i varje by och annat bostadsområde för att tillgodose befolkningens grundläggande informationsbehov, framför allt på landsbygden och i avlägsna områden; i större bostadsområden bör det finnas minst ett telecentrum med telefon- och faxtjänster och i möjligaste mån också tillgång till Internet; understryker att det här förutsätter en kontinuerlig elförsörjning, även med användning av förnybar energi, framför allt solenergi,

33. konstaterar att IKT lämpar sig utmärkt för att övervinna de stora geografiska avstånden och den ofta dåligt utvecklade trafikinfrastrukturen i AVS-länderna, inte enbart för att överföra data utan också för att reglera den offentliga trafiken, järnvägs-, väg-, flyg- och sjötrafiken, som kan bli betydligt säkrare och mer kostnadseffektiv,
34. framhåller möjligheten att övervinna tid och rum med hjälp av IKT, bland annat att utlokalisera arbete och utnyttja lokala fördelar och marknadsnischer, vilket medför att regionala sammanslutningar i de olika AVS-regionerna kan utgöra ett gemensamt planeringsområde, inte minst för att få komparativa fördelar,
35. betonar att data kan överföras säkrare och snabbare till områden som är svåra, tidskrävande och logistiskt komplicerade att nå med traditionella kommunikations- och transportmedel, vilket framför allt gynnar en rättvis prisbildning och marknadsföring,
36. framhåller de möjligheter som IKT erbjuder för att uppnå en större öppenhet på marknaden, vilket ger alla lantbrukare, näringsidkare, industri- och handelsföretag, turismbranschen och andra företag bättre affärsmöjligheter och effektivare marknadsföring tack vare tillgången till aktuell information om marknader och pris- och marknadsföringsvillkor; hänvisar i detta sammanhang bland annat till den plattform för Internethandel som har öppnats i Mali och de affärsmöjligheter som den innebär, samt till konsthantverkarnas möjlighet att direkt marknadsföra sina arbeten via "Peoplink",
37. påpekar att IKT lämpar sig utmärkt för hälsoområdet, till exempel för att hejda epidemier, men även för enskilda fall, då diagnoser och rådgivning kan ges på distans med hjälp av data- och bildöverföring, uppkoppling mot laboratorier och röntgenavdelningar osv.; dessutom finns det logistiska fördelar vid insats av räddningstjänst; rekommenderar att det befintliga "Healthnet" byggs ut ytterligare för att också kunna omfatta förbindelser till forskning och praktiserande läkare i industriländerna och därmed upplysa befolkningen om lämpliga behandlingsmetoder; välkomnar det framgångsrika FN-projektet "Health Internet Network", som innebär att det inrättas Internetplatser på sjukhus och offentliga hälsocentraler,

IKT som ett sätt att förstärka lokala ekonomier och skydda miljön

38. framhåller IKT:s många användningsmöjligheter på miljöområdet när det gäller mätning, analys, dataöverföring och rön om skadliga och/eller farliga miljöförändringar; understryker att IKT kan bidra avsevärt till ett effektivt resursutnyttjande, framför allt på det livsviktiga området för effektiv vattenhantering; påpekar att IKT möjliggör snabb tillgång till de senaste tekniska framstegen på miljöområdet över hela världen,
39. hänvisar till IKT:s många användningsmöjligheter inom lantbruksområdet tack vare löpande uppdaterad information samt metoder för regel- och mätteknik för att optimera enskilda arbetsprocesser som sådd, bevattning, bekämpning av skadedjur, skörd, lagring eller prospektering av underjordiska vattenförråd,
40. understryker IKT:s betydelse för inhämtning av meteorologisk information, som kan ge en tidig förvarning om naturkatastrofer och därmed möjliggöra förebyggande skyddsåtgärder samt inledande av akuta räddningsåtgärder,
41. påpekar att det civila samhället stärks tack vare ett mer intensivt informationsflöde, att samhällsdebatten blir aktivare och att livskvaliteten höjs till följd av ökade möjligheter till kommunikation över stora avstånd,
42. understryker IKT:s betydelse för uppbyggnad och underhåll av nätverk och självhjälpgrupper, som kan fylla många försörjningsluckor och långsiktigt stärka den sociala sammanhållningen, framför allt i nödsituationer,

IKT som ett sätt att öka det civila samhällets inflytande och stärka goda styrelseformer

43. rekommenderar att det inrättas telecentra och Internetkaféer, där en bred allmänhet från alla bostadsområden mot betalning får utnyttja avancerade IKT-tjänster som kan tillgodose människornas olika informations- och kommunikationsbehov; rekommenderar att sådana även inrättas i offentliga byggnader som förvaltningar, skolor, sjukhus osv. som redan har en infrastruktur som även kan utnyttjas för IKT-ändamål, varvid även trådlösa system kan användas, vilket gör det onödigt att konvertera byggnader genom att dra kablar,

44. framhåller de stora fördelarna med att använda IKT för samhällsinformation på nätet (e-government) och gott styre, eftersom förvaltningen kan fungera effektivt även över stora avstånd utan att hindras av tid och rum eller trafikproblem, genom att regeringar och förvaltningar kan kommunicera både med varandra och med medborgarna via nätet och om det behövs även interaktivt,

45. anser att IKT med stor fördel kan användas för att koordinera decentraliserade förvaltningsstrukturer från en central plats och för att genomföra regionala samarbetsåtgärder samt planeringsuppgifter för exempelvis vägbyggen och regionplanering,

46. anser att möjligheten att koppla upp lokala och regionala myndigheter mot centrala inrättningar och myndigheter skapar goda förutsättningar för ett gott styre som bygger på insyn och såväl intern som extern kontroll i interaktiv kontakt med medborgarna och olika grupper i civilsamhället,

47. anser att samhällsinformation på nätet (e-government) måste bygga på täta kontakter med såväl enskilda medborgare som grupper ur det civila samhället, olika offentliga och privata inrättningar, utbildningsinstitut och företag av alla storlekar för att man skall kunna utveckla gemensamma utvecklingsstrategier, men också att missförhållanden upptäcks och åtgärdas,

48. rekommenderar ett tillvägagångssätt som passar såväl politiska och administrativa beslutsfattare som ekonomiska kretsar, investerare, företagare och olika grupper i civilbefolkningen, för att skapa intresse och öppenhet för hur de nya tekniska möjligheterna kan utnyttjas, ta emot konkreta förslag och främja installation av lämplig IKT-utrustning,

49. konstaterar att större politisk öppenhet kan vara ett sätt att upptäcka kränkningar av de mänskliga rättigheterna, korruption och vanstyre och att avslöja samhällsskadliga förhållanden, till exempel brottslighet, så att myndigheterna vid behov kan ingripa,

50. påpekar att budgetarbete och förvaltningsprocesser samt inkomst- och utgiftshantering, till exempel skatte- och avgiftsuttag, förenklas och att kostnaderna därmed blir avsevärt lägre, vilket på ett effektivt sätt bidrar till ett ansvarsfullt budgetarbete,

51. understryker nödvändigheten av att skydda immateriella tillgångar och konstaterar att audiovisuella tjänster skiljer sig kraftigt från andra typer av tjänster i det avseendet att de är ett medium för att uttrycka kulturell mångfald; anser att GATS-reglerna om kulturella tjänster, framför allt inom den audiovisuella sektorn, inte får äventyra den kulturella mångfalden och självständigheten hos de avtalsslutande parterna inom WTO; kräver att utvecklingsländerna, framför allt de minst utvecklade länderna, främjas på det sätt som föreskrivs i artikel 4 i GATS; förväntar sig att kommissionen anammar den här ståndpunkten och företräder den aktivt vid ministerkonferensen i Doha i Qatar,

52. anser att medvetenheten om IKT:s långsiktiga utvecklingspotential bör stärkas såväl i AVS-länderna som hos bidragsgivarna, framför allt hos medlemsstaternas regeringar, de internationella institutionerna och de stora hjälporganisationerna, samt även i olika ekonomiska kretsar och i det civila samhället, samt att de påtagliga fördelarna för ekonomin och samhället som helhet måste framhållas,

Utveckling av elektroniska tjänster som en uppgift för partnerskapet AVS-EU

53. uppmanar alla ansvariga inom politik, ekonomi och samhälle att hjälpa till att utarbeta och förverkliga ett omfattande program med kvantitativa och tidsmässiga ramar för att införa och sprida IKT; rekommenderar därför att den elektroniska utvecklingen inkluderas i strategidokumentet för de olika länderna,

54. rekommenderar kommissionen att regelbundet ta upp frågan om spridning av IKT i den politiska dialogen med de ansvariga i AVS-länderna samt med företrädare för givarländerna, de internationella och icke-statliga organisationerna samt att utnyttja ITU:s rådgivande funktion,

55. uppmanar kommissionen att lägga fram en omfattande strategiplan för elektronisk utveckling (e-development), som är inriktad på de många praktiska användningsmöjligheterna inom alla samhälls- och ekonomiområden och som tar hänsyn till de rekommendationer och krav som framförs i den här resolutionen,

56. anser att EU-projekten måste samordnas med projekt som leds av andra bidragsgivare, framför allt av medlemsstaterna och internationella institutioner och att det därför borde inrättas en "e-utvecklingsenhet" inom byrån för samarbete EuropeAid, som skall stödja de sektorspecifika enheterna i deras uppgift att integrera IKT i hela utvecklingsområdet,

57. anser att kommissionen vid samordningen av program och projekt måste inta en koordinerande roll gentemot medlemsstaterna, och samordna EU:s politik på det här området med den politik som förs av andra bidragsgivare, framför allt av internationella hjälporganisationer,

58. uppmanar kommissionen att öka kvaliteten och kvantiteten i IKT-portföljen inom ramen för samarbetet AVS-EU samt meddelandet om utvecklingspolitik⁽¹⁾, till exempel i samband med regional integration, handel, hälsa, utbildning, livsmedelsförsörjning och strategier för hållbar landsbygdsutveckling och uppbyggnaden av kapacitet på miljö- och institutionsområdet, i första hand genom att ersätta prioriteringen "transport" med "kommunikation, transport och hållbar energi", samt genom en effektiv mainstreaming,

59. konstaterar att AVS-ländernas regeringar har i uppgift att skapa de politiska och rättsliga ramvillkor som krävs för att införa och sprida IKT; anser dock att det är kommissionens uppgift att inom ramen för Cotonou-avtalet garantera den hjälp och rådgivning som behövs,

IKT som en framtida uppgift för den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen

60. anser att kommissionen och Europaparlamentet inför världstoppmötena om informationssamhället 2003 i Genève och 2005 i Tunis måste anordna konferenser och seminarier för att diskutera konkreta program och framgångsrika projekt och att organisera regionala, förberedande sammanträden före toppmötet; även den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen bör aktivt delta i den här processen,

61. uppmanar AVS-länderna och EU att utarbeta ett gemensamt AVS-program liknande de program som finansieras av EU för Asien, Medelhavsområdet och Latinamerika för att påskynda den ekonomiska och sociala utvecklingen i AVS-länderna genom en intensivare användning av IKT,

62. uppmanar Europeiska gemenskapen att genomföra ett program för att utveckla IKT-sektorn i AVS-länderna framför allt när det gäller de rättsliga och administrativa ramverken, utvecklingen av infrastrukturer och standarder samt inrättandet av system och mekanismer som gör det möjligt för samhällen på landsbygden och i avlägsna områden att få tillgång till information för utbildning, hälsa, handel och andra ändamål,

63. uppmanar medordförandena i den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen att organisera en workshop om de nationella parlamentens roll när det gäller regelverket på IKT-området och demokratin inom området elektroniska medier,

64. uppdrar åt sina medordförande att översända denna resolution till AVS-EU:s ministerråd, kommissionen, FN, UNDP, Unesco, WTO, ITU och Världsbanken.

⁽¹⁾ KOM(2000) 212.

RESOLUTION ⁽¹⁾**om följderna av sanktioner, i synnerhet av embargon, för befolkningen i länder där sådana åtgärder tillämpas**

Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen

- som sammanträdde i Bryssel (Belgien) den 29 oktober till den 1 november 2001, utfärdar denna resolution
- med beaktande av partnerskapsavtalet AVS-EU (Cotonou-avtalet), framför allt punkterna 8, 9 och 96, och artiklarna 39, 40 och 41 i kapitel VII i FN:s stadga,
- med beaktande av sammanträdde i Bryssel den 29 oktober till den 1 november 2001,
- med beaktande av betänkandet från arbetsgruppen om följderna av sanktioner, i synnerhet av embargon, för befolkningen i länder där sådana åtgärder tillämpas,
- med beaktande av följderna av sanktionerna mot Angola, Burundi, Kuba, Fiji, Nigeria, Rwanda, Sydafrika, Sudan och Förbundsrepubliken Jugoslavien, och av följande skäl:
 - A. Användningen av sanktioner som ett sätt att utöva påtryckningar på politiska regimer som gjort sig skyldiga till allvarliga kränkningar av de mänskliga rättigheterna och internationell rätt har ökat kraftigt under det senaste decenniet.
 - B. FN:s stadga medger sanktioner under vissa förhållanden och i Cotonou-avtalet föreskrivs samrådsförfaranden som även omfattar möjligheten att vidta lämpliga åtgärder, inklusive sanktioner, mot de undertecknande parterna.
 - C. Denna utveckling innebär inte att dessa åtgärder alltid har varit framgångsrika, utan snarare att de har blivit ett bekvämt alternativ i den arsenal av tänkbara åtgärder som står till de sanktionsinförande staternas förfogande.
 - D. Befolkningarna i de länder som sanktionerna riktas mot har ofta drabbats svårt i humanitärt avseende medan de regimer mot vilka åtgärderna ursprungligen vidtogts till största delen förblivit opåverkade.
 - E. De flesta länder mot vilka sanktioner har införts har varit utvecklingsländer, inklusive AVS-länder, vilkas befolkningar redan tidigare levde under svåra förhållanden och som därmed drabbades särskilt hårt av de negativa effekterna av sådana åtgärder.
 - F. Utvecklingsländerna saknar i allmänhet de politiska och ekonomiska resurser som krävs för att införa och genomdriva sanktioner, vilket i praktiken innebär att dessa politiska verktyg endast är tillgängliga för resursstarka länder.
 - G. I undantagsfall kan ett land som utsätts för sanktioner förfoga över de resurser och den politiska vilja som krävs för att införa motsanktioner, framför allt mot grannländerna.
 - H. Sanktionernas effektivitet förstärks av graden av internt stöd för dem i det land som är utsatt för sanktioner.
 - I. Det unilaterala införandet av sanktioner saknar i regel både legitimitet och legalitet eftersom det inte följer den beslutsprocess som det internationella samfundet har utvecklat i enlighet med gällande rättspraxis.
- 1. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen konstaterar den fortsatta och relativt ofta förekommande användningen av sanktioner som ett politiskt instrument,

(1) Antagen av den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen den 1 november 2001 i Bryssel.

2. påpekar att de officiella skäl som anges för att införa sanktioner i regel är att få till stånd ett regimbyte i ett visst land, eller åtminstone stora förändringar i den politik som det landets regering för, men att införandet av sanktioner också helt enkelt kan vara ett uttryck för moralisk fördömande,
3. inser att sanktioner nästan alltid införs av resursstarka och rika länder mot svaga och fattiga länder,
4. beklagar att befolkningarna i de länder som har utsatts för sanktioner ofta har drabbats av ett oacceptabelt mänskligt lidande som en oavsiktlig konsekvens och att makthavarna inte drabbas och till och med kan ha förstärkt sina positioner,
5. understryker att de humanitära effekterna på befolkningen omfattar såväl psykologiska som fysiska skador,
6. konstaterar dessutom att sanktioner som införts för att hjälpa befolkningen och skada regeringen under vissa förhållanden kan få rakt motsatta effekter och skapa en attitydförändring bland allmänheten i stället för en förändring i det ledarskap sanktionerna riktas mot,
7. konstaterar att sanktionernas effekter på befolkningen kan resultera i att det utvecklas kreativa alternativ för att kringgå dem, som när
 - den politiska och ekonomiska eliten kontrollerar den illegala importen och den svarta marknaden och därigenom kan stärka sin politiska och ekonomiska makt, med en ökad brottslighet som följd,
 - inrättandet av en svart marknad allvarligt snedvrider landets ekonomiska struktur, vilket får ihållande effekter under en mycket lång period,
8. understryker svårigheterna när det gäller att bedöma sanktionernas effekter, inklusive
 - att urskilja effekterna av ekonomiska sanktioner i ett land som redan befinner sig i ekonomisk kris,
 - att skilja sanktionernas negativa effekter från effekterna av de repressiva åtgärder som regeringen vidtar mot den egna befolkningen,
 - att skilja de humanitära effekterna från andra politiska, ekonomiska och sociala omständigheter,
 - att urskilja sanktionernas effekter på befolkningen i ett land där det pågår ett inbördeskrig,
 - brist på tydlighet när det gäller syftet med sanktionerna,
 - brister i genomdrivandet, eller åtminstone svårigheter när det gäller att bedöma hur effektivt sanktionerna upprätthålls,
9. anser att många av dessa problem är gemensamma för all sanktionspolitik, eftersom
 - frånvaron av tydliga mål gör det svårt att bestämma när sanktioner borde avslutas/överges,
 - den regim som sanktionerna riktas mot kan stärkas snarare än försvagas,
 - allmänheten kan drabbas, snarare än regeringen,
10. anser därför att det är omöjligt att skapa fasta regler för vilken typ av sanktioner som bör tillämpas,
11. understryker att alla sanktionsåtgärder måste utformas noggrant för att ta hänsyn till den specifika situationen i det land som avses,

12. anser att ovan angivna svårigheter är så betydande att de innebär ett ifrågasättande av all användning av generella ekonomiska sanktioner,

13. anser att undantag skall göras för humanitärt bistånd, inklusive tillhandahållande av sjukvårdsmateriel, utbildningsmateriel och utsäde, även i de fall där sanktioner är berättigade, och att sådant humanitärt bistånd om möjligt inte skall distribueras av den regim som sanktionerna riktas mot,

14. konstaterar att, beroende på det enskilda fallet, olika sanktioner, till exempel ett beslut att sluta köpa olja från ett land som får stora delar av sina intäkter från oljeförsäljning, en idrottsbojkott mot idrottsmännens deltagande i internationella evenemang, restriktioner när det gäller höga tjänstemäns och deras familjers möjligheter att resa eller inskränkningar när det gäller inköp av diamanter från mineralproducerande länder, kan avsätta olika resultat,

15. anser att i de fall där sanktioner trots allt används, så måste de noggrant riktas mot politiska ledare, fokusera på specifika områden där de kan få effekter på ledarna i de regimer som man har beslutat att vidta sanktionerna mot (finansiella tillgångar, reseförbud), accepteras av ett tillräckligt stort antal länder för att visa att det är troligt att de verkligen kommer att tillämpas, övervakas noggrant och helst genomdrivas av ett oberoende organ som skapats enkom för detta syfte, samt vara försedda med tydliga villkor vad gäller de omständigheter under vilka sanktionerna skall lyftas,

16. anser att följande typer av riktade sanktioner framför allt skall utvecklas och förfinas, inklusive mekanismer för deras genomdrivande:

- vapenembargon, som omfattar alla reservdelar och all materiel, samt effektiv, internationellt samordnad övervakning av tillverkare, leverantörer och mellanhänder, inklusive strängare regler för utfärdande och kontroll av slutanvändarintyg,
- finansiella operationer, inklusive blockering av överföringar, frysning eller beslagtagande av bankkonton som direkt eller indirekt tillhör eller kontrolleras av den grupp det gäller, samt teknisk och juridisk rådgivning åt de nationer, institutioner och företag som skall genomföra åtgärderna,
- reseförbud för ledare, deras familjer och stödgrupper från det land eller den rörelse det gäller och i vissa fall för besökare till landet eller området, med undantag för resor av humanitära skäl eller hälsoskäl som diagnostiserats i förväg,
- kontroll av export eller import av särskilda strategiskt viktiga produkter och varor,
- utveckling av internationella humanitära lagar som gör det möjligt att lagföra politiska ledare som gjort sig skyldiga till kränkningar av de mänskliga rättigheterna i tredje land,
- system med straffpåföljder för företag och enskilda som kringgår legitimt införda sanktioner,
- restriktioner för tillträdet till kommunikationsnätverk, inklusive telekommunikationer och Internet,

17. påpekar att sanktioner som införs mot ett visst land kan få oavsedda effekter på tredje land och att sådana bieffekter måste bedömas och motvägas för att förhindra att sanktionerna blir orättvisa gentemot sådana länder,

18. anser att sanktioner som stöds av befolkningen i det land det gäller och/eller kopplas till den inhemska kampen för rättvisa, mänskliga rättigheter och demokrati har betydligt större möjligheter att bli framgångsrika än de sanktioner som enbart införs i de införande ländernas eget intresse,

19. anser att sanktioner som införs under Förenta nationernas ledning har större legitimitet och förmodligen kommer att bli effektivare, eftersom de har godkänts av det internationella samfundet, förutom att de ger bättre rättsliga möjligheter att vidta åtgärder mot den som bryter mot sanktionerna,

20. anser att metoden att offentligt peka ut länder eller företag som bryter mot sanktionerna kan få en avskräckande effekt,

21. anser att sanktioner har störst möjlighet att bli framgångsrika om de utnyttjas som ett led i en mer omfattande process av internationella påtryckningar mot en viss regim,
22. fördömer allmänt det unilaterala införandet av sanktioner, framför allt i fall där sanktionerna tar formen av extraterritoriell tillämpning av inhemsk lagstiftning,
23. konstaterar att även om införandet av sanktioner kan resultera i "motsanktioner", så kan sanktionerna mot ett visst land leda till positiva politiska förändringar på regional nivå, eller i en grannstat,
24. välkomnar, trots de väl kända svårigheterna att bedöma de humanitära effekterna av sanktioner, ansträngningarna som gjorts att utveckla en metod för att göra detta, och denna metod bör tillämpas innan sanktioner införs,
25. understryker att om det land mot vilket sanktioner har införts har undanröjt de förhållanden som var anledningen till att sanktionerna tillgreps, så bör det internationella samfundet bidra till att återuppbygga ifrågasvarande land,
26. uppmanar sina medordförande att vidarebefordra denna resolution till Europeiska kommissionen, AVS-EU-rådet, afrikanska enhetsorganisationen OAU, interparlamentariska unionen IPU och FN:s generalsekreterare.

RESOLUTION ⁽¹⁾

om användningen av förnybara energikällor i AVS-länderna

Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen

- som sammanträdde i Bryssel (Belgien) den 29 oktober till den 1 november 2001, utfärdar denna resolution
- med beaktande av avdelning VII – energiutveckling – i den fjärde Lomékonventionen, där Europeiska gemenskapen och AVS-länderna erkänner den ömsesidiga nyttan av samarbete på energiområdet och anger en ökad användning av alternativa, nya och förnybara energikällor som en av huvudmålsättningarna för energiutvecklingen,
- med beaktande av det nya partnerskapsavtalet mellan AVS-länderna och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, särskilt artikel 32.2 i detta, där parterna kommer överens om samarbete för att stödja särskilda åtgärder och program som rör frågor kring en hållbar resursförvaltning, såsom förnybara energikällor, i synnerhet olika former av solenergi och energieffektivitet,
- med beaktande av artikel 57 i det nya partnerskapsavtalet, där ansvaret för att utforma och anta de mål och prioriteringar som ligger till grund för det vägledande programmet anges,
- med beaktande av den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingens resolution om klimatförändringar och små östater inom ramen för samarbetet mellan AVS och EU ⁽²⁾,
- med beaktande av sin interimresolution av den 23 mars 2000 om användningen av förnybara energikällor i AVS-länderna (AVS-EU 2885) ⁽³⁾,
- med beaktande av betänkandet från arbetsgruppen om användningen av förnybara energikällor i AVS-länderna (AVS-EU 3057/B), och av följande skäl:

⁽¹⁾ Antagen av den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen den 1 november 2001 i Bryssel.

⁽²⁾ EGT C 271, 24.9.1999, s. 30.

⁽³⁾ EGT C 263, 13.9.2000, s. 22.

- A. Efterfrågan på primärenergi i AVS-länderna och andra utvecklingsländer beräknas öka från 2 513 mtoe 1990 till cirka 7 319 mtoe 2020, vilket framför allt beror på en snabb befolkningstillväxt (2,6 procent per år i Afrika under perioden 1990–2010).
- B. Två tredjedelar av Afrikas befolkning lever i landsbygdsområden utan tillgång till moderna energitjänster, bränslen och elnätet.
- C. 1990 var bara 8 procent av landsbygdsbefolkningen och 38 procent av stadsbefolkningen i Afrika söder om Sahara anslutna till elnätet.
- D. Små östater inom AVS är kraftigt beroende av importerade fossila bränslen för största delen av sitt snabbt växande energibehov för transporter och elproduktion och av ineffektiv brännbar biomassa för sin icke-kommersiella energiförbrukning.
- E. De små östaterna inom AVS importerar olja till priser som hör till de högsta i världen, och som exempelvis i Stilla-havsområdet uppgår till 200–300 procent av världsmarknadspriset.
- F. Energi och energitjänster har hittills inte varit tillräckligt integrerade som ett övergripande inslag i program som syftar till att minska fattigdomen.
- G. Afrika söder om Sahara har enorma och varierade förnybara energiresurser, som hittills till stor del är outnyttjade, medan många små östater inom AVS har ett överflöd av resurser i form av alternativa förnybara energikällor, såsom vind- och solkraft.
- H. I synnerhet Afrikas vattenkraftresurser ger stora möjligheter att öka den hållbara energiförsörjningen genom regionalt samarbete (energihandel och transnationella sammankopplingar av elnät).
- I. Den alternativa energitekniken har utvecklats betydligt de senaste tio åren, både när det gäller prestanda och kostnadsminskning, men offentlig finansiering och offentligt stöd är fortfarande oundgängliga.
- J. Modern teknik för förnybara energikällor kan med ett gynnsamt rättsligt regelverk vara priseffektiv och konkurrenskraftig jämfört med konventionella energikällor.
- K. Det är de förnybara energikällorna som har den största potentialen när det gäller att uppfylla energibehovet hos de fattiga i landsbygdsområden med minsta möjliga miljöeffekter.
- L. Den traditionella användningen av biomassa (ved) för matlagning i landsbygdsområden i AVS-länderna är ofta ineffektiv och leder till hälsoproblem och miljöförstöring.
- M. Erfarenheterna från projekt i olika AVS-länder (Sahel-området inklusive nio länder, Papua Nya Guinea och Sydafrika) har visat att de produkter och anläggningar som finns vid det här laget är av hög teknisk kvalitet men att underhållsprogram måste prioriteras med hänsyn till en hållbar drift av ny teknik för användning av förnybara energikällor samt att infrastrukturen (handelsnätverk) måste förbättras ekonomiskt och tekniskt.
- N. Energiområdet har i allmänhet inte ansetts som en prioritering i vägledande program i AVS-länderna och energiprojekt har hittills bara haft en marginell roll i genomförandet av de sjunde och åttonde Europeiska utvecklingsfonderna (EUF), trots den fjärde Lomékonventionens betoning på energisamarbete.
- O. En målinriktad och befrämjad överföring av know-how till AVS-länderna skapar på lång sikt en ständig efterfrågan som stimulerar sig själv och som är ekonomiskt och ekologiskt riktgivande.

- P. EU bör i detta fall spela en förmedlande roll mellan den europeiska industrin för förnybar energi och eventuella partner i AVS-länderna som är beredda och i stånd att ta emot know-how om teknik.
- Q. Nya nationella vägledande program kommer att utarbetas inom ramen för det nya partnerskapsavtalet.
1. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen understryker att AVS-länderna står inför en kolossal ekonomisk och politisk utmaning när det gäller att uppfylla den ökande efterfrågan på energi och att det kommer att krävas enorma investeringar i infrastruktur och tjänster på energiområdet samt i motsvarande utbildnings- och informationsprogram,
 2. understryker att energiområdet måste ses som en helhetsfråga med en kraftig utvecklingspotential, särskilt när det gäller att minska fattigdomen, då tillgång på energiförsörjning och energitjänster är en förutsättning för att man skall kunna tillgodose grundläggande behov såsom tillgången till livsmedel, dricksvatten, hushållsbelysning, matlagning, hälsotjänster och utbildning,
 3. uppmanar AVS-länderna och kommissionen att betrakta energi som ett viktigt utvecklingsinstrument och efterlyser därför att man utarbetar en samstämmig och sund energiförvaltning i AVS-länderna grundad på ett hållbart tillhandahållande av energitjänster, och som syftar till att tillgodose användarnas sociala och ekonomiska behov samtidigt som man minimerar energiförbrukningens miljöpåverkan; uppmanar i detta hänseende AVS-länderna att definiera energi, inklusive främjandet av förnybara energikällor där detta är lämpligt, som en prioritering i de nya vägledande programmen och därvid ta hänsyn till möjligheterna till regionalt samarbete,
 4. uppmanar kommissionen att ta upp den hållbara energiförsörjningen, i synnerhet genom effektiv energianvändning och tillämpning av förnybara energikällor, som ett prioriterat åtgärdsområde i dess nya strategi för utvecklingspolitiken,
 5. uppmanar kommissionen och EU:s medlemsstater att integrera aspekter som rör en hållbar energiförsörjning i alla program och projekt för utveckling och samarbete,
 6. uppmanar kommissionen och EU:s medlemsstater att främja hållbar energiförsörjning också med tanke på utvecklande av samarbete mellan den offentliga och privata sektorn (Public Private Partnership),
 7. understryker att det är särskilt viktigt att snarast tillgodose energibehoven i landsbygdsområden som ligger långt från energinäten och påpekar att de dåliga ekonomiska och sociala framtidsutsikterna i landsbygdsområdena är kopplade till avsaknaden av en adekvat energiförsörjning, och att detta leder till en allt snabbare urbanisering,
 8. understryker att småskaliga och modulbaserade nya och framväxande förnybara energikällor, såsom fotoelektriska solenergisystem, små vindkraftverk som inte är anslutna till elnätet, mini- eller mikrovattenkraftsystem eller moderna elgeneratorer baserade på biomassa, ofta är bättre lämpade för de aktuella efterfrågenivåerna och efterfrågestrukturerna än konventionella alternativ, och då särskilt i landsbygdsområden,
 9. hänvisar till att tillgången till elektricitet är en grundförutsättning för tillgången till informations- och kommunikationsteknik, en tillgång som förnybara energikällor för strömförsörjning i landsbygdsområden på avgörande sätt kan bidra till,
 10. understryker de olika ekonomiska och klimat- och infrastrukturbetonade förutsättningar som gör att det för varje land krävs en särskilt anpassad strategi,
 11. påpekar att en ökad användning av förnybara energikällor skulle minska behovet av dyra importerade fossila bränslen och bidra till en förbättrad betalningsbalans; betonar att genomförandet av system för ny och förnybar energiteknik kan få avsevärda positiva effekter på sysselsättningen,

12. betonar att den tilltagande användningen av förnybara energikällor i utvecklingsländerna kommer att spela en betydelsefull roll vid bekämpningen av den globala växthuseffekten som människan gett upphov till, då utsläppen av CO₂ i utvecklingsländerna år 2010 troligen kommer att vara högre än i industriländerna, inklusive Östeuropa,
13. understryker vetenskapens och teknikens avgörande roll samt behovet att utveckla strategier för överföring av know-how i syfte att skapa en inhemsk förmåga att bygga ut och underhålla modern energiteknik i AVS-länderna,
14. betonar att det är nödvändigt att öka överföringen av know-how genom att direkt främja kunskapstillväxten (universitets- och yrkesutbildning samt industripraktik) inom ramen för programmen för individuell rörlighet,
15. uppmanar AVS-länderna att undersöka möjligheterna att undanröja befintliga hinder för att använda förnybara energikällor, såsom avsaknaden av adekvata rättsliga och skattemässiga ramar samt orsakerna bakom bristen på privata utländska investeringar,
16. förordar en avveckling av subventionerna för konventionell energiproduktion och av tullar på import av teknik för förnybara energikällor,
17. förordar skattelättnader för att teknik för förnybara energikällor lättare skall kunna slå sig fram på marknaden och åtgärder för effektiv energianvändning, i synnerhet när det gäller lokalt framtagen teknik,
18. anser det vara oundvikligt att inbegripa den privata sektorn och göra utländska direktinvesteringar förmånliga, varvid bekämpning av korruption spelar en betydelsefull roll,
19. uppmanar de afrikanska AVS-länderna att samarbeta för att i synnerhet bättre utnyttja de omfattande vattenkraftresurserna och att införa en stabil och öppen samordning mellan regeringar och kraftföretag i syfte att utarbeta politiska strategier och genomföra ett regionalt samarbete på energiområdet; påpekar att det utan ett regionalt samarbete knappast kommer att vara möjligt att locka till sig investerare som kan finansiera transnationell infrastruktur,
20. uppmanar kommissionen och AVS-länderna att främja samarbetet mellan företag inom EU och AVS-länderna för att system och teknik på området förnybar energi skall få en snabbare spridning,
21. välkomnar den tilltagande uppmärksamhet som de förnybara energikällorna ges genom att man inom AVS-ländernas förvaltning inrättar särskilda avdelningar i ministerierna eller särskilda byråer,
22. förordar ett förstärkt stöd till AVS-länderna för uppbyggnaden av förvaltningskapacitet på energiområdet i syfte att ge myndigheterna möjlighet att på ett tillförlitligare sätt ta fram uppgifter och på så sätt kunna planera bättre och fatta bättre beslut i utvecklingen av energistrategier,
23. välkomnar kommissionens avsikt att anordna regionala seminarier om användningen av förnybara energikällor för de ansvariga beslutsfattarna i AVS-länderna för att bereda mark för en avsevärd ökning av projekten för hållbar energiförsörjning; välkomnar i det sammanhanget det framgångsrika resultatet från seminariet för hållbar energi för AVS östater inom ramen för EG:s utvecklingssamarbete som ägde rum den 26–27 juni 2001 på Santo Domingo (Dominikanska republiken), och stöder seminariets slutsatser, där följande behov understryks:
 - (a) Att se till att olika discipliner samarbetar på policy-, planerings- och projektnivå för att garantera att betydelsen av att tillhandahålla energitjänster återspeglas inom alla ekonomiska och sociala sektorer.
 - (b) Att bygga ut kapaciteten för nationell policyutveckling och –planering, inklusive bättre tillgång på data om och analys av energiförbrukning och energibehov samt att utveckla den lokala privata sektorn för tillhandahållande av tjänster inom energisektorn.
 - (c) Att länderna skall utveckla en nationell energipolicy som uppmuntrar energisparande och användning av förnybar energi.

- (d) Att utveckla ett lämplig ramverk för utveckling av energisektorn och för investeringar i den privata sektorn (i de fall där lämpliga marknadsförhållanden existerar), inklusive en stabil policyplattform, samt öppna, demokratiska och rättvisa regelsystem.
- (e) Att utnyttja regionalt samarbete för att främja gemensam kunskapstillväxt och för att kunna utnyttja skalfördelar.
24. uppmanar kommissionen och AVS-länderna att utarbeta en kampanj för att ge adekvat information om användningen av förnybara energikällor i AVS-länderna,
25. uppmanar kommissionen att undersöka möjligheterna att skapa nya, lämpliga finansieringsmekanismer för förnybara energiprojekt i syfte att övervinna bristen på ekonomiska resurser för lånefinansiering av de höga initiala kostnaderna för förnybar energiteknik; i detta sammanhang bör man undersöka möjligheterna att inrätta mikrokreditsystem eller tillhandahålla ekonomiska medel för utbildning och utveckling inom banksektorn,
26. uppmanar kommissionen och rådet att införa bindande miljöbestämmelser som styr bidragsbaserade stöd och aktiviteter inom investeringsbanker (till exempel EIB) och nationella exportkreditinstitut, för att på så sätt främja investeringar i hållbar energi och energieffektivitet,
27. välkomnar att den privata finanssektorn har börjat engagera sig på området för förnybara energikällor i utvecklingsländerna,
28. uppmanar Europeiska investeringsbanken att planera lämpliga innovativa finansiella instrument till stöd för små och medelstora projekt för förnybara energikällor i AVS-länderna inom ramen för den del av EUF som EIB är ansvarig för,
29. understryker betydelsen av "globala miljöfonden" och "mekanismen för ren utveckling" i finansieringen av projekt för förnybara energikällor i AVS-länderna,
30. välkomnar det internationella avtalet om att påskynda åtgärderna mot klimatförändringen som ingicks under Bonnkonferensen om klimatförändring (COP-6, del 2, den 23 juli 2001) av över 180 länder, inklusive Japan, Australien, Kanada och Ryssland, men med det anmärkningsvärda undantaget Förenta staterna; ser detta avtal som ett viktigt steg på vägen mot ett globalt och multilateralt beslutsfattande i klimatfrågan; anser att detta kommer att stimulera ansträngningarna att främja förnybar energi samt energisparande, framför allt genom "mekanismen för ren utveckling",
31. välkomnar slutsatserna från G8-gruppens arbetsgrupp om förnybara energikällor som lades fram vid toppmötet med G8-ländernas regeringschefer i Genua i juli 2001, vari understryks att förnybar energi – inklusive förnybar elproduktion, frikopplad från eller anknuten till elnätet och en effektivare användning av biomassa för uppvärmning och matlagning som inslag i en balanserad portfölj av energilösningar – kan bidra till att underlätta en hållbar utveckling för ett stort antal människor som lever i utvecklingsländerna,
32. stöder framför allt rekommendationerna från G8-ländernas arbetsgrupp att
- vidta åtgärder för att avlägsna subventioner och andra stödåtgärder för miljöfarlig energiteknik och utveckla mekanismer som motverkar externa kostnadsfaktorer, för att därigenom ge den förnybara energitekniken rättvisare och jämbördigare förutsättningar för att konkurrera på marknaden,
 - stödja tillgången på förnybara energikällor för de fattiga på landsbygden genom att till exempel stärka mikrofinansiella organisationer,
 - ta upp energifrågorna, inklusive frågan om förnybar energi, i samband med de internationella utvecklingsmålen,
 - uppmuntra det offentliga utvecklingsbiståndet, samt bilaterala och multilaterala byråer att uttryckligen stödja förnybara energikällor i samband med utvecklingsprojekt,

- utsträcka så kallade sektorsvisa arrangemang för övriga energilån till förnybara energikällor och tillämpa gemensamma miljöriktlinjer för exportkreditbyråerna (ECA),
 - se till att förnybara energikällor ges en tillräckligt framskjuten placering i energipolitiken när utvecklingsbehoven skall prioriteras för de länder som deltar i programmen för att motverka fattigdomen och att hjälpa till att förstärka den institutionella kapaciteten för att stödja utvecklingen av heltäckande nationella strategier för förnybar energi,
33. uppdrar åt sina medordförande att vidarebefordra denna resolution till AVS-EU:s ministerråd, kommissionen, Europeiska investeringsbanken och G8.

RESOLUTION ⁽¹⁾

om situationen i Västafrika

Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen

- som sammanträdde i Bryssel (Belgien) från den 29 oktober till den 1 november 2001, utfärdar denna resolution
 - med beaktande av den afrikanska stadgan om människors och folks rättigheter som antogs av OAU i Nairobi i juni 1981 och som trädde i kraft i oktober 1986,
 - med beaktande av Cotonou-avtalet, och av följande skäl:
- A. De bestående ekonomiska svårigheterna i regionen liksom fattigdomen är oroande och situationen förvärras av de instabila råvarupriserna, framför allt på kaffe, kakao och bomull.
- B. Fortsatt svår torka plågar Sahel-länderna och läget vad gäller livsmedelsförsörjning är svårt i många delar regionen, framför allt i Niger.
- C. Afrikanska unionen har startat ett afrikanskt initiativ för att stimulera den ekonomiska tillväxten på hela kontinenten.
- D. Regionen gör framsteg i utvecklingen mot en ekonomisk och monetär integration, vilket visas av inrättandet av externa tullar som är gemensamma för alla medlemsstater inom Waemu och tillkomsten i januari 2001 av Västafrikanska monetära institutet, vilket förebådar inrättandet av ett gemensamt valutaområde för staterna inom Ecowas 2004.
- E. Staterna har för avsikt att beslutsamt bekämpa terrorismen i alla dess former.
- F. En handlingsplan för Afrika lades fram vid G8-mötet i Genua. Syftet med planen är att främja investeringar, handel, folkhälsa, gott styre och konfliktförebyggande i Afrika.
- G. Det finns positiva tecken på att den demokratiska pluralismen gjort framsteg och fått fäste i delar av Västafrika: Benin, Kap Verde, Elfenbenskusten, Gambia, Mauretanien och Senegal.
- H. Oberoende valkommittéer är ett viktigt krav.

⁽¹⁾ Antagen av den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen den 1 november 2001 i Bryssel.

- I. Den politiska krisen i Manuflovsregionen kan endast lösas genom en konstruktiv dialog mellan de berörda parterna och genom att kvinnorna i regionen mobiliseras för att främja dialogen.
- J. Kampen mot straffrihet är viktig i ansträngningarna att se till att offren får upprättelse och för att bereda marken för försoning och upprättande av en varaktig fred.
- K. FN har infört sanktioner mot Liberia efter klara bevis för de liberianska myndigheternas stöd för rebeller i grannländerna: vapenembargo, förbud mot internationell försäljning av diamanter och förbud för höga liberianska tjänstemän att resa utomlands.
- L. Den liberianska regeringen har lovat följa besluten i FN:s säkerhetsråds resolution nr 1343, framför allt kraven på att utvisa samtliga medlemmar av RUF och att förbjuda deras verksamhet i Liberia.
- M. Europeiska unionen har avslutat sina förhandlingar med den ivorianska regeringen och har beslutat att gradvis återuppta samarbetet efter att ha bedömt situationen och dragit slutsatsen att de ivorianska myndigheterna har hedrat sina åtaganden och inlett en process för att återställa landets politiska och sociala stabilitet.
- N. Republiken Togos president har uttryckt sin avsikt att respektera artikel 59 i konstitutionen.
- O. Fria och öppna val till den oberoende nationella kommissionen och samtliga politiska funktioner måste genomföras i Togo i enlighet med Lomé-avtalet av den 29 juli 1999 och statshuvudenas vädjan i samband därmed den 11 och 24 oktober 2001.
- P. Agboyibo har dömts och satts i fängelse.
- Q. Våld förekommer mellan olika samhällsgrupper i Nigeria.
1. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen välkomnar att den ekonomiska och monetära integrationen skjuter fart i Västafrika; uppmuntrar till politiskt, ekonomiskt och socialt samarbete i regionen inom ramen för Ecowas och Waemu, och berömmar Ecowas och Waemu för det arbete som utförts i det syftet,
 2. uppmanar kommissionen att ge Ecowas och Waemu all nödvändig teknisk hjälp för att främja en snabb uppbyggnad av samtliga deras institutioner,
 3. uppmanar kommissionen att öka sitt livsmedelsbistånd, fortsätta sitt program för att stödja skapandet av sädbanker och återställandet och skapandet av bevattningsställen på landsbygden och överväga vilket stöd som kan ges åt mikrodammprojekt som ett led i åtgärderna för att skydda grödorna,
 4. stöder prioriteringarna som angetts av "New African Initiative" och som bygger på insikten att den ekonomiska tillväxten framför allt beror på en öppen förvaltning av offentliga medel, frånvaron av konflikter, respekten för mänskliga rättigheter och massiva investeringar i utbildning och folkhälsa,
 5. uppmanar Europeiska kommissionen och medlemsstaterna att utöka omfattningen av olika initiativ för att reducera och skriva av skulder i enlighet med HIPC-programmet (Heavily Indebted Poor Countries) genom att aktivt stödja initiativet "skuldlättnad och utvecklingsavtal" inklusive specifika och verifierbara mål för att omfördela resurser till hållbara tillväxtområden (folkhälsa och utbildning),
 6. uppmanar rådet och G8-länderna att redovisa de detaljerade arrangemangen för handlingsplanen för Afrika som tillkännagavs vid toppmötet i Genua, och understryker att trovärdigheten för detta initiativ kommer att vara beroende av den mängd extra resurser som fördelas,

7. konstaterar det civila ansvarstagande som Ghanas, Kap Verdes och Malis presidenter visat prov på genom att respektera sina länders grundlagar som begränsar antalet sammanhängande mandatperioder för presidenten till två, men fördömer den avsikt som kommit till uttryck i andra länder att ändra denna regel i konstitutionen,
8. välkomnar att de ivorianska myndigheterna har respekterat sina åtaganden att återställa en varaktig fred i landet och uppmanar den politiska klassen att visa sin grundliga förståelse av att det ligger i nationens intresse att skapa ett klimat som främjar äkta försoning, vilket är målet för detta forum,
9. uppmanar samtliga berörda parter i Togo att ta sitt förnuft till fånga och uppmuntra åtgärder för att lugna ner situationen,
10. uppmanar den oberoende nationella valkommissionen (CENI) och de togolesiska myndigheterna att så snart som möjligt hålla fria och öppna allmänna val, i enlighet med ramavtalet från Lomé som undertecknades av oppositionspartierna och presidentens koalition av stödpartier i juli 1999 och att låta alla dem delta som vill göra det,
11. uppmanar de togolesiska myndigheterna att stärka respekten för mänskliga rättigheter och främja rättsstaten i syfte att påskynda en normalisering av samarbetskontakterna mellan Togo och Europeiska unionen,
12. uppmanar till ett frisläppande av Agboyibo och till att han beviljas amnesti och återfår samtliga sina medborgerliga rättigheter,
13. uppmanar, i en anda av försoning, de togolesiska rättsliga myndigheterna att påskynda förfarandet för att komma fram till ett slutligt beslut i fallet Agboyibo,
14. välkomnar frisläppandet av Alpha Condé, som har kunnat återta sin plats i parlamentet,
15. uttrycker sin tillfredsställelse med de framsteg som gjorts i dialogen mellan de tre Manuflodsländerna; välkomnar de avtal som ingåtts och ländernas beslut att vidta gemensamma åtgärder mot grupper som deltagit i handlingar som destabiliserat regionen och att åter öppna och tillsammans övervaka sina gemensamma gränser,
16. uppmuntrar Ecowas ansträngningar att uppnå en varaktig och slutlig lösning på krisen i regionen Manufloodsunionen,
17. beklagar den katastrof av enormt mänskligt lidande som orsakats av fortsatta väpnade konflikter i dessa länder,
18. välkomnar den fortsatta utvecklingen av fredsprocessen i Sierra Leone sedan avtalet om eldupphör undertecknades, framför allt när det gäller programmen för avvapning, demobilisering och återintegrering, de väpnade gruppernas frisläppande av barnsoldater och bortförda personer och utplaceringen av UNAMSIL österut, bland annat i de diamantproducerande områdena, och hoppas starkt att denna process skall fortsätta,
19. uppmanar EU att konkret stödja fredsprocessen i Sierra Leone genom att bidra till att UNAMSIL får tillräckliga resurser; framför allt gäller detta budgeten för avvapnings-, demobiliserings- och återintegreringsprogrammet, som även i fortsättningen kommer att vara av avgörande betydelse för att hela fredsprocessen skall lyckas,
20. vädjar om att den särskilda domstolen för Sierra Leone, som skall sammankallas i enlighet med FN:s säkerhetsråds resolution nr 1315, får tillräcklig och fortsatt finansiering så att den kan inleda och genomföra rättegångar mot dem som bär ansvaret för de allvarligaste kränkningarna av mänskliga rättigheter sedan konflikten inleddes 1991,
21. välkomnar att Liberias president och regering nu arbetar på att utforma politiska program för att skapa ett öppet och demokratiskt styre och diskuterar med kommissionen om ett eventuellt återupptagande av stödet,

22. uppmanar den liberiska regeringen att strikt uppfylla sina åtaganden i enlighet med resolutionerna från FN:s säkerhetsråd,
23. uppmanar regeringarna och diamantindustrin att skapa ett effektivt och öppet system för certifiering av diamanter,
24. uppmanar den nigerianska regeringen att återupprätta ett förtroendefullt klimat mellan olika samhällsgrupper, i enlighet med landets konstitution,
25. uppmanar sina medordförande att översända denna resolution till AVS-EU:s ministerråd, till kommissionen och till regeringarna i Benin, Elfenbenskusten, Nigeria, Senegal och Togo.

RESOLUTION ⁽¹⁾

om Centralafrika

Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen

- som sammanträdde i Bryssel (Belgien) från den 29 oktober till den 1 november 2001, utfärdar denna resolution av följande skäl:
 - A. Det fortsatta våldet och otryggheten i Burundi har lett till minst 200 000 dödsfall sedan 1993 och har tvingat hundratusentals människor att fly från sina hem, inklusive 400 000 burundiska flyktingar som lever i grannlandet Tanzania.
 - B. De våldsamma striderna i september mellan regeringsstyrkor och rebeller nordost om Bujumbura gjorde att ytterligare 15 000 människor flydde från sina hem.
 - C. Framsteg har på senare tid gjorts i tillämpningen av Arusha-avtalet, framför allt har man meddelat att den plan som utarbetades av medlaren Mandela och som antogs vid statschefernas toppmöte i Arusha den 23 juli 2001 nu skall börja tillämpas. Enligt planen skall en övergångsregering tillträda den 1 november och en afrikansk fredsstyrka skall sättas in.
 - D. Mandelas insats som medlare och den fredsplan han lagt fram bör få stöd.
 - E. De två viktigaste beväpnade oppositionsgrupperna i Burundi – National Liberation Forces (FNL) och National Council for the Protection of Democracy-Forces for the Protection of Democracy (CNDD-FDD) – har inte undertecknat avtalet eller förklarat att de stöder fredsprocessen.
 - F. Det kan inte finnas någon militär lösning på konflikten och det är upp till Burundis politiker och beväpnade styrkor, inklusive rebellarméerna, att försöka komma överens i de frågor som återstår att lösa.
 - G. Ett kuppöversök gjordes i Centralafrikanska republiken den 28 maj 2001 och under de tio dagar av stridigheter som följde förlorade hundratals människor livet.
 - H. Situationen i Centralafrikanska republiken efter kuppöversöket har utmärkts av skarpa politiska motsättningar, fortsatt ekonomisk tillbakagång och bristande säkerhet.

(1) Antagen av den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen den 1 november 2001 i Bryssel.

- I. Den fortsatta närvaron av FN:s fredsbevarande styrkor i Centralafrikanska republiken blir än viktigare i det nuvarande instabila läget.
- J. Presidentval genomfördes i Tchad den 20 maj 2001 och konstitutionsrådet förklarade att den förra presidenten, Idriss Deby, segrat i första omgången.
- K. Samtliga stater i regionen är suveräna, territoriellt oberoende och politiskt självständiga.
- L. Demokratiska republiken Kongo har oinskränkt rätt att förfoga över sina naturresurser.
- M. Det illegala utnyttjandet av dessa resurser har redan beskrivits som "systematisk plundring" i en nyligen sammanställd rapport från Förenta nationerna.
- N. Strider har dessvärre nyligen utbrutit i östra Kongo.
- O. Framsteg har gjorts inom flera viktiga områden när det gäller avtalet om eldupphör från Lusaka som utgör den ömsesidigt accepterade basen för fred inom Demokratiska republiken Kongo. Många problem återstår emellertid att lösa i fredsprocessen.
- P. Utplaceringen av FN:s fredsstyrkor (MONUC) i området i enlighet med FN:s säkerhetsråds resolution nr 1341 har kommit långt, men samtliga berörda parter måste ta sitt ansvar och samarbeta när det gäller ett fullständigt utnyttjande av FN-styrkan.
- Q. Parterna har utarbetat en plan för att dra tillbaka alla utländska styrkor från Demokratiska republiken Kongo under ordnade former.
- R. "Den kongolesiska inre dialogen" sammanträdde i Gaborone, Botswana, den 20–24 augusti 2001. Sammanträdet gav ny kraft åt arbetet för att uppnå nationell försoning genom att återspegla deltagarnas gemensamma önskan att få slut på kriget, bevara landets oberoende och sammanhållning och att upprätta demokrati.
- S. Den 2 september 2001 godkände parlamentet i Kongo-Brazzaville regeringens förslag till ny konstitution.
1. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uttrycker sin djupa oro över det fortsatta våldet och den humanitära situationen i Burundi, framför allt de hundratusentals flyktingarnas och de internt fördrivna personernas svåra lidande.
 2. uppmanar parterna som undertecknat Arusha-avtalet att snarast genomföra planen som antogs vid toppmötet i Arusha den 23 juli 2001 och att inrätta landets övergångsinstitutioner senast den 1 november 2001,
 3. kräver en snabb utplacering av den afrikanska fredsbevarande styrkan för att övervaka tillämpningen av fredsavtalet och skydda övergångsregeringen,
 4. uppmanar parterna som ställt sig utanför Arusha-processen för fred att lägga ned vapnen och att omedelbart och utan reservationer ansluta sig till fredsprocessen, eftersom en underlåtenhet att göra detta kommer att leda till isolering och införandet av sanktioner,
 5. uppmanar det internationella samfundet och kommissionen att tillhandahålla det humanitära bistånd som krävs för den burundiska befolkningen och att tillhandahålla det samarbete och de resurser som krävs för att inrätta demokratiska institutioner, framför allt reformering av armén och rättssystemet,
 6. fördömer kuppörsöket i Centralafrikanska republiken och beklagar djupt den förlust av människoliv som det ledde till,

7. upprepar sitt totala avståndstagande från användningen av våld för att uppnå politiska och ekonomiska mål och uppmanar alla parter i Centralafrikanska republiken att respektera mänskliga rättigheter och rättsstatens principer och att lösa problemen genom dialog inom ramen för demokratiska principer,
8. välkomnar rekommendationen från Förenta nationernas generalsekreterare att förlänga mandatet för FN:s fredsbyggnadsinsats i Centralafrikanska republiken till december 2002 och uppmanar EU att bidra aktivt till att uppnå FN:s mål att återställa politisk och ekonomisk stabilitet,
9. beklagar de organisatoriska bristerna i samband med presidentvalet i Tchad och de oegentligheter som blev följden,
10. uppmanar regeringen i Kamerun att gå med på att det tillsätts en oberoende undersökningskommitté för att utreda det stora antalet våldshandlingar som begåtts under de senaste månaderna och klarlägga huruvida polisiära styrkor har varit ansvariga och att också vidta alla nödvändiga åtgärder för att tillse att de skyldiga straffas och att offren för kränkningarna får en rättvis ersättning,
11. bekräftar sin tro på fredliga medel för att komma till makten genom fria och öppna val,
12. påpekar att EU:s partnerskap med Tchad bygger på respekten för demokratiska värden och grundläggande friheter,
13. bekräftar sitt stöd för Lusaka-avtalet från 1999, som ger en gemensam bas för att återställa freden inom Demokratiska republiken Kongo och regionen som helhet; uppmanar samtliga parter att i alla avseenden uppfylla FN:s säkerhetsråds resolution nr 1304,
14. konstaterar med tillfredsställelse att vapenvilan bland parterna som undertecknade Lusaka-avtalet om eldupphör till största delen har respekterats; välkomnar framstegen när det gäller nedläggning av vapnen och omgrupperingar, och upprepar sin enträgna maning till samtliga parter till Lusaka-avtalet att också tillämpa det,
15. kräver att alla parter lägger ned vapnen och grupperar om sina styrkor i enlighet med delplanerna från Harare och de åtagande som gjorts därefter,
16. gratulerar Namibia till att ha dragit tillbaka sina trupper från kongolesiskt område och kräver att regeringarna i Angola och Zimbabwe å ena sidan, och i Uganda och Rwanda å den andra, drar tillbaka sina trupper och sitt stöd för beväpnade rebellstyrkor som opererar i Demokratiska republiken Kongo,
17. uppmanar parterna att avstå från offensiva handlingar under tiden som de utländska styrkorna lägger ned vapnen och drar sig tillbaka, och uttrycker sin oro över rapporterna på senare tid om militära operationer i Kivu,
18. uppmanar samtliga parter att samarbeta utan reservationer med FN:s expertpanel som har ansvaret för att undersöka det illegala utnyttjandet av naturresurser och andra tillgångar i Demokratiska republiken Kongo,
19. välkomnar den positiva anda med vilken samtliga deltagare i den kongolesiska inre dialogen förde diskussionerna i Gaborone och uppmanar kraftfullt, samtidigt som den beklagar bristen på framsteg i Addis Abeba, alla parter i Kongo att fortsätta arbeta i samma anda av kompromiss och försoning vid nästa sammanträde som planerats till november i år i Sydafrika,
20. välkomnar utplaceringen av 2 000 FN-soldater för att hjälpa till att övervaka avtalet om vapenstillestånd och uppmanar till ett snabbt igångsättande av nästa fas i FN-operationen som omfattar insättandet av fler soldater för att inleda det frivilliga avväpningsprogrammet,

21. uppmanar rådet och kommissionen att öka ansträngningarna att genomföra Lusaka-avtalet och fortsätta stödja Masires medlingsinsatser och uppmanar dem att utan dröjsmål vidta de politiska och ekonomiska åtgärder som är nödvändiga för att avtalet skall kunna genomföras korrekt,
22. uppmanar medlemsstaterna att fullgöra sina åtaganden om övervakning av vapenexport och förhindrande av olaglig vapenförsäljning och av de smugglingsaktiviteter som skapar de nödvändiga ekonomiska resurserna för att fortsätta kriget,
23. välkomnar beslutet från myndigheterna i Kongo-Brazzaville att genomföra en folkomröstning om förslaget till konstitution i enlighet med vad som anges i dialogen och det nationella försoningsavtalet,
24. uppdrar åt sina medordförande att översända denna resolution till AVS-EU:s ministerråd, till kommissionen, till Förenta nationernas generalsekreterare, till OAU samt till regeringarna i Burundi, Centralafrikanska republiken, Tchad, Kongo, Demokratiska republiken Kongo, Rwanda, Uganda, Angola, Zimbabwe och Namibia.

RESOLUTION ⁽¹⁾

om södra Afrika

Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen

- som sammanträdde i Bryssel (Belgien) från den 29 oktober till den 1 november 2001, utfärdar denna resolution av följande skäl:

Angola

- A. Ett våldsamt inbördeskrig har under mer än 25 år rasat mellan den angolanska regeringen och UNITA. Fredsavtalet från Lusaka har inte tillämpats och nyligen anföll UNITA ett tåg i en av de blodigaste incidenterna under senare år.
- B. Fred och nationell försoning kan endast uppnås genom fredliga medel och inte genom en militär lösning.
- C. Någon varaktig lösning på den angolanska konflikten kommer inte att finnas så länge som smugglingen av diamanter som finansierar UNITA:s verksamhet gör det möjligt för dem att skaffa vapen.
- D. Trots Angolas ansevärda naturresurser lever landets befolkning fortfarande i stor misär, i första hand på grund av kriget. Exploateringen av dessa naturresurser måste ske med största möjliga öppenhet.
- E. Reformeringen av den angolanska konstitutionen och vallagen måste återställa respekten för de mänskliga rättigheterna, rättssamhällets principer, gott styre och rättvisa val samt pressfriheten.
- F. Situationen för den angolanska befolkningen, krigets offer, är djupt oroande. Framför allt gäller detta flyktingar och fördrivna personers öde inom landet. Samtidigt gör det allt grövre våldet att Förenta nationernas humanitära insatser för dessa människor blir allt mer riskfyllda.

⁽¹⁾ Antagen av den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen den 1 november 2001 i Bryssel.

- G. Takten ökar när det gäller minutläggning i Angola, ett land som undertecknat Ottawakonventionen och som har stått i fokus för EU-finansierade minröjningsinsatser.

Sydafrika

- H. Republiken Sydafrika som nu är en demokrati och fri från institutionaliserad rasåtskillnad är av avgörande betydelse för den politiska stabiliteten och den ekonomiska utvecklingen på den afrikanska kontinenten och framför allt i södra Afrika genom att visa att det finns ett alternativ till underutveckling, krig och tyranni.
- I. Samtidigt som Sydafrika befäster de demokratiska principerna inom landet måste problem som fattigdom, hiv/aids-epidemin, brott och våld undanröjas – framför allt det som är riktat mot kvinnor och barn.
- J. Det skulle vara oacceptabelt om Sydafrika hamnade i en ond cirkel av osäkerhet och ekonomisk tillbakagång, vilket i sin tur skulle skapa mer fattigdom och osäkerhet.
- K. Den alarmerande höga brottslighetens tragiska följder drabbar inte bara det sydafrikanska folket utan även europeiska invandrare i landet, som drabbas än värre av effekterna av brottsligheten på grund av sin ekonomiska verksamhet som är knuten till handel.
- L. Republiken Sydafrika har under sju års tid gjort framsteg inom området mänskliga rättigheter. Framför allt har den sydafrikanska regeringen gjort stora ansträngningar när det gäller att komma till rätta med det våld som utövas av polis och säkerhetsstyrkor.

Moçambique och Malawi

- M. Allvarliga översvämningar har åter drabbat Moçambique och Malawi.
- N. Ett stort antal bostäder och viktiga delar av infrastrukturen har försvunnit och länderna har drabbats av orhörda förluster inom jordbruk och boskapskötsel.

Angola

1. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen fördömer de terrordåd som utförts av UNITA och uttrycker sin djupt kända solidaritet med offren och deras familjer,
2. understryker att den nuvarande situationen, om den tillåts fortsätta, inte bidrar till att skapa det förtroendefulla klimat som krävs för att få till stånd en seriös och effektiv dialog som kan leda till fred och nationell försoning i Angola,
3. uppmanar enträget UNITA att upphöra med sina terrordåd, att respektera bestämmelserna och andan i Lusakaprotokollet och att på allvar slå in på en väg som leder till fred genom konkreta handlingar som bekräftar dess villighet att förhandla,
4. uppmanar Angolas regering att även i fortsättningen vara öppen för förhandlingar med UNITA; vädjar till Förenta nationerna att ta ansvaret för att nya fredssamtal mellan de två parterna kommer till stånd,
5. understryker sitt stöd för en politisk lösning som bygger på fredsavtalet från Bicesse, Lusakaprotokollet och gällande resolutioner från FN:s säkerhetsråd, samt på respekten för de grundläggande mänskliga fri- och rättigheterna liksom genomförandet av ekonomiska och sociala reformer,

6. uppmanar parterna i den angolanska konflikten att inleda en omfattande dialog som kan leda till en hållbar fred i vilken de mänskliga rättigheterna garanteras och skyddas, och hoppas i det sammanhanget att president Dos Santos och hans regerings uttalade avsikt att inleda en dialog för att skapa fred på grundval av Lusakaprotokollet skall fullföljas med goda resultat,
7. välkomnar president Dos Santos beslut att inte ställa upp i de kommande valen och uppmanar Jonas Savimbi att följa hans exempel,
8. understryker att en hållbar och representativ lösning för Angolas framtid inte kan begränsas till regeringen och UNITA utan med nödvändighet måste uppnås via ett dialogförfarande som även omfattar andra parter på parlamentarisk nivå och organisationer i det civila samhället i syfte att skapa fred inom hela det angolanska territoriet,
9. välkomnar att D. Zacarias Kamuenho tilldelades Sacharovpriset och ser detta som ett erkännande av de ansträngningar som gjorts av kyrkorna och av det civila samhället som helhet för fred och för dialog mellan olika parter i Angola,
10. välkomnar den angolanska regeringens beslut att hålla fria och rättvisa val under andra halvåret 2002, under förutsättning att fred och säkerhet har kunnat uppnås dessförinnan; påminner om att valet måste föregås av en intensiv förberedelseperiod för att skapa det demokratiska klimat som behövs för att valet skall kunna organiseras väl; uppmanar EU att hjälpa den angolanska regeringen med förberedelserna inför valet,
11. bekräftar den stora betydelse som den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen ger en effektiv tillämpning av FN:s säkerhetsråds resolutioner och uppmanar säkerhetsrådet att fördöma de länder och företag som medvetet bryter mot förbudet i resolution nr 1295/2000 och som genom att köpa diamanter bidrar till att kriget kan fortsätta,
12. uppmanar parterna i konflikten att göra det möjligt för humanitära hjälporganisationer att i full säkerhet och utan begränsningar nå de människor som drabbats av kriget och framför allt flyktingar och fördrivna personer, och att garantera skyddet för dessa organisationers personal,
13. uppmanar samtliga parter i konflikten att omedelbart upphöra med sina mineringsoperationer,
14. uppmanar de afrikanska regeringarna att vid behov intensifiera sitt samarbete för att ge dem möjlighet att kräva ett bindande avtal om eldupphör i Angola,
15. uppmanar Europeiska kommissionen och AVS-EU att utpeka de länder som erbjuder en marknad för UNITA :s diamantsmuggling,

Sydafrika

16. uppmanar den sydafrikanska regeringen att göra allt som står i dess makt för att uppmuntra en hållbar utveckling och förbättra levnadsstandarden för majoriteten av den svarta befolkningen,
17. stöder den sydafrikanska regeringens ansträngningar att bidra till att finna en lösning på konflikterna i grannländerna, inklusive de konflikter som kan påverka regionens ekonomiska attraktionskraft,
18. uppmanar den sydafrikanska regeringen att intensifiera sina ansträngningar att bekämpa fattigdom och social ojämlikhet, främja sysselsättning och påskynda landreformer till förmån för de fattiga, inom de ramar som bestäms i lagen,
19. uppmanar den sydafrikanska regeringen att öka insatserna i kampen mot hiv/aids; kräver i detta sammanhang genomförandet av ett tydligt program för förebyggande, vård och behandling av hiv/aids,

20. uppmanar de berörda myndigheterna att fördubbla sina insatser i kampen mot brott och otrygghet samtidigt som man garanterar att detta inte underminerar respekten för mänskliga rättigheter; uppmanar i enlighet med detta medlemsstaterna, kommissionen, Europeiska investeringsbanken och det internationella samfundet att utifrån sina respektive förutsättningar hjälpa den sydafrikanska regeringen införa nya preventiva metoder i kampen mot brottsligheten och att stärka befintliga åtgärder i syfte att skapa det tryggare klimat som krävs för ett fredligt samhälles ekonomiska utveckling,

21. uppmanar den sydafrikanska regeringen att intensifiera sina ansträngningar att bekämpa sexuellt våld, för att förebygga denna typ av beteende och skydda kvinnor och unga flickor,

22. påminner om att en av prioriteringarna för Europeiska programmet för återuppbyggnad och utveckling (EPRD) i Sydafrika, förutom att bekämpa fattigdomen, är att befästa den grund som lagts till ett demokratiskt rättssamhälle där de grundläggande mänskliga fri- och rättigheterna respekteras fullt ut,

Moçambique och Malawi

23. uttrycker sin solidaritet med folken i Moçambique och Malawi,

24. uppmanar kommissionen och Europeiska unionens medlemsstater att öka sina insatser för att hjälpa till med återuppbyggnaden av bostäder och infrastrukturer,

25. uppmanar kommissionen att tillsammans med de berörda länderna utarbeta ett program för att förebygga framtida översvämningar,

26. uppdrar åt sina medordförande att översända denna resolution till AVS-EU:s ministerråd, kommissionen, FN:s generalsekreterare, OAU (Afrikanska enhetsorganisationen) och till regeringarna i Angola, Malawi, Moçambique och Sydafrika.

RESOLUTION ⁽¹⁾

om situationen i Sudan

Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen

— som sammanträdde i Bryssel (Belgien) från den 29 oktober till den 1 november 2001, utfärdar denna resolution

— med beaktande av sin delegations rapport om informationsresan till Sudan från den 26 juni till den 2 juli 2001,

— med beaktande av resolution nr 2001/18 av den 20 april 2001 från Förenta nationernas kommission om de mänskliga rättigheterna,

— med beaktande av FN:s säkerhetsråds resolution 1372 (2001) av den 28 september 2001 om att häva sanktionerna mot Sudan, och av följande skäl:

A. Delegationen från den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen fick under sin informationsresa allt stöd av Sudans regering och tilläts resa fritt och träffa de personer man bad att få tala med.

B. Inbördeskriget i Sudan fortsätter med det lidande, den misär och de negativa effekter för civilbefolkningen, framför allt kvinnor och barn, som detta medför.

(1) Antagen av den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen den 1 november 2001 i Bryssel.

- C. Det finns ett akut behov av en rättvis och hållbar fred och det är djupt beklagligt att de många fredsinitiativ som hittills tagits har misslyckats.
- D. I konflikten i södra Sudan används barn som soldater, den sudanesiska People's Liberation Army genomför tvångsrekryteringar, människor tvingas bort från sina hem, civila fångslas, torteras och trakasseras. Det finns dessutom fortfarande ouppklarade fall av försvinnanden där personer bortförts med våld eller försvunnit av annan anledning.
- E. Kvinnor och barn bortförs och utnyttjas i tvångsarbete eller liknande, något som tillämpas mellan olika stammar och främst av murahaleen-soldater. Den verksamhet som bedrivs inom ramen för CEWAC, Committee for the Eradication of the Abduction of Women and Children, är ett konstruktivt svar från den sudanesiska regeringens sida.
- F. Civila byggnader används för militära ändamål och sådana mål bombas urskillningslöst från luften.
- G. Den sudanesiska regeringen har uttryckligen lovat att respektera och främja mänskliga rättigheter och rättsstatens principer och har uttryckligen förbundit sig att genomföra en demokratiseringsprocess i syfte att upprätta en representativ och ansvarsfull regering som återspeglar det sudanesiska folkets strävanden.
- H. Kränkningarna av de mänskliga rättigheterna fortsätter i Sudan, framför allt inom områdena religion, personlig säkerhet, yttrandefrihet samt mötes- och församlingsfrihet.
- I. De flesta parter i konflikten accepterar principen att södra Sudans långsiktiga status skall avgöras i en folkomröstning.
- J. Den politiska dialogen EU-Sudan verkar ha avstannat och följaktligen uteblir framstegen.
- K. Oljeproduktionen har för närvarande huvudsakligen en destabiliserande verkan, men den skulle kunna ge ett extremt värdefullt bidrag till landets ekonomiska utveckling.
- L. Försörjningskrisen i delar av landet blir allt värre, en utveckling som förstärks av krigsoperationer och av att ett ökande antal personer tvingats i inre exil.
- M. Den s.k. Guds motståndarmé fortsätter att plundra och skövla. Bland annat bortförs barn från norra Uganda som sedan utnyttjas i tusentals som soldater och sexslavar, vilket lett till att många av dem dött.

Fred

1. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar alla parter i konflikten att avstå från ytterligare aggressiva handlingar och att omedelbart inleda seriösa förhandlingar i syfte att uppnå en total vapenvila inom en mycket nära framtid, en vapenvila som skulle kunna övervakas av Förenta nationerna eller Afrikanska unionen,
2. uppmanar samtliga parter i konflikten att respektera Genèvekonventionens förbud mot attacker mot civilbefolkningen och att avstå från att placera militära installationer i civila bostadsområden och genomföra urskillningslösa bombningar från luften,
3. beklagar SPLM/A:s vägran att reagera positivt på den sudanesiska regeringens uppmaning om en total vapenvila och fördömer de fortsatta attackerna från SPLA och framför allt den omfattande offensiven i västra Bahr el-Ghazal som genomfördes den 2 juni 2001, samtidigt som toppmötet med IGAD:s underutskott för Sudan ägde rum,

4. anser att högsta prioritet bör ges IGAD-processen som, eftersom den i allt väsentligt är neutral, omfattar alla parter intressen i konflikten och omfattar alla stater och övriga berörda parter, erbjuder de bästa utsikterna till att uppnå en rättvis och hållbar fred, men välkomnar även andra fredsinitiativ som kan förstärka och komplettera IGAD:s fredsprocess,
5. beklagar att IGAD:s fredsprocess verkar ha avstannat på senare tid och uppmanar Europeiska unionen och de av EU:s och AVS medlemsstater som är engagerade i processen att öka sitt politiska engagemang,
6. uppmanar Europeiska unionen att skicka en trojka på hög nivå inom den närmaste tiden för att hjälpa till att få liv i fredsprocessen och den politiska dialogen EU-Sudan,

Den politiska dialogen EU-Sudan

7. välkomnar framstegen i den politiska dialogen EU-Sudan, framför allt de förbättrade relationerna mellan Sudan och dess grannar och undanröjandet av alla misstankar om att landet stöder internationell terrorism; välkomnar Sudans nuvarande stöd för den internationella kampen mot terrorismen,
8. konstaterar att läget när det gäller de områden som för närvarande omfattas av den politiska dialogen – framför allt mänskliga rättigheter, demokrati, rättsstatens principer och gott styre samt fredsprocessen – fortfarande är otillfredsställande och kräver ytterligare insatser från alla berörda parter, trots att vissa framsteg har gjorts på samtliga dessa områden,
9. anser att om Europeiska unionen skulle ange goda exempel, speciella riktlinjer och olika villkor och åtgärder som kunde leda till att normala förbindelser återupprättas, så skulle det kunna bidra till att framsteg görs,
10. uppmanar den sudanesiska regeringen att påskynda sina ansträngningar att ta itu med problemen i samband med religion, personlig säkerhet, uttrycks-, församlings- och mötesfrihet, och att vidta effektivare åtgärder mot tortyr, diskriminering av kristna och bortrövanden (vilket framför allt drabbar kvinnor och barn),
11. anser att det kunde vara konstruktivt om Europeiska unionen direkt kopplade framsteg inom dessa olika områden i den politiska dialogen till särskilda utvecklingsprogram, och utökade sina ganska begränsade projekt på området mänskliga rättigheter och planerade projekt för att förbättra utbildningen,
12. uppmanar EU att utveckla starkare band med SPLM/A, vilket helst borde omfatta även andra grupper som är engagerade i konflikten i söder, och att försöka få igång en process som är parallell med den politiska dialog som genomförs med Sudans regering,
13. anser det viktigt att cheferna för EU:s delegationer i Khartoum intensifierar sin bevakning av alla områden i Sudan och täcker politiska frågor liksom humanitär hjälp, hållbart bistånd och mänskliga rättigheter,
14. uppmanar kommissionen att avsevärt utöka personalen vid EU:s delegation i Khartoum, med tanke på genomförandet av redan igångsatta projekt och de ytterligare insatser från EU:s sida som krävs i denna resolution,

Oljefrågan

15. anser att oljeproduktionen har höjt insatserna i inbördeskriget,
16. uppmanar Sudans regering att offentliggöra en tydlig redovisning av alla sina intäkter och utgifter som skulle kunna visa till vilka ändamål oljeinkomsterna används,

17. anser att Sudans regering skulle förbättra sin egen position och förbättra möjligheterna till en varaktig fred i hela landet om den såg till att oljeintäkterna i större utsträckning användes till att minska befolkningens lidande och stärka ekonomin,

18. anser det vara viktigt att alla oljebolag som bedriver verksamhet i Sudan ökar antalet lokalt anställda från regionen där oljekällorna finns och utökar sitt engagemang när det gäller att tillhandahålla sjukvård och grundläggande utbildning, samt att utveckla egna program för yrkesutbildning,

Humanitärt bistånd – hjälp och utveckling

19. är allvarligt oroad över den tilltagande livsmedelskrisen i norra och västra Darfur, och på andra håll i klimatövergångszonen i norra Sudan och uppmanar Sudans regering att högprioritera insatserna mot torka och umbäranden i dessa områden,

20. uppmanar EU, dess medlemsstater och övriga givare eller tänkbara givare att bibehålla och utöka leveranserna av livsmedel och mediciner till den nödlidande befolkningen i dessa områden,

21. anser det vara av avgörande betydelse att fortsätta med de nuvarande systemen för tidig varning och att sådana system bör utökas till att omfatta hela klimatövergångszonen i norra Sudan,

22. uppmanar den sudanesiska regeringen att inrätta system för att få ut humanitärt bistånd till alla drabbade folkgrupper under dess kontroll, framför allt i Nubabergen och regionen runt södra Blå Nilen,

23. välkomnar beslutet att genomföra programmet Humanitarian Plus och den sudanesiska regeringens öppna attityd när det gällde att acceptera de arrangemang som gjorde programmet möjligt; skulle välkomna en komplettering av programmet med andra projekt under förutsättning att pågående projekt blir framgångsrika och att det görs framsteg i den politiska dialogen EU-Sudan,

24. anser att SPLM/A bör avstå från att försöka få formell kontroll över EU:s medel, vilket skulle göra det möjligt att återuppta de humanitära biståndsinsatser som skall genomföras av icke-statliga organisationer, kyrkor och FN-organ,

25. uppmanar EU att undersöka olika sätt att stödja det civila samhället i såväl norr som söder, och även att kraftigt förstärka grundutbildningen,

Guds motståndarmé

26. välkomnar att den sudanesiska regeringens stöd för LRA har upphört, men uppmanar regeringen att undersöka hur livsavgörande bistånd i form av livsmedel och mediciner skall kunna nå de bortrövade barnen i LRA,

27. uppmanar den sudanesiska regeringen och SPLM/A att avstå från direkta attacker på LRA:s ställningar med tanke på faran för de bortförda barnens liv och säkerhet,

28. välkomnar det faktum att kanaler för mottagande och repatriering av de bortförda barn som lyckas fly har inrättats av såväl Sudans regering som SPLM; anser att dessa kanaler bör utvidgas och förbättras, liksom samarbetet med de ugandiska myndigheterna, och att EU bör ställa medel till förfogande för att uppfylla alla de behov som anges,

29. uppmanar alla parter att stödja Cartercentrets ansträngningar för att komma fram till en acceptabel lösning på frågan om LRA, och anser att alla eventuella stödåtgärder skall samordnas med Cartercentret,

30. välkomnar att regeringarna i Uganda och Sudan har återupptagit de diplomatiska förbindelserna och uppskattar de båda regeringarnas gemensamma ansträngningar, via Cartercentret och på andra tänkbara vägar, att få till stånd en dialog med Joseph Kony i syfte att upplösa LRA och frisläppa de bortförda barnen,

31. uppmanar EU:s medlemsstater att se till att alla rättsliga medel används för att bekämpa allt aktivt stöd för LRA:s brottsliga verksamhet från deras respektive territorier,

32. uppmanar EU att utse en särskild företrädare för att stödja de fredssträngningar som görs och att understryka deras politiska betydelse för EU och att en sådan person skall övervaka situationen för de barn som påverkas av väpnade konflikter i regionen och se till att EU:s deklarationer och Europaparlamentets resolutioner följs upp med de åtgärder som krävs,

33. uppdrar åt sina medordförande att översända denna resolution till AVS-EU:s ministerråd, kommissionen, Förenta nationernas och Afrikanska unionens generalsekreterare, Sudans regering, Sudanesiska folkets befrielseströrelse och till Ugandas regering.

RESOLUTION ⁽¹⁾

om krisen inom den västindiska turistindustrin

Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen

— som sammanträdde i Bryssel (Belgien) från den 29 oktober till den 1 november 2001, utfärdar denna resolution av följande skäl:

- A. Händelserna i Förenta staterna den 11 september har direkt påverkat den globala rese- och turistindustrin, med oroväckande konsekvenser för den västindiska regionen som är en av de regioner i världen som är mest beroende av turismen och där den ekonomiska tillväxten och utvecklingen drivs av turismen.
- B. Framtidsutsikterna för den västindiska turistindustrin ser nu dystert ut eftersom den internationella turismen fortsätter att minska kraftigt och Världsbanken har konstaterat att de omedelbara effekterna för Västindien av den 11 september var sådana att 65 procent av de bokade semesterresorna ställdes in, och som ett resultat av detta är hotellbeläggningen på vissa västindiska turistorter för närvarande så låg som 15 procent.
- C. Före den 11 september var en fjärdedel av befolkningen i Västindien antingen direkt eller indirekt anställd inom rese- och turismbranschen och sektorns bidrag till de västindiska ländernas BNP under 1999 låg i intervallet mellan 13 procent i Trinidad och Tobago och 69 procent i St Lucia.
- D. Rese- och turismindustrin i Västindien hade redan drabbats av en nedgång på grund av avmattningen i de amerikanska och europeiska ekonomierna, och den 11 september förvärrade de stora strukturella problemen i branschen – till exempel låga investeringar och minskande europeiska och amerikanska flygningar till regionen – som regionen hade börjat ta itu med.
- E. Effekterna av krisen i den västindiska turismsektorn är särskilt kännbara för de små östaternas ekonomier i regionen, där den ekonomiska verksamheten inte är diversifierad och det inte finns någon ersättning för turismen som en källa till inkomster och sysselsättning.
- F. Länderna i Västindien saknar de resurser som krävs för att på kort sikt skapa stödpaket för sina respektive rese- och turismsektorer, och högre flygtransportkostnader kommer ytterligare att försämra konkurrenskraften för den västindiska turismsektorn.

(1) Antagen av den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen den 1 november 2001 i Bryssel.

- G. I artikel 24 i det partnerskapsavtal mellan AVS-länderna och EU som undertecknades i Cotonou i Benin den 23 juni 2000 och i det "kompendium" som ingick i avtalet erkänns turismens ökande betydelse för tillväxten i AVS-ländernas servicesektor och för utvecklingen av dessa länders internationella handelsutbyte samt turismens förmåga att stimulera andra sektorer på det ekonomiska området och bidra till att utrota fattigdomen.
- H. Under det andra sammanträdet i Libreville i Gabon den 19–22 mars 2001 antog den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen en resolution om turism och utveckling.
1. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar kommissionen, EU:s medlemsstater och AVS-länderna att inse att den västindiska turismindustrin befinner sig i kris och att fattigdomen i regionen förmodligen kommer att öka som resultat av stigande arbetslöshet och sjunkande intäkter på grund av nedgången i turismsektorn,
 2. uppmanar kommissionen och EU:s medlemsstater att fortsätta tillämpa bestämmelserna i artikel 24 i partnerskapsavtalet mellan AVS och EU och alla andra bestämmelser i avtalet som kan erbjuda katastrofhjälp till turismbranschen,
 3. uppmanar kommissionen, EU:s medlemsstater och AVS-länderna att inse att turismen är en exportindustri med en internationell marknad och att undersöka alla lämpliga metoder för att ge branschen ett kortsiktigt stöd för att dämpa de negativa effekterna av den nuvarande instabiliteten i turismens exportintäkter, inklusive artikel 68 i partnerskapsavtalet AVS-EU,
 4. understryker betydelsen av att genomföra en diagnostisk studie för att undersöka den västindiska turismindustrins livskraft i ljuset av ändrade förhållanden inom den internationella rese- och turismbranschen och att identifiera hur man bäst skall kunna ta itu med de stora strukturella problem som konkurrenskraft, låga investeringar och vikande amerikanska och europeiska flygtransporter som branschen önskar ta itu med,
 5. uppmanar gemenskapen och EU:s medlemsstater att tillsammans med de europeiska resebyråerna och flygbolagen undersöka alla tänkbara sätt att stödja den västindiska turismsektorn,
 6. välkomnar initiativet från regeringscheferna inom CARICOM att sammankalla ett särskilt krismöte om Västindiens reaktion på händelserna den 11 september i Förenta staterna för att utvärdera effekterna av dessa händelser på regionens säkerhet och ekonomiska överlevnad och bestämma lämpliga åtgärder för att minska effekterna,
 7. uppdrar åt sina medordförande att översända denna resolution till AVS-EU:s ministerråd och till kommissionen.
-

RESOLUTION ⁽¹⁾**om skadorna som orkanen Iris orsakade i Belize**

Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen

- som sammanträdde i Bryssel (Belgien) från den 29 oktober till den 1 november 2001, utfärdar denna resolution av följande skäl:
- A. I artikel 72.1 i Cotonou-avtalet sägs att humanitärt bistånd och katastrofhjälp skall ges till AVS-länder som drabbats av allvarliga ekonomiska och sociala svårigheter av engångskaraktär på grund av naturkatastrofer.
- B. I artikel 73, som avser åtgärder som syftar till fysisk och social rehabilitering efter naturkatastrofer, sägs att dessa åtgärder måste underlätta övergången från katastroffasen till utvecklingsfasen och främja den socioekonomiska återintegreringen av de delar av befolkningen som drabbats.
- C. Den 8 oktober 2001 drabbades Belize av orkanen Iris med en vindhastighet på 225 km/h och fem meter höga vågor, vilket orsakade en omfattande ödeläggelse i de södra distrikten Stann Creek och Toledo.
- D. En stor del av bostäderna i området förstördes, vilket lämnade 13 000 personer utan tak över huvudet. De drabbade tillhör i första hand den inhemska befolkningen och många befinner sig under fattigdomsstrecket.
- E. Omfattande skador drabbade även den produktiva sektorn, framför allt citrusodlingar och fiskodling. Bananindustrin decimerades kraftigt.
- F. Av turistanläggningarna på halvön Placencia skadades 95 procent allvarligt eller förstördes helt, vilket ytterligare förvärrade de negativa effekterna av terrorattackerna på Förenta staterna den 11 september.
- G. Miljön, framför allt skogsbeklädnaden, kusternas ekosystem och de marina resurserna skadades allvarligt, liksom landets transportinfrastruktur.
- H. EU har erbjudit sig att avsätta 500 000 EUR för humanitär katastrofhjälp.
- I. De totala skadorna som orsakades av orkanen har uppskattats till 200 miljoner USD eller 25 procent av Belizes BNP för 2000. Ett återställningsprogram, baserat på ett nära partnerskap mellan det civila samhället och det internationella samfundet, har godkänts av regeringen.
- J. I artikel 72 av AVS-EU:s partnerskapsavtal anges att gemenskapen skall vidta de åtgärder som krävs för att garantera snabba insatser för att tillfredsställa de akuta behoven i de drabbade områdena.
1. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar Europeiska unionen att tillämpa bestämmelserna i artikel 72 i AVS-EU:s partnerskapsavtal genom att ställa tillräckliga resurser till förfogande för att hjälpa till med rehabilitering och återuppbyggnad i de drabbade områdena,
2. uppmanar Europeiska unionen att bidra genom att tillhandahålla hjälp under återuppbyggnadsfasen efter katastrofen och genom att hjälpa till att bygga upp kapacitet och överföra teknik som i framtiden kan bidra till Belizes egna initiativ att begränsa verkningarna av liknande katastrofer,

(1) Antagen av den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen den 1 november 2001 i Bryssel.

3. uppmanar Europeiska unionen att uppmuntra det internationella samfundet att hjälpa till under återuppbyggnadsprocessen och att stödja katastrofförebyggande program,
4. uppdrar åt sina medordförande att översända denna resolution till AVS-EU:s ministerråd och till kommissionen.

RESOLUTION ⁽¹⁾

om situationen i Stillahavsområdet

Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen

- som sammanträdde i Bryssel (Belgien) från den 29 oktober till den 1 november 2001, utfärdar denna resolution
- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Stillahavsområdet, framför allt situationen i Salomonöarna, och av följande skäl:
 - A. Salomonöarna plågas av etniska spänningar och politisk oro.
 - B. Organisationer som Pacific Regional Forum har inlett en utveckling som syftar till att upprätta en frihandelszon för Stillahavsområdet, något som skulle uppmuntra ekonomisk tillväxt och hållbar utveckling i Salomonöarna och andra AVS-länder i regionen.
 - C. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen stöder Stillahavsområdets AVS-ministrars studieresa till Salomonöarna, vilket är ett lovvärt exempel på samarbete inom AVS för att lösa konflikter inom ramen för Cotonou-avtalet.
 - D. Salomonöarnas regering planerar att hålla val i december 2001.
 - E. Salomonöarnas regering har erbjudit Europaparlamentet och den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen att skicka observatörer till dessa val.
- 1. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar myndigheterna i Salomonöarna att genomföra det kommande valet under full insyn och att se till att samtliga etniska grupper och andra sektorer av samhället garanteras sin rätt att delta i valen,
- 2. uppmanar alla parter i Salomonöarna att respektera fredsavtalen från Townsville och Marau och att garantera civilbefolkningens säkerhet och mänskliga rättigheter,
- 3. stöder alla initiativ, inklusive dem som gjorts av Australien och Nya Zeeland och Salomonöarnas premiärminister, Mannasseh Sogavare, för att skapa nationell enighet och försoning,
- 4. välkomnar Europaparlamentets beslut att skicka fem observatörer till valet i Salomonöarna,
- 5. uppmanar Europeiska unionens råd och kommissionen att erbjuda finansiell och teknisk hjälp inför valet och att skicka observatörer för att övervaka valet, inklusive ledamöter från Europaparlamentet,
- 6. uppdrar åt sina medordförande att översända denna resolution till AVS-EU:s ministerråd, kommissionen, FN:s generalsekreterare, brittiska samväldets sekretariat och till regeringen i Salomonöarna.

(1) Antagen av den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen den 1 november 2001 i Bryssel.

RESOLUTION ⁽¹⁾**om rapporten från den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingens observatörer till valen i Fiji**

Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen

- som sammanträdde i Bryssel (Belgien) från den 29 oktober till den 1 november 2001, utfärdar denna resolution
- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Stillaohavsområdet och särskilt de resolutioner som avsåg situationen i Fiji,
- med beaktande av deklARATIONERNA av den 29 maj 2000 och den 25 juli 2000 från EU:s ordförandeskap om situationen i Fiji,
- med beaktande av kommissionens meddelande till rådet av den 24 juli 2000 om att inleda samråd med Republiken Fiji enligt artikel 366a i Lomé-konventionen (artikel 96 i Cotonou-avtalet), och av följande skäl:
 - A. Organisationer som Pacific Regional Forum har inlett en utveckling som syftar till att upprätta en frihandelszon för Stillaohavsområdet, något som skulle uppmuntra ekonomisk tillväxt och hållbar utveckling i Fiji och andra AVS-länder i regionen.
 - B. Fiji har plågats av etniska spänningar och politisk oro under de senaste 18 månaderna.
 - C. Allmänna val ägde rum i Fiji från den 25 augusti till den 1 september 2001.
 - D. Ledamöter av den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen fungerade som observatörer och FN:s valobservatörer konstaterade att valresultatet återspeglade det fijiiska folkets vilja.
 - E. Det nya kabinett som utsetts i Fiji har ifrågasatts inför domstol av ett av de politiska partierna. Den nye premiärministern har offentligt förklarat att han tänker följa domstolens beslut i frågan.
 - F. Ett återupptagande av EU:s samarbete med Fiji är beroende av att det hållits fria och rättvisa val och att det bildas en regering som överensstämmer med Fijis konstitution.
 - 1. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen gratulerar det fijiiska folket och alla berörda parter till att ha genomfört de allmänna valen på ett fredligt och ordnat vis,
 - 2. konstaterar att de internationella observatörerna till de nyligen genomförda valen i Fiji har lämnat förslag på förbättringar i valsystemet inför framtiden och uppmanar de behöriga myndigheterna i Fiji att ta till sig dessa förslag,
 - 3. uppmanar Fijis regering att följa domstolens beslut gällande dess bildande,
 - 4. uppmanar samtliga parter i det fijiiska samhället att samarbeta i en anda av försoning för att återställa ett komplett demokratiskt styre i Fiji,
 - 5. uppmanar EU att återuppta det fullständiga samarbetet med Fiji i linje med gällande deklARATIONER från rådet,
 - 6. uppdrar åt sina medordförande att översända denna resolution till AVS-EU:s ministerråd, kommissionen, FN:s generalsekreterare, brittiska samväldets sekretariat och till regeringen i Fiji.

(1) Antagen av den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen den 1 november 2001 i Bryssel.

RESOLUTION ⁽¹⁾**om migration**

Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen

- som sammanträdde i Bryssel (Belgien) från den 29 oktober till den 1 november 2001, utfärdar denna resolution
- med beaktande av gällande internationella rättsliga instrument som medlemsstaterna undertecknat, framför allt 1965 års internationella konvention om avskaffande av alla former av rasdiskriminering, 1995 års konvention för skydd av nationella minoriteter och Europeiska konventionen för skydd av mänskliga rättigheter och grundläggande friheter,
- med beaktande av världskonferensen mot rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och intolerans som ägde rum från den 31 augusti till den 7 september 2001,
- med beaktande av slutdeklarationen från världskonferensen mot rasism som antogs i Durban den 8 september 2001,
- med beaktande av rådets direktiv (EG) nr 2000/43 av den 29 juni 2000 om genomförandet av principen om likabehandling av personer oavsett ras eller etniskt ursprung och med beaktande av framstegen när det gäller att acceptera mångfalden i Europa,
- med beaktande av den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingens tidigare resolutioner om bekämpning av rasism, främlingsfientlighet och antisemitism,
- med beaktande av sin tidigare resolution om invandring som antogs i oktober 1999, och av följande skäl:
 - A. Invandring är resultatet av ekonomiska skillnader, vidgade klyftor mellan rika och fattiga länder, inbördeskrig, krig för kontrollen över naturresurser, politisk förföljelse och miljöförstöring.
 - B. Antagandet av en policy för den legala invandringen som är gemensam för alla EU:s medlemsstater bygger på det förhållandet att migrationstrycket kommer att fortsätta och att en reglerad invandring kommer att bli fördelaktig för EU, invandrarna och deras ursprungsländer.
 - C. Den invandringspolitik som för närvarande tillämpas av EU:s medlemsstater och som syftar till att dämpa flödet av invandrare har lett till en ökning av den illegala invandringen utan att de avsedda målen uppnåtts.
 - D. De mänskliga tragedier och dödsfall som dagligen inträffar världen över när invandrare och flyktingar vägras inresa i olika länder eller försöker kringgå de officiella rutinerna är oroande.
 - E. Den illegala invandringen gör att många blir skyddslösa offer för kriminella människosmugglare. Handeln med barn är en oacceptabel företeelse som måste bestraffas och utrotas.
 - F. Människohandeln måste fördömas eftersom den innebär att några av världens fattigaste människor exploateras i vinstintresse av hemliga nätverk av människosmugglare som fullständigt bortser från människans värdighet.
 - G. Gemensam utveckling måste utgöra en del av en integrerad vision av den europeiska samarbets- och invandringspolitiken.
 - H. De viktiga bidrag som AVS-ländernas medborgare som lagligen vistas i EU:s medlemsstater ger till Europeiska unionens ekonomi och dess sociala utveckling bör uppmärksammas. Alla insatser som görs av EU:s medlemsstater för att fullständigt integrera dessa personer i EU:s sociala, ekonomiska, kulturella och politiska liv är välkomna.

(1) Antagen av den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen den 1 november 2001 i Bryssel.

- I. Trots de ansträngningar som görs på internationell nivå och inom Europeiska unionen fortsätter det rasistiska våldet mot invandrare och minoritetsgrupper i Europa och över hela världen att öka.
- J. De av EU:s medlemsstater som tar emot invandrare är skyldiga att tillse att invandrarna inte utsetts för diskriminerande behandling jämfört med de egna medborgarna.
- K. Etnisk, religiös, kulturell och språklig mångfald har en stimulerande inverkan på samhället, såväl i Europeiska unionen som inom AVS.
1. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen fördömer bestämt handeln med människor och den ekonomiska exploateringen av invandrare och understryker att det krävs omfattande insatser utöver bekämpningen av den illegala invandringen om situationen skall kunna kontrolleras,
 2. påpekar att principerna om asyl och skydd erkänns i internationell lag och i mänsklighetens gemensamma regelverk och att de därför inte får begränsas genom att införas inom ramen för en restriktiv invandringspolitik,
 3. uppmanar EU:s medlemsstater att främja och bevara alla invandrades mänskliga rättigheter och grundläggande friheter i enlighet med den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna, oavsett de enskilda invandrararnas rättsliga status,
 4. uppmanar EU:s medlemsstater att vidta konkreta åtgärder mot rasdiskriminering, främlingsfientlighet och därmed sammanhängande intolerans och att tillse att alla personer som legalt uppehåller sig i EU skall komma i åtnjutande av samma sociala, ekonomiska, politiska och kulturella rättigheter, inklusive rätten att rösta,
 5. understryker även att staterna måste vidta konkreta åtgärder utan dröjsmål för att uppfylla de åtaganden de gjorde i Durban om att bekämpa rasismen: införandet av skarpare lagstiftning på grundval av principen att "rasismen är ett brott", medvetandehöjande informationskampanjer i media och för utbildningsanordnare, utbildningsprogram mot intolerans, framför allt för polisen och för dem som arbetar inom rättssystemet, rättsliga åtgärder mot grupper som har en rasistisk eller främlingsfientlig ideologi och tillämpning av principen om integrering av perspektivet som rör lika möjligheter för kvinnor och män i alla åtgärder för att bekämpa rasismen,
 6. understryker att särskild uppmärksamhet bör ägnas åt kvinnliga invandrare för att undvika könsrelaterad rasdiskriminering,
 7. välkomnar att slaveriet erkändes som ett brott mot mänskligheten i Durban och betraktar denna rekommendation som en historisk seger,
 8. kräver ett större engagemang från EU:s medlemsstater och Europeiska kommissionen för att främja den sociala och ekonomiska utvecklingen i fattiga länder som ett sätt att hantera de migrationsflöden som kommer att fortsätta så länge välståndsklyftan består och vidgas,
 9. fördömer den skamliga handeln med barn och uppmanar myndigheterna i de länder varifrån barnen kommer att vidta nödvändiga åtgärder för att få slut på denna omänskliga hantering,
 10. anser att en ansvarsfull och hållbar invandringspolitik måste fokusera på konfliktförebyggande, skarpare internationell lagstiftning mot vapenhandel och främjandet av hållbar utveckling, utbildning och demokrati i utvandringsländerna,
 11. anser att social, ekonomisk och politisk utveckling av världens fattigaste länder kan erbjuda strukturella alternativ när det gäller att minska den illegala eller dolda invandringen,

12. uppmanar alla rika industrinationer att uppfylla sina löften att avsätta minst 0,7 procent av sin BNP till program för samarbete nord-syd, och uppmanar utvecklingsländerna att använda minst 30 procent av sin budget för sociala utvecklingsprogram inom utbildning och folkhälsa i enlighet med Köpenhamnskriterierna,
13. uppdrar åt sina medordförande att översända denna resolution till AVS-EU:s ministerråd och till kommissionen.

RESOLUTION ⁽¹⁾

om livsmedelsförsörjning

Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen

- som sammanträdde i Bryssel (Belgien) från den 29 oktober till den 1 november 2001, utfärdar denna resolution
- med beaktande av det kommande världstoppmötet om livsmedel,
- med beaktande av det gemensamma ministerrådet EU-Afrika den 11 oktober i Bryssel,
- med beaktande av de kommande WTO-förhandlingarna i Doha i Qatar, den 9–13 november 2001,
- med beaktande av FN:s konvention om bekämpande av ökenomvandlingen, konventionen om biologisk mångfald, konventionen om internationell handel med utrotningshotade arter av vilda djur och växter (CITES) och konventionen om klimatförändringar, framför allt Kyotoprotokollet,
- med beaktande av OAU:s lag om skydd av lokala samhällens, bönders och uppfödarens rättigheter samt om reglering av rätten att utnyttja biologiska resurser, och OAU:s förslag till en afrikansk lag om biologisk säkerhet,
- med beaktande av sina tidigare resolutioner om fattigdomsbekämpning, handel och livsmedelsförsörjning, och av följande skäl:
 - A. Den kroniska hunger och allmänna brist på livsmedel som alltjämt plågar majoriteten av befolkningen i utvecklingsländerna har undergrävt rätten till livsmedel och fysiskt välbefinnande som finns inskriven i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna.
 - B. Vid det globala toppmötet om livsmedelsförsörjning i Rom 1996 förband sig det internationella samfundet att halvera antalet undernärda människor från 800 miljoner 1996 till 400 miljoner 2015.
 - C. Aktuell statistik pekar på att antalet undernärda människor minskar i en takt av 8 miljoner per år, vilket ligger långt under den genomsnittliga takt på 20 miljoner per år som krävs för att uppnå det globala toppmötets mål.
 - D. Det faktum att miljontals människor lider av hunger och undernäring och är utestängda från tillgången på livsmedel är en följd av politiska beslut inom ekonomi, jordbruk och handel.
 - E. En hållbar livsmedelsförsörjning, framför allt genom inrättandet av strategiska livsmedelsreserver som har till syfte att göra livsmedelshjälp överflödigt, är ett av de viktigaste målen för den ekonomiska politiken i många av AVS-länderna.
 - F. FN:s kommission om hållbar utveckling gör ett viktigt arbete och den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen ser fram mot det globala toppmötet om hållbar utveckling som ett led i ansträngningarna att överbrygga klyftan mellan de rika länderna i norr och de fattiga länderna i söder, bland annat genom att uppnå de mål som angavs av millennietoppmötet.

(1) Antagen av den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen den 1 november 2001 i Bryssel.

- G. Kommissionen måste samarbeta med andra internationella organ som FN och OECD för att skapa en sammanhängande politik inom handel, makroekonomisk förvaltning, regional integration, viktiga ekonomiska sektorer och miljöfrågor.
- H. Avlägsnandet av handelshinder för den internationella handeln med jordbruksprodukter ses som ett tänkbart alternativ för att öka livsmedelsförsörjningen.
- I. WTO-samtalen i Qatar måste inriktas på livsmedelsförsörjning och utvecklingsländernas behov genom att tillåta en fri men rättvis global handel.
- J. Livsmedelsförsörjningen är alltså en viktig aspekt av Europeiska gemenskapens samarbetspolitik gentemot AVS-länderna och gentemot utvecklingsländer i allmänhet.
- K. Vissa naturresurser överexploateras och vissa industriella processer bedrivs utan nämnvärd tanke på miljön, vilket leder till en ansamling av skadliga förorenande ämnen, eller till en utarmning av naturresurser, vilket får effekter för kommande generationer.
- L. Styrelseformerna avgör vilka institutionella och politiska strategier som tillämpas när det gäller att förvalta naturresurser, och ett av de viktigare hindren för en hållbar utveckling är bristen på sektorövergripande planering och samordning mellan regeringen och alla andra intressenter på politisk nivå och planeringsnivå.
- M. Ett långsiktigt samarbete kring och en hållbar samordning av programmen för vattenanvändning och deras tillämpning är av avgörande betydelse för att undvika framtida orättvist utnyttjande, gränsöverskridande föroreningar och konflikter.
- N. Frågorna om livsmedelsförsörjning och hållbar utveckling gäller inte bara på land utan påverkar även havet, eftersom en miljard människor är beroende av fiskbeståndet – vilket kommer att kräva en global samordning av datainsamling, övervakning av fiskbeståndet, kontroll och polisiära insatser.
- O. De globala fiskbestånden har börjat kollapsa och floder, mark och luft har i vissa regioner blivit så förorenade att det börjar få effekter på jordbruket och människors hälsa. Försöken att åtgärda situationen orsakar enorma ekonomiska och miljömässiga påfrestningar.
- P. Några av de största givarna av livsmedelshjälp, till exempel EU, medger lokal upphandling medan de regler som en del andra givare följer utesluter detta.
- Q. Livsmedelshjälp och andra former av stöd till strategier, program eller projekt för livsmedelsförsörjning får inte utnyttjas som ett instrument för politiska eller ekonomiska påtryckningar.
- R. Teknikklyftan mellan AVS och EU har vidgats betydligt under det senaste decenniet, till stor del på grund av de olika utvecklingsfördelar som informations- och kommunikationstekniken erbjuder.
1. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen kräver att suveränitet och säkerhet på livsmedelsområdet betraktas som en grundläggande demokratisk rättighet för alla länder,
 2. anser att livsmedelsförsörjningen måste garanteras genom att man väljer rätt metoder för produktion och konsumtion som är förenliga med skyddet av hälsa, miljö och en hållbar utveckling,
 3. kräver att utvecklingsländernas rätt att skydda sina interna livsmedelsmarknader erkänns,

4. kräver, i enlighet med artikel 20 i WTO-avtalet om jordbruk som tar hänsyn till andra faktorer än de rent handelsrelaterade, en gradvis och omfattande sänkning av de utvecklade ländernas exportstöd, och att en utvärdering görs av hur skadligt EU:s exportstöd är för utvecklingen av jordbruk och livsmedelsförsörjning i AVS-länderna,
5. uppmanar kommissionen att bygga vidare på förslaget "Allt utom vapen", vilket kan ses som ett första uppmanande steg för de fattigaste länderna, genom att införa nya åtgärder som prisgarantier för produkterna från de minst utvecklade länderna och genom att tillåta "kumulativ" export från de minst utvecklade länderna via andra utvecklingsländer i regionen, där jordbruksprodukter från de minst utvecklade länderna får ett mervärde som resultat av förädling,
6. uppmanar givarländerna att flytta tyngdpunkten mot kontantstöd, eftersom detta har fördelen att hindra producentpriserna från att falla kraftigt, något som skulle kunna leda till att strategin för livsmedelsförsörjning i många AVS-länder kollapsar,
7. understryker att europeiska jordbruksprodukter enbart får användas för livsmedelsbistånd om jordbruksproduktionen i målregionen själv inte räcker till för att tillhandahålla livsmedelsbistånd,
8. kräver en radikal sänkning av hindren för jordbruksexport från de fattigare länderna på ett sätt som återspeglar deras olika utvecklingsnivåer, något som bör omfatta lägre tullar, ökade kvoter, en gradvis eliminering av de högsta tullsatserna och progressiva tullar, medan tullarna för tropiska jordbruksprodukter under alla omständigheter måste avlägsnas,
9. önskar en fullständig utvärdering av den nuvarande liberaliseringspolitikens effekter på livsmedelsförsörjningen i AVS-länderna och kräver att resultatet av denna utvärdering används för att formulera tydliga riktlinjer för arbetet med att lösa problemen i samband med livsmedelsförsörjningen,
10. understryker att de nuvarande överenskommelserna i Marrakesch-avtalet om jordbruket skall tillämpas fullt ut,
11. uppmanar till ett erkännande av de speciella handels- och utvecklingsbehoven hos de små östaterna bland utvecklingsländerna (SIDS, Small Island Developing States), framför allt deras behov av livsmedelsförsörjning, vilket kan uppfyllas genom att importen av livsmedel finansieras med tillräckliga och stabila intäkter från deras egen gynnade export till EU och marknaderna i andra utvecklade länder; uppmanar WTO att ta särskilda och individuella hänsyn,
12. stöder de afrikanska ländernas motstånd mot att ta patent på liv och anser att patentskydd av alla levande organismer skall förbjudas,
13. anser att patent på utsäde och genetiska resurser för livsmedel och jordbruk hotar hållbara jordbruksmetoder, ökar företagens monopol på teknik, utsäde, gener och mediciner; stöder följaktligen förslagen från utvecklingsländer under ledning av Afrika om att ändra Trips-avtalet för att utesluta möjligheten att söka patent på alla former av levande organismer,
14. hävdar eftertryckligt behovet av att erkänna staternas rätt att vägra odla genetiskt modifierade grödor, eftersom dessa ökar beroendet av vissa multinationella företag och medför potentiella risker för hälsa och biologisk mångfald,
15. uppmanar samtliga rika industrialiserade länder att fullfölja sina åtaganden att öronmärka minst 0,7 procent av sin BNP till insatser för att främja samarbetet nord-syd,
16. uppmanar regeringarna att anta strategier som skapar en balans mellan sociala, ekonomiska och ekologiska behov, inklusive samhällsbaserade resursförvaltningsprogram som är inriktade på olika former av samarbete för att bevara gemensam mark, program för biologisk mångfald som främjar samhällsengagemang och bevarar traditionella kunskaper, samt olika ledningsstrategier inklusive miljökonsekvensutredningar,

17. understryker att AVS-ländernas regeringar kan garantera ett klimat som främjar en hållbar utveckling av jordbruket i sina respektive länder genom en serie åtgärder, till exempel genom att utöka samarbetet på regional nivå för att förbättra marknaderna för jordbruksprodukter, utveckla utbildningsprogram för lokala bönder, garantera samarbetet med lokala bondeorganisationer, framför allt kvinnor, när man utvecklar och tillämpar den nationella jordbrukspolitiken, garantera att det finns lokala, välskötta vattenförsörjningssystem och genom att främja och stödja lokala fröbanker,
18. uppmanar det internationella givarsamfundet att ge allt nödvändigt finansiellt, tekniskt och diplomatiskt stöd till de AVS-länder som årligen drabbas av torka för att de skall kunna utnyttja sina vattenresurser inom ramen för en hållbar vattenförsörjning och miljöförvaltning,
19. uppmanar Europeiska gemenskapen att öka sitt stöd för utvecklingsprojekt som prioriterar grundutbildning och hälsa i enlighet med Europaparlamentets beslut under budgetförarbetet; betonar dessutom betydelsen av att landsbygden utvecklas och framför allt när det gäller bevarandet av vatten- och markresurser, terrassering, uppdamning, småskalig bevattning, mikrodammar, tillfartsvägar, skolor och vårdkliniker,
20. kräver framsteg när det gäller den demokratiska tillgången på land som en nödvändig förutsättning för livsmedelsförsörjning och uppmanar kommissionen att stödja utvecklingsländer som genomför landreformer som är av verkligt värde för befolkningen i stort, inom lagens ramar,
21. anser att de åtaganden när det gäller en dialog mellan EU och AVS-länderna som bestämdes i Cotonou-avtalet även skall beaktas i samband med reformeringen av den gemensamma jordbrukspolitiken för att garantera att AVS-ländernas intressen tillgodoses fullt ut, framför allt när det gäller att skydda de fördelar som AVS-länderna har genom den gynnade exporten av vissa varor,
22. uppmanar kommissionen att för var och en av de olika marknadssektorerna granska alla förslag om reformering av GJP med avseende på deras överensstämmelse med utvecklingspolitiken, för att se om de hindrar utvecklingen av jordbruksmarknader i utvecklingsländerna,
23. önskar se ett europeiskt program för överföring av kunskaper till utvecklingsländerna och för förstärkning av utvecklingsländernas kapacitet, inklusive utveckling av viktiga institutioner, diversifiering av produktion och export samt hjälp med reformer för att uppfylla kraven på kvalitet och livsmedelsförsörjning (djur- och växtskydd), samt för att ta itu med andra problem på utbudssidan som utgör hinder för utvecklingen av utvecklingsländernas jordbruksmarknader och deras export och anser att finansieringen av dessa program kan ske med GJP-medel,
24. uppmanar kommissionen att granska de nuvarande arrangemangen för fiskeriavtal med utvecklingsländerna som är ömsesidigt förmånliga för såväl EU som utvecklingsländerna, för att garantera att fiskbestånden utnyttjas på ett hållbart sätt och att den lokala produktionskapaciteten ökas,
25. uppmanar samtliga AVS-länder och medlemsstater i Europeiska unionen som deltar i Kyotoprocessen att ratificera protokollet och börja sänka utsläppen för att minska miljöpåverkan på livsmedelsförsörjningen,
26. vädjar om hjälp med att ta itu med och avlägsna hindren för införande och överföring av klimatvänlig teknik,
27. uppmanar regeringarna att upprätta en plan för tillämpning av handlingsplanen från Johannesburg vid det globala toppmötet om hållbar utveckling för att befästa ett meningsfullt, praktiskt genomförbart och engagerat globalt partnerskap mellan alla viktiga grupper för att finansiera och förvalta planen,
28. önskar se en gemensam definition av relationerna mellan utveckling, ekonomi och handel, samt en uppsättning slutgiltiga avtal om finansiering för hållbar utveckling,

29. uppmanar EU att hjälpa till att överbrygga den digitala klyftan genom överföring av teknik, informationsutbyte och tekniska partnerskap, genom att förbättra AVS-ländernas möjligheter att till låga kostnader få tillgång till hållbar utvecklingsteknik,

30. uppdrar åt sina medordförande att översända denna resolution till AVS-EU:s ministerråd, kommissionen, FN:s generalsekreterare, Unctad, WTO, FAO, IFAD, IUCN, Världsbanken och IMF.

RESOLUTION ⁽¹⁾

om funktionshindrades och äldre personers rättigheter i AVS-länderna

Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen

- som sammanträdde i Bryssel (Belgien) från den 29 oktober till den 1 november 2001, utfärdar denna resolution
- med beaktande av att 10 procent av befolkningen i utvecklingsländerna har någon form av funktionshinder och att 20 procent av befolkningen är direkt berörda av funktionshinder ⁽²⁾
- med beaktande av FN:s resolutioner nr 46/91 om principerna för äldre personer ⁽³⁾ och nr 48/96 om lika möjligheter för personer med funktionshinder ⁽⁴⁾,
- med beaktande av att 5,1 procent av befolkningen i utvecklingsländerna är 65 år eller äldre och att denna siffra förväntas stiga till 6,5 procent till år 2015, vilket innebär en total ökning med 52 procent ⁽⁵⁾, och av följande skäl:
 - A. De funktionshindrades och de äldres samt deras familjers behov och intressen beaktas inte i tillräcklig utsträckning inom ramen för utvecklingspolitiken i de flesta länder världen över och detta måste förändras.
 - B. Förenata nationernas regler för lika möjligheter för personer med funktionshinder innebar ett politiskt erkännande av och krav på sociala modeller som tillvaratar de funktionshindrades mänskliga rättigheter.
 - C. Förenata nationernas principer för äldre personer från 1991 stöder de äldres rätt till deltagande, värdighet, oberoende, självförverkligande och vård.
 - D. Inga beslut som gäller funktionshindrade eller äldre människor eller deras familjer får fattas och inga åtgärder får vidtas utan deras fullständiga deltagande och utan samråd med deras respektive organisationer.
 - E. Kommissionen och EU:s medlemsstater måste samarbeta med andra internationella organisationer som Världshälsoorganisationen, Världsbanken och UNDP för att öka investeringar och utfall i syfte att förbättra sjukvården i utvecklingsländerna.

⁽¹⁾ Antagen av den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen den 1 november 2001 i Bryssel.

⁽²⁾ Källa: Världshälsoorganisationen.

⁽³⁾ FN:s resolution nr 46/91 av den 16 december 1991.

⁽⁴⁾ FN:s resolution nr 48/96 av den 20 december 1993.

⁽⁵⁾ Källa: Den amerikanska folkbokföringsmyndigheten US Bureau of the Census.

- F. Många utvecklingsländer saknar utrustning och sjukvårdssystem som klarar att ta hand om funktionshindrade personer och de åkommor och sjukdomar som drabbar de äldre.
- G. Fattigdomen är det allvarligaste hotet mot funktionshindrade personer och gamla och det finns ett behov av att få med faktorer som funktionshinder och ålder i fattigdomsindikatorer och olika insatser och en insikt om att de hinder som drabbar funktionshindrade och gamla – framför allt funktionshindrade kvinnor och äldre personer med handikapp – när det gäller arbete, inkomster, sjukvård och utvecklingsprogram i samhällsregi måste betraktas som en prioriterad fråga.
- H. De äldre drabbas allt hårdare av sjukdomar som påverkar deras fysiska och mentala hälsa, vilket delvis kan vara resultatet av olika former av kränkning och utnyttjande.
1. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen att erkänna och inkludera FN:s regler för lika möjligheter för personer med funktionshinder och FN:s principer för äldre personer i sina riktlinjer för allt utvecklingsarbete och att införa särskilda regler för att garantera att personer med funktionshinder och äldre kan delta i samhällslivet,
 2. uppmanar Europeiska unionens råd och AVS-ländernas regeringar att i högre grad utnyttja FN:s olika instrument för mänskliga rättigheter för att främja och skydda de funktionshindrades och de äldres grundläggande mänskliga fri- och rättigheter,
 3. uppmanar Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen att inse behovet av att främja de stödtjänster som finns för funktionshindrade, äldre och deras familjer, inklusive rehabilitering i samhällets regi, vård i hemmet och resurscentra,
 4. uppmanar Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen att finansiera kapacitetsförstärkande insatser för de funktionshindrades och äldres organisationer i AVS-länderna, så att de kan göra sina röster hörda och rådfrågas i frågor som rör dem,
 5. uppmanar EU att uppfylla de åtaganden man gjorde under det globala toppmötet om sociala frågor i Köpenhamn – 20–20-initiativet – där de deltagande regeringarna lovade att öka sin andel av finansieringen av sociala utvecklingsprogram och kom överens om att avsätta 20 procent av alla utvecklingsbidrag som går till utomeuropeiska länder och 20 procent av den nationella bidragsbudgeten till sociala program,
 6. uppmanar alla industrialiserade länder att uppfylla sina åtaganden att öronmärka minst 0,7 procent av sin BNP till samarbetsprogram nord-syd för att göra det möjligt för framväxande ekonomier att klara rimliga sociala kostnader,
 7. påminner om att år 2003 är det Europeiska handikappåret och uppmanar Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen att speciellt uppmärksamma de funktionshindrade i samband med EU:s program för utvecklingssamarbete under hela 2003 och att samarbeta med andra internationella organ som WHO, UNDP och Världsbanken för att gemensamt planera insatser när det gäller handikappfrågor,
 8. påminner om att år 2002 är det år då den andra världsförsamlingen om åldrande skall sammanträda och uppmanar Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen att anta den internationella strategin för insatser för de äldre genom att avsätta tillräckliga resurser – såväl politiska som ekonomiska – och genom att särskilt uppmärksamma de äldre inom ramen för EU:s program för utvecklingssamarbete,
 9. inser att hiv/aids-epidemin håller på att förinta den generation som annars skulle kunnat ge stöd och vård åt de äldre, vilket därför tvingar de senare att hitta vägar att försörja sig själva och sina barnbarn, och uppmanar EU och internationella organisationer att ta itu med detta växande problem,

10. uppmanar Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen att granska sina åtaganden när det gäller de internationella utvecklingsmålen och att tillse att fattigdomen för de funktionshindrade och de äldre inkluderas i utvärderingsinstrumentens indikatorer och när strategier utarbetas för fattigdomslindring,
11. uppmanar EU och WHO att samarbeta med sina AVS-partner för att utarbeta hälsoindikatorer för äldre och funktionshindrade och kartlägga avgörande faktorer när det gäller orsakerna till sjukdomar och funktionshinder,
12. uppmanar EU:s institutioner att stödja det afrikanska decenniet för funktionshindrade (1999–2009) genom politiska och ekonomiska åtaganden,
13. uppmanar Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen att inkludera personer med funktionshinder och äldre i alla relevanta program för utvecklingssamarbete, på grundval av FN:s regler för lika möjligheter för funktionshindrade och FN:s principer för de äldre,
14. anser att en adekvat övervakning och utvärdering av de åtaganden som görs för funktionshindrade och äldre i utvecklingsländerna måste genomföras i samarbete med de funktionshindrades och äldres organisationer, för att på ett riktigt sätt kunna bedöma graden av framgångsrik tillämpning,
15. uppmanar Europeiska kommissionen att utarbeta ett meddelande om de funktionshindrades och äldres behov i utvecklingssamarbetet,
16. uppdrar åt sina medordförande att vidarebefordra denna resolution till AVS-EU:s ministerråd, kommissionen, WHO, UNDP och Världsbanken.

RESOLUTION ⁽¹⁾

om hiv/aids

Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen

- som sammanträdde i Bryssel (Belgien) från den 29 oktober till den 1 november 2001, utfärdar denna resolution
- med beaktande av sina tidigare resolutioner om aids,
- med beaktande av rådets (utveckling) resolution av den 10 november 2000 om överförbara sjukdomar och fattigdom,
- med beaktande av de stora internationella konferenserna om aids och överförbara sjukdomar och framför allt FN:s generalförsamlings extra sammanträde i juni 2001,
- med beaktande av Europaparlamentets rapport om överförbara sjukdomar som antogs i Strasbourg den 4 oktober 2001, och av följande skäl:
 - A. Hiv/aids-epidemins omfattning och spridningen av tuberkulos och malaria i utvecklingsländerna omintetgör de ländernas utvecklingsinsatser genom att undergräva deras politiska, sociala och ekonomiska strukturer, eftersom 35 miljoner aidssjuka i utvecklingsländerna kommer att dö om de inte snart får tillgång till behandling.
 - B. Hiv/aids har nu nått pandemiska proportioner. Sjukdomen dödar cirka 10 000 människor varje dag och har redan gjort över 13,2 miljoner barn föräldralösa, och i vissa länder kommer snart över hälften av deras sjukvårdsbudget att gå till kostnaderna för hiv/aids-relaterad behandling. Fyra miljoner människor i Afrika söder om Sahara smittades med hiv under 1999.

(1) Antagen av den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen den 1 november 2001 i Bryssel.

- C. Tillgången på sjukvård är en del av den allmänna deklARATIONEN om mänskliga rättigheter och människors oförmåga att få tillgång till behandling på grund av bristen på mediciner och social utstötthet, framför allt när det gäller kvinnor, destabiliserar familjer, förvärrar fattigdomen och undergräver de fattiga ländernas politiska stabilitet.
- D. Inrättandet av en global aids- och hälsofond, som tillkännagavs vid det extra sammanträdet med FN:s generalförsamling om aids i juni 2001, är ett välkommet initiativ. Fonden är avsedd att avsevärt öka de medel som avsätts för förebyggande av och tillgång till behandling för aids, tuberkulos och malaria.
- E. En tillfällig arbetsgrupp som leds av Crispus Kiyonga, före detta sjukvårdsminister i Uganda, och som omfattar företrädare för länderna i nord och syd samt ledare för respektive icke-statliga organisationer, har inrättats för att utarbeta förslag om områden där den globala aids- och hälsofondens kan ingripa, dess finansiering och struktur och de olika former av ingripande som kan bli aktuella.
- F. Endast ett omfattande förebyggande program som baseras på globala investeringar från det internationella samfundet kan befria de fattiga från gisseln hiv/aids, tuberkulos och malaria. Det krävs ett effektivare utnyttjande av befintliga fonder baserat på en samordnad insats från EU, FN:s organ, det civila samhället, icke-statliga organisationer och organisationer inom den privata sektorn för att bekämpa överförbara sjukdomar.
- G. Generella insatser för att bekämpa hiv/aids har inte genomförts eftersom sociala, kulturella och religiösa traditioner medför problem för vissa regeringar.
- H. Kommissionens meddelande från februari 2001 om ett handlingsprogram innefattar ett system för differentierad prissättning där utvecklingsländerna betalar lägsta tänkbara pris för mediciner, ett erkännande av möjligheten att undersöka den bästa användningen av system för tvångslicensiering och ett löfte om att inleda en diskussion i WTO om att anpassa Trips-avtalet till målen för hälsoskydd i utvecklingsländerna.
- I. Artikel 31 i Trips-avtalet tillåter ett land att införa nationella lagar som medger användningen av patentskyddade produkter utan godkännande av patentinnehavaren (tvångsregistrering) under vissa specifika omständigheter.
- J. Under Trips-rådets sammanträde den 19–21 september 2001 lyckades man inte eliminera alla oklarheter och meningsskiljaktigheter, framför allt inte när det gäller tillämpningen av de skyddsklausuler som ingår i artikel 31 av Trips-avtalet.
- K. Det är beklagligt att WTO:s förslag till deklARATIONEN om immateriell äganderätt och tillgången till mediciner och offentlig sjukvård som utfärdades den 22 oktober 2001 inte återspeglar utvecklingsländernas åsikter, eftersom den inte uppfyller vare sig bokstaven eller andan i det förslag till deklARATIONEN som utvecklingsländerna offentliggjorde under Trips-rådet den 19 och 20 september 2001.
- L. Det är oroande att skuldsättningen och de program för strukturella förändringar som bestämts av de industrialiserade länderna för att betala av skulderna har gjort utvecklingsländerna fattigare och avsevärt försvagat den offentliga utbildnings-, hälso- och forskningssektorn i de flesta utvecklingsländer.
- M. Läkemedelsföretagen måste fortsätta undersöka vägar att sänka priserna och fortsätta leverera antiretrovirala läkemedel och mediciner mot tuberkulos och malaria.
- N. Endast 10 procent av världens totala forsknings- och utvecklingsresurser går till sjukdomar som svarar för 90 procent av sjukdomsfallen i världen .
1. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen påminner om att effektiva och samordnade åtgärder för att bekämpa aids och de övriga överförbara sjukdomar som utvecklingsländerna framför allt plågas av måste omfatta

- prevention, som måste utformas som informations- och utbildningskampanjer (varvid kvinnorna är särskilt viktiga, eftersom de spelar en framträdande roll i hälsoutbildningen), vaccineringsprogram och förbättring av levnadsvillkoren,
 - behandling, vilket kräver tillgång till läkemedel – inklusive antiretrovirala mediciner – och tillgång på hälsostrukturer och sjukvårdspersonal,
 - forskning kring effektiva vacciner och mediciner som passar utvecklingsländernas behov,
2. välkomnar inrättandet av den globala aids- och hälsofondens och de offentliga eller privata finansiella bidrag som redan tillkännagivits; anser att en global strategi och finansiering från G8 och de oljerika länderna är av avgörande betydelse i kampen mot hiv/aids, tuberkulos och malaria och är nödvändiga i Afrika söder om Sahara om spridningen av dessa sjukdomar skall kunna stoppas och utvecklingen vändas till 2015,
3. välkomnar kommissionens meddelande om ett första bidrag på 120 miljoner EUR för att finansiera de inledande aktiviteterna inom ramen för den globala aids- och hälsofondens program, men understryker att detta bidrag under inga omständigheter får tas från andra medel för utveckling och att det skall föras in i förslaget till budget för 2002 under en särskild rubrik för att bekräfta dess permanenta natur,
4. anser det vara av avgörande betydelse att denna fond blir aktiv så snart som möjligt, och under alla omständigheter senast den 15 december 2001 (den tidsfrist efter vilken kommissionen inte längre kommer att kunna föra sitt bidrag till budgeten för 2001), och att den skall få tydliga och öppna regler för att möjliggöra en flexibel och snabb finansiering av fondens verksamhet ute på fältet,
5. önskar att den globala aids- och hälsofondens slutgiltiga struktur och medlemskapet i dess reglerande organ skall respektera principen om en jämlik fördelning av företrädarna från nord och syd och garantera att icke-statliga organisationer från nord och syd som deltar i kampen mot aids och för en förbättring av folkhälsan är företrädare,
6. anser att kriterierna för att välja ut de länder och projekt som skall få del av den globala aids- och hälsofondens medel måste uppfylla det grundläggande kravet att bereda preventiva åtgärder och behandling största möjliga tillträde,
7. uppmanar ledare inom finans- och affärsvärlden att bygga vidare på FN:s nyligen inrättade globala pakt och att arbeta tillsammans med det internationella partnerskapet mot aids för att gemensamt ta itu med de sociala, ekonomiska och politiska problem som skapas av aids genom att bidra till den globala aids- och hälsofondens,
8. uppmärksammar och stöder det arbete som utförs av FN:s gemensamma program för hiv/aids och uppmanar kommissionen och EU:s medlemsstater till ett nära samarbete med UNAIDS och alla internationella givare som är aktiva i kampen mot aids, som Världsbanken, Unicef, UNDP, UNFPA, UNDCP, Unesco, WHO och EU, för att samordna program och införa en gemensam strategi för att garantera att programmen för strukturella anpassningar tar hänsyn till hiv/aids-pandemin,
9. understryker behovet av att kommissionen och EU:s medlemsstater samarbetar effektivt och delar på expertkunnskap samt politiska och finansiella åtaganden; uppmanar AVS-länderna som har för avsikt att göra förbättringar av sin infrastruktur att inte skära ned kostnaderna för hälso- och utbildningssektorerna i sina budgetar utan att avsätta en lämplig andel av sina nationella resurser till hälsosektorn,
10. understryker behovet av att på lång sikt garantera ökad och stabil finansiering – inklusive tillgång till EU:s forskningsfonder – för FoU-program om aids, malaria, tuberkulos och samtliga sjukdomar som framför allt påverkar länderna i söder (sömnsjuka, leishmaniasis, etc.),

11. uppmanar regeringarna i den industrialiserade världen att avsätta en tillräcklig andel av sina nationella resurser för att bygga upp vårdstrukturer som inrymmer biologiska analyslaboratorier för diagnostisk provtagning, utbildning av medicintekniker och inrättande av vårdcentraler på landsbygden för att undersöka, diagnostisera, övervaka och registrera patienter som lider av hiv/aids, tuberkulos och malaria,
12. uppmanar kommissionen att se till att de afrikanska regeringarna snarast planerar och avsätter resurser för heltäckande nationella aidsprogram som samarbetar inom deras geografiska region för att få maximal effekt på migrerande befolkningar som kräver tillgång till grundläggande hälso- och utbildningstjänster, inklusive tjänster inom området reproduktiv hälsa; uppmanar kommissionen och EU:s medlemsstater att hjälpa utvecklingsländerna att förstärka sin lagstiftning för att skydda aidsoffren från social och sysselsättningsrelaterad diskriminering,
13. uppmanar EU:s medlemsstater att avskrika utlandsskulden för de länder i tredje världen som är villiga att öka sina investeringar inom hälso- och utbildningssektorn eftersom enbart Afrika varje år betalar världens rikaste länder 15 miljarder USD i skuld amortering medan de totala inhemska och internationella kostnaderna för aids är enbart 300 miljoner USD,
14. uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att driva en politik som är inriktad på en avskrivning av utvecklingsländernas skulder och att sluta att direkt eller indirekt kräva strukturella anpassningsprogram som utarmar utvecklingsländerna och hindrar dem från att bekämpa större epidemier,
15. kräver ett specialprogram för AZT-behandling av smittade kvinnor och deras nyfödda spädbarn, eftersom många av de senare kan slippa drabbas av en hiv-infektion under förutsättning att de även erhåller särskild eftervård,
16. uppmanar kommissionen att noga övervaka försöken med nya aids-, tuberkulos- och malariavacciner och att uppmantra till fortsatt forskning kring andra potentiella vacciner mot överförbara sjukdomar; uppmanar kommissionen, WHO och UNAIDS att stödja det internationella aidsvaccininitiativet och att undersöka sätt att göra läkemedel mot aids tillgängliga till lägre priser i utvecklingsländerna,
17. kräver att den kommande revideringen av Trips-avtalet skall omfatta en total utvärdering av dess effekter när det gäller priser och tillgänglighet för mediciner i utvecklingsländerna; uppmanar EU och dess medlemsstater att inom ramen för WTO försvara utvecklingsländernas rätt att tillverka, marknadsföra och importera billiga mediciner, och önskar se en harmonisering av Trips-avtalet med konventionen om biologisk mångfald,
18. välkomnar Trips-rådets erkännande nyligen att aids och andra pandemier kan betraktas som "nationella nödsituationer" i enlighet med den definition som ges i Trips-avtalet, men understryker samtidigt att särskilda deklARATIONER och förtydliganden krävs vid WTO:s toppmöte i Qatar, och önskar framför allt se en särskild bekräftelse av att tillverkning av mediciner skall kunna ske i tredje land inom ramen för systemet med tvångslicenser,
19. uppmanar EU:s medlemsstater och Europeiska kommissionen att uttrycka sitt klara och otvetydiga stöd för utvecklingsländernas tolkning av Trips-avtalet, genom att i den ministerdeklaration som skall antas av WTO i Doha införa ett särskilt erkännande av att det är tillåtet att tillgripa skyddsklausulerna i Trips-avtalet, och att framför allt bekräfta att inget i Trips-avtalet får användas för att förhindra WTO:s medlemmar från att vidta åtgärder för att skydda folkhälsan (paragraf 1 i utvecklingsländernas förslag till deklARATION) och att ingen talan får väckas inför WTO mot länder som har utnyttjat dessa skyddsklausuler,
20. uppdrar åt sina medordförande att vidarebefordra denna resolution till AVS-EU:s ministerråd, Europeiska kommissionen, FN:s generalsekreterare, WTO, UNAIDS, UNDP, Unicef, UNFPA, UNDCP, Unesco, Världsbanken, OECD, Europarådet, Europeiska investeringsbanken och Internationellt ekonomiskt forum.

RESOLUTION ⁽¹⁾**om WTO:s förhandlingar**

Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen

- som sammanträdde i Bryssel (Belgien) från den 29 oktober till den 1 november 2001, utfärdar denna resolution
- med beaktande av sina tidigare resolutioner om WTO:s förhandlingar, och av följande skäl:
 - A. Den internationella handeln har i stor utsträckning bidragit till att skapa arbetstillfällen och välbstånd. Dessa vinster har emellertid inte varit jämnt fördelade över världen. De minst utvecklade ländernas andel av världshandeln har minskat och många utvecklingsländer drabbas av exportsvårigheter som höga tullar, kvoter och begränsad kapacitet vad gäller informations- och kommunikationsteknik.
 - B. En friare men också rättvisare och hållbarare världshandel måste befästas genom multilaterala överenskommelser och inom ramen för ett reformerat WTO. Ett regelbaserat system är det enda sättet att med fredliga och rättvisa medel garantera att fördelarna kommer alla nationer till godo. De internationella reglerna och institutionerna måste ta hänsyn till samspelet mellan handel och andra områden som miljö, hälsa och social standard.
 - C. Det multilaterala handelssystemet bygger på GATT-avtalet från 1947. I inledningen till det avtalet sägs att syftet med handelsförbindelser och ekonomiskt samarbete skall vara att höja levnadsstandarden och garantera full sysselsättning. I avtalet sägs också att dessa mål är särskilt viktiga för de mindre utvecklade avtalsparterna. I inledningen till 1994 års avtal om upprättande av WTO lägger man till kravet att denna målsättning skall uppnås med metoder som är förenliga med en hållbar utveckling, där man strävar efter att skydda och bevara miljön.
 - D. I det nya partnerskapsavtalet understryks betydelsen av att försöka göra WTO:s regler flexibla så att de kan ta hänsyn till AVS-ländernas relativa utvecklingsnivå.
 - E. Ansträngningarna från AVS och EU i internationella forum och i samband med internationella avtal att göra AVS-länderna tillräckligt konkurrenskraftiga för att klara den internationella marknaden måste förstärkas och samordnas.
 - F. De mål som anges i inledningen till WTO-avtalet (högre levnadsstandard, full sysselsättning och främjandet av en hållbar utveckling) och WTO:s egen handlingsplan för de minst utvecklade länderna visar att det finns ett legitimt behov av att särbehandla de fattiga länderna, varför det krävs en ändring av reglerna om ovanstående mål skall kunna uppnås.
 - G. Det är viktigt att AVS-länderna och EU ingår allianser för att garantera stor flexibilitet när det gäller tolkning och tillämpning av WTO:s regler, så att man tar full hänsyn till utvecklingsaspekterna och AVS-ländernas problem och så att de åtaganden som gjorts när det gäller positiv särbehandling faktiskt uppfylls.
 - H. Enligt UNDP:s rapport från 2001 lever en femtedel av världens befolkning – 1,2 miljarder – på mindre än en dollar per dag och det finns över 50 länder där inkomsten per capita är lägre i dag än den var för 10 år sedan.
 - I. AVS-ländernas andel av importmarknaderna och världshandeln är mycket begränsad. De flesta svarar för mindre än 0,05 procent av den globala omsättningen av varor.

⁽¹⁾ Antagen av den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen den 1 november 2001 i Bryssel.

- J. Små utvecklingsländer, framför allt de små östaterna, har liten möjlighet att snedvrída den internationella handeln.
- K. Enligt WTO-avtalets bilaga VII om subventioner och kompensationsåtgärder får enbart länder med en låg relativ utvecklingsnivå (med en inkomst per capita på mindre än 1 000 USD per år) behålla sina stödåtgärder.
- L. Det finns ett stort behov av att öka lagstiftarnas deltagande och inflytande i arbetet i internationella organisationer som WTO.
- M. WTO är en mellanstatlig organisation som i huvudsak styrs av sina medlemsstater, men i verkligheten är vissa av de ingående medlemsstaterna marginaliserade på grund av odemokratiska arbetsmetoder eller på grund av att de inte är företrädare, eller inte är tillräckligt effektivt företrädare, i Genève, i första hand på grund av otillräckligt tekniskt stöd eller bristande finansiering.
- N. Tillämpningen av Uruguay-avtalen har skapat stor besvikelse i utvecklingsländerna på grund av de olika villkoren för tillämpning av avtalen för de industrialiserade länderna och för utvecklingsländerna, kostnaderna för att genomföra vissa avtal och det faktum att många av utvecklingsländerna inte deltar i beslutsfattandet inom WTO.
- O. WTO:s generaldirektör har nyligen inrättat en rådgivande expertgrupp med uppdraget att utarbeta förslag till reformer.
- P. Under de första åren av WTO:s existens har en omfattande oro kommit till uttryck bland allmänheten när det gäller organisationens förmåga att i samband med handelspolitiska beslut ta hänsyn till frågor som miljöskydd, försiktighetsprincipens tillämpning, sociala hänsyn, tillgången på mediciner för aidspatienter i utvecklingsländerna eller begränsningar för saluförande och patentskydd av levande organismer, något som framkom under konferensen i Seattle.
- Q. ILO:s generaldirektör föreslog den 11 juni 2001 att en kommission om globaliseringens sociala dimensioner inrättas, något som kommer att ske när ILO fattat sitt definitiva beslut i november 2001.
- R. Förtydliganden krävs när det gäller vissa klausuler i tjänstehandelsavtalet, för att klargöra att WTO:s regler inte hindrar medlemsstaternas rätt att reglera och ingripa i tjänster av allmänt intresse.
- S. I artikel 177 i EG-fördraget nämns solidariteten med utvecklingsländerna och Europeiska unionen måste i konkret handling bidra genom att utforma regler för hur utvecklingen skall styras som omfattar skyndsamma reformer av WTO:s regler.
1. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen konstaterar att världshandelssystemet för närvarande lider av ett ojämnt deltagande, en ojämn fördelning av världshandelns vinster, oklarhet när det gäller några av dess regler och deras påverkan på områden utanför handeln, brist på intern och extern insyn och en låg grad av engagemang från parlamenten och det civila samhället när det gäller WTO:s arbete; framhåller med kraft att bredare reformer krävs än dem som hittills har genomförts,
 2. anser därför att det är logiskt att de nödvändiga reformerna genomförs innan nya frågor läggs till på WTO:s agenda,
 3. konstaterar att WTO inte är den enda komponenten i det globala handelssystemet utan anser att samma principer när det gäller öppenhet och demokrati skall tillämpas i motsvarande grad på regionala och bilaterala handelsavtal och uppmanar kommissionen att iaktta dessa principer i samtliga sina bilaterala och internationella handelsförhandlingar,

Jurisdiktion, rättvist deltagande, internationell insyn, kapacitetsuppbyggnad

4. påpekar att den demokratiska legitimiteten för WTO, en mellanstatlig organisation, i första hand bygger på att samtliga medlemmar deltar i beslutsprocessen på ett jämbördigt sätt; konstaterar emellertid att inget av de 24 utvecklingsländer som är medlemmar av WTO har en permanent representation vid WTO:s huvudkontor i Genève och att många andra länder endast har mycket små delegationer som inte medger att de följer allt det arbete som rör dem; anser det vara av största betydelse att denna brist åtgärdas och att samtliga medlemmars faktiska deltagande i WTO:s arbete och beslutsfattande garanteras,
5. konstaterar att många förhandlingar sker i små grupper från vilka de fattigaste länderna i realiteten är uteslutna,
6. oroas över de svårigheter som de mindre utvecklade länderna som inte är medlemmar av WTO ställs inför i samband med antagningsförfarandet och den nivå av engagemang som krävs av dem och som är betydligt högre än den som visas av länder som redan är medlemmar; uppmanar kommissionen att revidera sitt förslag om ett särskilt snabbt antagningsförfarande,
7. uppmanar kommissionen och EU:s medlemsstater att stödja utvecklingsländerna, framför allt de minst utvecklade länderna, i deras ansträngningar att inrätta gemensamma regionala representationskontor vid WTO och att fortsätta ge stöd åt AVS-länderna i detta avseende och till resurscentra som centret för rådgivning om WTO:s lagar,
8. uppmanar kommissionen att för EU:s räkning föreslå att man samordnar det befintliga handelsrelaterade tekniska stödet, att de luckor som finns i bidragen till utvecklingsländerna kartläggs och att WTO:s budget förstärks på grundval av varje medlems andel av den internationella handeln, så att samtliga WTO:s medlemmar får en rättvis representation i Genève och att man ökar de resurser som görs tillgängliga för tekniskt bistånd till utvecklingsländerna och framför allt de minst utvecklade länderna,
9. önskar se ett engagemang från världens ledare som samlats i WTO när det gäller att samordna åtgärderna för att hjälpa utvecklingsländerna tackla hindren för tillväxt i den egna handeln vad gäller informationsflöden, skyddet av egendomsrätten, institutioner för effektiv återbetalning av lån, tillträde till rättssystemet för fattiga och icke läs- och skrivkunniga, möjligheten att öppna bankkonton, obyråkratisk registrering av företag och partnerskap, och bristen på små affärsklubbar på by- och distriktnivå för att lösa problem vid sidan av de nationella beslutsfattarna,
10. önskar, i avvaktan på en permanent representation i Genève för samtliga medlemmar, en förstärkning av de befintliga systemen för tidig varning, vilket skall göra det möjligt för de länder som inte är närvarande att få information tillräckligt tidigt om att ett visst organ planerar nya förhandlingar eller beslut, så att de kan förbereda sig och så att planeringen av möten inom WTO skall göra det möjligt för alla delegationer, även de minsta, att delta och vara företrädare; kräver att alla medlemmar skall få snabb tillgång till mötesprotokoll från olika organ (råd, utskott, arbetsgrupper etc.) där de inte har kunnat delta och till all information de behöver för att följa det arbete som pågår i de olika organen,
11. kräver att en uttrycklig hänvisning till målen att utrota fattigdomen, uppnå FN:s utvecklingsmål, främja en rättvis och hållbar utveckling och skydda miljön skall införas i inledningen till avtalet om att inrätta WTO i samband med fjärde ministerkonferensen i Doha,
12. begär att bestämmelserna om särskild förmånsbehandling i handelsavtalen för främjande av vissa särintressen i utvecklingsländerna och för tillhandahållande av tekniskt bistånd till dessa länder skall bli fullt tillämpbara och träda i kraft så att AVS-EU:s regelverk skall kunna bevaras,
13. uppmanar kommissionen att se till att programmen för tekniskt bistånd och kapacitetsfrämjande åtgärder inom ramen för det integrerade ramverket hjälper de minst utvecklade länderna att inte bara tillämpa avtalen, utan att försvara sina egna intressen i förhandlingarna utifrån sina egna utvecklingsstrategier och att påverka handelspolitikens utformning; önskar att frågan om en förstärkning av analyskapaciteten prioriteras i samband med de första faserna av nya multilaterala handelsförhandlingar,

14. uppmanar kommissionen att tillse att samordningen mellan multilaterala och bilaterala givare förbättras, framför allt EU:s medlemsstater, inom området tekniskt bistånd till utvecklingsländerna,

15. betraktar WTO:s system för tvistlösning som en särskilt känslig del av handelssystemet och de internationella förbindelserna; är oroad över det ökande antalet tvister och är övertygad om att de politiska förbindelserna mellan länderna inte helt kan ersättas av rättsliga relationer och uppmanar de parter som är indragna i handelstvister att försöka hitta politiska lösningar och kompromisser; föreslår att artikel 7 i tvistlösningsoverenskommelsen skall revideras för att uppmuntra kompensationsystem, inklusive temporära sådana, snarare än att man tillgriper sanktioner,

16. påpekar bristen på rättvisa bland medlemsstaterna när det gäller de sanktioner som anges i tvistlösningssystemet; föreslår därför att artikel 7 i tvistlösningsoverenskommelsen skall revideras för att uppmuntra användningen av finansiella kompensationsystem för att kompensera dessa orättvisa skillnader,

17. är oroad över att bristen på tydlighet i vissa delar av WTO-avtalen har lett till en överdriven tilltro till att tvistlösningsförfarandet skall tolka och klarlägga avtalen; kräver därför att avtalen blir tydligare för att göra det möjligt för tvistlösningsförfarandet att fungera mer förutsägbart på grundval av de texter som förhandlats fram av regeringarna och som ratificerats av parlamenten,

18. uppmanar EU att föreslå övriga medlemmar att skapa klara regler för informella samråd: de senare bör initieras av ordföranden i ett WTO-organ eller dess GD, föredragningslistan och listan över deltagare skall skickas ut till samtliga medlemmar och inget land skall uteslutas som önskar delta; kräver tillräckligt med tid för att samtliga delegationer skall hinna genomföra samråd med sina huvudstäder och kräver att resultaten skall bli föremål för en formell rapport till respektive WTO-organ och meddelas samtliga medlemmar, vilket skulle förbättra balansen mellan öppenhet och effektivitet,

19. konstaterar att Trips-avtalet är det enda WTO-avtal som innehåller omfattande "direktivliknande" bestämmelser som innebär att WTO:s medlemsstater skall ändra sin interna lagstiftning inom ett område under deras nationella jurisdiktion,

20. understryker betydelsen av ett system för immateriella rättigheter som uppmuntrar överföring av teknik till förmån för utvecklingsländerna med speciell hänvisning till kunskapssamhället; är emellertid väl medveten om de svårigheter som utvecklingsländerna står inför när de skall tillämpa Trips-avtalet och upprepar därför sin uppmaning till WTO och kommissionen att intensifiera sitt tekniska bistånd inom detta område och önskar också en detaljerad förnyad undersökning av Trips-avtalets effekter på utvecklingsländerna, inklusive dess effekter när det gäller överföring av teknik, tillgång till läkemedel och skyddet av traditionella kunskaper och dess överensstämmelse med konventionen om biologisk mångfald och protokollet om biologisk säkerhet,

Extern insyn och öppenhet

21. anser att insyn i handelspolitikens utformning och genomförande är ett legitimt krav från samhälle, medborgare och parlamentsledamöter,

22. påpekar att en allmän regel om öppenhet bör gälla inom WTO, vilket innebär att den största delen av alla handlingar skall vara fria och offentliggöras på WTO:s hemsida och stöder kommissionens förslag att alla handlingar, protokoll och beslut skall offentliggöras,

23. hävdar att viktiga möten med parterna och sammanträden i olika paneler och i överklagandeorganet, med tanke på förfarandets rättsliga natur, i framtiden skall äga rum offentligt under tvistlösningsförfarandet, på det sätt som är brukligt för domstolsförhandlingar, och att handlingar, framför allt yrkanden från parterna och expertutlåtanden, skall göras tillgängliga för allmänheten, utom i sällsynta och vederbörligen styrkta undantagsfall; önskar att det inrättas ett organ för rättshjälp som finansieras genom WTO:s budget för att hjälpa de sämst representerade länderna att få tillgång till tvistlösningssystemet,

24. hävdar uttryckligen att externa organ som Codex Alimentarius, som WTO utnyttjar för extern rådfrågning, också behöver reformeras radikalt för att återställa allmänhetens förtroende och uppfylla grundläggande krav på öppenhet,

Parlamentarisk och öppen granskning och parlamentariska forum

25. föreslår än en gång att det inrättas ett parlamentariskt forum inom WTO med samrådsbefogenheter och instruerar sin delegation till WTO:s ministerråd i Doha att i nära samarbete med andra parlamentariska organisationer anordna ett sammanträde med de parlamentsledamöter som är närvarande för att främja detta initiativ,

26. understryker behovet av en provisorisk infrastruktur för den parlamentariska församlingen till dess WTO tar sitt ansvar i detta avseende och erbjuder de för ändamålet nödvändiga faciliteterna,

27. anser också att det är viktigt att få igång den politiska debatten på nationell parlamentarisk nivå och i befintliga regionala församlingar och understryker därför den centrala betydelsen av att parlamentariker deltar i beslutsprocessen för att utöva en effektiv demokratisk kontroll,

28. anser att mekanismen för en översyn av handelspolitiken i dess nuvarande form inte uppfyller kraven på en upplyst offentlig debatt; önskar därför se en reformering av mekanismen för att få med handelspolitikens effekter på det sociala, miljömässiga och utvecklingsmässiga området och en utvärdering av hur handelspolitiken utformas och övervakas, inklusive parlamentets och det civila samhällets roll,

29. anser att det är viktigt, inte minst för WTO:s legitimitet, att dess regler inte hindrar medlemmarna från att driva en egen och ambitiös politik eller hindrar deras parlamentariker från att fritt stifta lagar inom områdena folkhälsa, miljö och konsumentskydd eller på det kulturella och utbildningsmässiga området, men att sådana politiska beslut inte får leda till att godtyckliga handelshinder skapas i de fall där sådana handelshinder inte är motiverade för att säkra lag och ordning,

30. önskar ett förtydligande av allmänna tjänstehandelsavtalets (GATS) omfattning för att garantera ett tillräckligt skydd för att offentliga och sociala tjänster även i fortsättningen skall förbli regeringarnas ansvar och uppmanar kommissionen att offentliggöra en politisk deklaration som tydligt garanterar skyddet av de offentliga och sociala tjänster som för närvarande är under nationell och regional jurisdiktion,

Konsekvens och en ny internationell arkitektur

31. önskar att WTO:s samarbete med andra multilaterala organisationer skall stärkas, framför allt samarbetet med organisationer som har ansvaret för sociala och miljömässiga regler; kräver att sådana organisationer får observatörstatus inom WTO och att rutiner inrättas som gör det möjligt för dem att delta i arbetet i WTO:s organ; önskar se tydliga regler om förbindelserna mellan WTO:s avtal och multilaterala miljöavtal så att WTO:s regler inte innebär ett hinder för tillämpningen av sådana multilaterala avtal,

32. önskar att tvistlösningsförfarandet skall revideras så att panelerna eller överklagandeorganet skall vara skyldigt att begära yttrande från berörda internationella organisationer i ärenden som även rör icke handelsrelaterade frågor som omfattas av andra internationella konventioner, och att detta yttrande skall offentliggöras och biläggas beslutet,

33. uppmanar WTO och Förenta nationerna att undersöka nya förbindelser mellan internationella organisationer för att garantera konsekvens och sammanhang i internationella regler och konventioner,

34. rekommenderar att den handelsrelaterade kompetensen hos andra internationella organ som sekretariaten för FAO, WIPO, ILO och MEA stärks för att kunna förbättra samspelet mellan bättre handelsregler och internationella regler för miljö, hälsa och sociala system,

35. uppmanar kommissionen, AVS-länderna och EU:s medlemsstater att inför WTO:s fjärde ministerkonferens i Doha föreslå att det inrättas en arbetsgrupp inom WTO med uppdrag att lägga fram förslag om en reformering av WTO:s funktion inför WTO:s råd och dess medlemmar så snart som möjligt; uppmanar den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingens ständiga kommitté för handelsfrågor att lämna förslag till WTO:s förhandlingar,

36. uppmanar kommissionen, AVS-länderna och EU:s medlemsstater att snarast vidta nödvändiga åtgärder för att så snart som möjligt och helst före den fjärde konferensen med WTO:s ministerråd i Doha, få till stånd ett undantag för WTO vad gäller AVS-EU:s partnerskapsavtal,

37. uppmanar AVS-länderna att med stöd av kommissionen och EU:s medlemsstater skapa de förutsättningar som krävs för att en fri och rättvis handel skall lyckas genom att följa principerna om rättsstaten, gott styre, demokrati och respekten för mänskliga fri- och rättigheter,

38. uppmanar kommissionen att genomföra och offentliggöra en utvärdering av effekterna på AVS-ländernas ekonomi (sysselsättning, hälsa, utbildning, miljö etc.) av den nuvarande avregleringen av handeln och de framtida fördelarna med de eventuella avtal som undertecknas i Qatar,

39. välkomnar rådets förordning "Allt utom vapen" och uppmanar andra utvecklade länder och handelsblock att följa EU:s exempel så att världens marknader kan bli verkligt öppna för handel med hänsyn till befintliga förmånsavtal på handelns område, framför allt bilaga XXIII till AVS-EU:s partnerskapsavtal om behovet av att skydda fördelarna för AVS-länderna i deras handelsarrangemang med EU,

40. insisterar på att ansträngningarna för att få med nya medlemmar i WTO skall fortsätta, så att WTO inte blir ett instrument för global ekonomisk differentiering utan utvecklas till en genuin global garant för internationella handelsregler,

41. bekräftar att WTO:s regler bör ta hänsyn till utvecklingsländernas rätt att tillämpa nationella och/eller regionala jordbrukspolitiska program som främjar livsmedelsförsörjning och andra icke handelsmässiga syften,

42. uppmanar WTO att inse de små, sårbara östaterna begränsningar och att medge sådana länder särskild förmånsbehandling,

Frizoner

43. uppmanar WTO:s medlemsländer att låta AVS-länderna fortsätta medge skattelättnader för att främja utvecklingen, inklusive sådana skattelättnader som medges i frizoner och genom andra system för skattemässig stimulans till år 2015 genom att anta ett bindande ministerbeslut under den fjärde ministerkonferensen som skall genomföras i Doha i Qatar den 9–13 november 2001, under förutsättning att dessa skattelättnader inte medför avvikelser från internationella regler för arbetsmarknad, miljö och mänskliga rättigheter,

Tillämpning och näraliggande frågor

44. bekräftar åter att handelslättnader är av avgörande betydelse för att öka AVS-ländernas andel av den internationella handeln och att sådana förmåner även i fortsättningen skall vara meningsfulla, säkra och förutsebara,

45. understryker behovet av att ta itu med de specifika problem och inbyggda hinder som plågar små ekonomier, sårbara östater och inlandsstater inom AVS, som nu i ökande grad marginaliseras; anser att ministerdeklarationen från WTO:s sammanträde i Doha skall återspegla dessa länders behov, ta itu med deras problem och enas kring ett riktat åtgärdsprogram,
46. bekräftar att ingenting i Trips-avtalet bör förhindra utvecklingsländerna från att vidta åtgärder för att skydda folkhälsan och garantera billig tillgång till viktiga mediciner och livräddande läkemedel,
47. uttrycker sin djupa besvikelse över bristen på meningsfulla framsteg när det gäller tillämpningsfrågor som är viktiga för utvecklingsländerna, framför allt AVS-länderna, och uppmanar därför WTO:s fjärde ministerkonferens att ta itu med dessa frågor och fatta de beslut som krävs i Doha i Qatar, inklusive avlägsnandet av de obalanser som uppkommit genom Uruguay-rundans avtal och se till att besluten från Marrakech får en effektiv tillämpning,
48. stöder inrättandet av mekanismer för att effektivt ta itu med frågor som handel och skuldsättning, handel och finansiering samt handel och tekniköverföring som har tagits upp av utvecklingsländerna i samband med förberedelserna inför Doha,
49. uppdrar åt sina medordförande att översända denna resolution till AVS-EU:s ministerråd, kommissionen, FN:s generalsekreterare, WTO, Världsbanken, IMF och Europeiska investeringsbanken.

RESOLUTION ⁽¹⁾

om rom

Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen

- som sammanträdde i Bryssel (Belgien) från den 29 oktober till den 1 november 2001, utfärdar denna resolution
- med beaktande av tidigare resolutioner om rom från den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen antagna den 23 mars 2000 i Abuja, den 14 oktober 1999 i Nassau, den 1 april 1999 i Strasbourg, den 23 april 1998 i Port Louis, den 20 mars 1997 i Bryssel, den 3 februari 1995 i Dakar och den 6 oktober 1994 i Libreville,
- med beaktande av resolutionerna om rom antagna den 13 oktober 2000 och den 22 mars 2001 vid sitt första sammanträde i Bryssel och sitt andra sammanträde i Libreville,
- med beaktande av målen för utveckling av handeln i AVS-EU:s partnerskapsavtal som undertecknades i Cotonou den juni 2000, och av följande skäl:
 - A. Partnerskapsavtalet innehåller ett erkännande av varuprotokollens betydelse och behovet av att skydda de fördelar som uppkommit genom dessa samt ett medgivande av att liberaliseringsprocessen kan leda till en försämring av AVS-ländernas konkurrensläge och därmed hota deras utvecklingsansträngningar.
 - B. EU har genom partnerskapet förbundit sig att vara så flexibel som möjligt när det gäller takten och substansen i AVS-ländernas övergång till och integrering i världsekonomin för att skydda AVS-ländernas ekonomi under en snabb och tilltagande globalisering.
 - C. I förklaring XXV – gemensamma förklaringen om rom – som bifogats partnerskapsavtalet, erkänns romsektorns betydelse för flera AVS-staters och AVS-regioners ekonomiska och sociala utveckling, samt de helt nya utmaningar som denna sektor står inför genom liberaliseringen av den europeiska rommarknaden utanför post-Lomé-avtalet.

(1) Antagen av den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen den 1 november 2001 i Bryssel.

- D. EU har genom ovannämnda förklaring också åtagit sig att snarast vidta snabba och tillräckliga stödåtgärder under övergångsperioden 2000–2008 i form av integrerade sektorspecifika program som gör att AVS-staternas romexportörer kan förbättra sin konkurrenskraft, att hjälpa de romproducerande företagen i AVS-staterna att övergå från massproduktion av standardvaror till produktion av märkesprodukter i högre prisklasser samt att ge AVS-staternas romexportörer möjlighet att konkurrera på gemenskapens marknad och på den internationella marknaden för alkoholhaltiga drycker.
- E. AVS-staternas romsektor blir den första sektorn i AVS-staterna som står inför en ekonomisk övergångsprocess utan tidigare motstycke. EU är redo att stödja denna process, och ett snabbt och framgångsrikt beviljande av detta stöd skulle utgöra en uppmuntrande signal till de övriga sektorerna i AVS-länderna som står inför en ekonomisk övergångsprocess efter 2008 och skall anpassa sig efter de nya handelsavtal som är förenliga med WTO:s regler.
1. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uttrycker sin oro över att finansieringsförslaget för programmet för utveckling av den västindiska romindustrin i enlighet med de politiska åtaganden som gjordes i förklaring XXV i AVS-EU:s partnerskapsavtal lämnades in till Europeiska utvecklingsfondens kommitté för godkännande och därefter drogs tillbaka,
 2. uppmanar enträget Europeiska unionen och dess medlemsstater att snarast godkänna de medel som beviljats till utvecklingen av AVS-ländernas romindustri och att till fullo inse att eftersom EU:s rommarknad kommer att släppas fri den 1 januari 2003 återstår det mycket litet tid för att ens påbörja processen att göra den västindiska romindustrin konkurrenskraftig,
 3. oroas i samband med EU:s utvidgning över att en produkt som kallas "rom", men som inte uppfyller den definition av "rom" som ges i artikel 4 i förordning (EG) nr 1576/89, tillverkas i Cypern, Republiken Tjeckien, Ungern, Polen och Slovakien och upprepar nödvändigheten av att regeln som begränsar den kommersiella användningen av benämningen "rom" tillämpas strikt och att det inte beviljas några undantag eller lättnader,
 4. uppdrar åt sina medordförande att översända denna resolution till AVS-EU:s ministerråd och till kommissionen.

RESOLUTION ⁽¹⁾

om BLNS-ländernas (Botswana, Lesotho, Namibia och Swaziland) speciella situation i samband med framtida handelsförhandlingar

Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen

— som sammanträdde i Bryssel (Belgien) från den 29 oktober till den 1 november 2001, utfärdar denna resolution av följande skäl:

- A. Sydafrikanska tullunionen (SACU) mellan Botswana, Lesotho, Namibia, Swaziland och Sydafrika är ett av de äldsta och mest omfattande regionala integrationsprojekten i Afrika.
- B. Betydande framsteg har gjorts i förhandlingarna kring ett nytt ömsesidigt fördelaktigt avtal mellan parterna till SACU.
- C. Det är glädjande att kommissionen har insett att det bilaterala handelsutvecklings- och samarbetsavtalet med Sydafrika innebär att de övriga parterna till SACU, Botswana, Lesotho, Namibia och Swaziland (BLNS-länderna) hamnar i en position som i viktiga avseenden avviker från de övriga Cotonou-ländernas.

⁽¹⁾ Antagen av den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen den 1 november 2001 i Bryssel.

- D. I Cotonou-avtalet anges framför allt ett antal olika alternativ för de framtida handelsförbindelserna mellan AVS och EU, men inget av dessa alternativ är tillämpbara på BLNS-länderna som genom sitt medlemskap i SACU är skyldiga att tillämpa de ömsesidiga handelsåtaganden som gäller för Sydafrika enligt villkoren i handelsutvecklings- och samarbetsavtalet.
- E. Detta innebär framför allt att BLNS-länderna
- kommer att ställas inför införandet av fri handel med EU snabbare än något annat AVS-land (2012 i stället för 2020),
 - kommer att ställas inför ett frihandelsavtal som inte i första hand utformades med tanke på deras ekonomiska strukturer och utvecklingsnivåer,
 - kommer att utsättas för en betydligt mer omfattande frihandel i sina förbindelser med EU (86 procent av de varor som handlas för närvarande) än vad som verkar troligt för övriga AVS-länder,
 - kommer att exponeras för frihandel med EU utan någon motsvarande förbättring när det gäller BLNS-ländernas export till EU:s marknader på de områden som omedelbart berörs,
 - kommer att förlora betydande skatteintäkter som resultat av de avvecklade tullarna för handel med EU.
- F. Om de nuvarande bestämmelserna för tillträde till EU:s marknad i handelsutvecklings- och samarbetsavtalet mellan EU och Sydafrika enbart utsträcktes till att gälla BLNS-ländernas ekonomier efter den 31 december 2007 kommer de att drabbas av förlorade handelsförmåner och återinförda importtullar på ett stor del av de varor de för närvarande exporterar till EU.
1. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar därför EU att
 - (a) vidta omedelbara åtgärder för att tillsammans med BLNS-länderna inrätta lämpliga institutionella mekanismer för att ta itu med BLNS-ländernas speciella problem,
 - (b) inrätta mekanismer för att befästa befintliga handelsförmåner för BLNS-länderna bortom 2007 och skapa en omedelbar förbättring när det gäller BLNS-ländernas export till EU:s marknad på de områden som medför särskilda fördelar,
 - (c) inrätta mekanismer för direkt samråd med BLNS-ländernas regeringar inom områden som är särskilt bekymmersamma i samband med införandet av tullfri tillgång för EU:s export,
 - (d) göra klara och bindande utfästelser när det gäller stöd i samband med skattemässig omstrukturering i BLNS-länderna som motsvarar de förlorade intäkterna på grund av att handelsutvecklings- och samarbetsavtalet mellan EU och Sydafrika tillämpas,
 - (e) revidera stödprogrammet för ekonomisk integration av BLNS-länderna för att avskaffa kopplingen mellan frisläppandet av medlen och BLNS-ländernas uppfyllande av bestämmelserna i SACU-avtalet och att se till att tillämpningen anpassas till de enskilda BLNS-ländernas enskilda förutsättningar på ett sätt som är lämpligt med tanke på de olika omständigheter som vart och ett av länderna står inför,
 2. uppdrar åt sina medordförande att översända denna resolution till AVS-EU:s ministerråd och till kommissionen.
-

RESOLUTION ⁽¹⁾**om socker**

Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen

- som sammanträdde i Bryssel (Belgien) från den 29 oktober till den 1 november 2001, utfärdar denna resolution
- med beaktande av den resolution om socker som antogs vid dess andra sammanträde i Libreville den 19–22 mars 2001,
- med beaktande av Europeiska rådets godkännande av den gemensamma organisationen av marknaden för socker den 19 juni 2001, särskilt att EU:s sockerordning skall fortsätta gälla i ytterligare en period om fem år, och av följande skäl:
 - A. Parterna till Marrakech-avtalet, genom vilket Världshandelsorganisationen WTO upprättades, har bekräftat att deras förbindelser inom områdena handel och ekonomi särskilt bör inriktas på full sysselsättning och hållbar utveckling, samtidigt som miljön skyddas och bevaras, och inser att det måste göras positiva ansträngningar för att utvecklingsländerna skall få en skälig del av tillväxten inom världshandeln.
 - B. Protokollet om AVS-socker utgör en integrerad del av gemenskapens ordning för socker och de kvantiteter som anges i protokollet är inkluderade i de åtaganden som undertecknats av Europeiska unionen inom ramen för WTO, vilket ger rättsliga garantier för AVS-ländernas möjligheter att exportera socker till EU.
 - C. De AVS-länder som producerar socker tillhör antingen gruppen minst utvecklade länder eller utvecklingsländer och är nettoimportörer av livsmedel. Som sårbara inlandsstater eller östater brottas de med speciella ekonomiska och sociala problem, och deras sociala och ekonomiska utveckling är beroende av intäkterna från handeln med socker.
 - D. Befintliga naturliga, fysiska och strukturella hinder gör det i allmänhet svårt för de flesta sockerproducerande länderna inom AVS att genomföra en horisontell diversifiering av sitt jordbruk och deras topografiska förutsättningar är i allmänhet inte lämpliga för andra grödor. Dessa faktorer påverkar konkurrenskraften för AVS-ländernas sockerindustri negativt.
 - E. AVS-ländernas sockerproducenter använder den största delen av sina mycket betydelsefulla intäkter från exporten till Europeiska unionen i sina rationaliseringsprogram för att förbättra effektiviteten, öka produktiviteten och rent allmänt stärka sin konkurrenskraft.
 - F. De jordbruksförhandlingar som pågår inom ramen för artikel XX i WTO-avtalet om jordbruk skall särskilt ta hänsyn till icke-handelsrelaterade problem, särskild och differentierad behandling av utvecklingsländerna och målet att införa ett rättvist och marknadsorienterat system för handeln med jordbruksprodukter.
 - G. AVS-ländernas sockerproducenter har också omdömesgillt använt intäkterna från sockerexporten till att optimera utnyttjandet av biprodukter och till att främja en tydlig diversifiering inom andra sektorer av ekonomin.
 - H. Sockerindustrins mångsidiga karaktär i de sockerproducerande AVS-länderna ger många arbetstillfällen och bidrar till att skydda miljön och utveckla landsbygden.
 - I. Det särskilda preferensavtalet om socker (SPS) mellan Europeiska unionen och de sockerproducerande AVS-länderna som ingicks för perioden 2001–2006 kommer att hjälpa till att öka exportintäkterna och delvis bidra till att mildra de negativa konsekvenserna av EU:s restriktiva prispolitik sedan 1986 och att främja investeringar i de berörda länderna.

⁽¹⁾ Antagen av den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen den 1 november 2001 i Bryssel.

- J. Europeiska unionens råd (allmänna frågor) antog den 26 februari 2001 en reviderad version av initiativet "Allt utom vapen" (EBA). AVS-ländernas handelsministrar uttryckte i sin deklARATION av den 12 december 2000 sitt principiella stöd för detta initiativ, samtidigt som man framhöll att det måste respektera befintliga avtal och ta hänsyn till den speciella situationen för sårbara, små östater och inlandsstater.
- K. SPS-kvantiteterna har enligt de årliga beräkningarna minskats och de kommer att minskas ytterligare som resultat av EBA-initiativet, vilket kommer att beröva de sockerlevererande AVS-länderna exportintäkter för deras olika utvecklingsbehov.
- L. Enligt artikel 38 i Cotonou-avtalet kom parterna överens om att ta särskild hänsyn till de pågående multilaterala handelsförhandlingarna och att undersöka de mer omfattande avregleringsinitiativens effekter på handeln EU-AVS och utvecklingen av AVS-ländernas ekonomier. Parterna har också kommit överens om att ge lämpliga rekommendationer i syfte att bevara förmånerna i handelsavtalen mellan EU och AVS och de referensvillkor för AVS-EU:s gemensamma handelskommitté på ministernivå som inrättades i maj 2001 enligt artikel 38 i Cotonou-avtalet.
- M. I den gemensamma förklaringen (bilaga XXIII) om marknadstillträde i Cotonou-avtalet kom parterna överens om att undersöka alla åtgärder för att bevara AVS-ländernas konkurrenskraft på gemenskapens marknad och Europeiska unionens råd underströk sin skyldighet att ta hänsyn till effekterna på handeln mellan AVS och EU av alla avtal som ingås eller åtgärder som vidtas av EU.
1. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar EU att
 - (a) göra allt för att försvara, upprätthålla och respektera de åtaganden som gjorts gentemot AVS-länderna i protokollet om socker och det särskilda preferensavtalet om socker,
 - (b) erkänna det betydelsefulla och viktiga bidraget till den ekonomiska utvecklingen, kampen mot fattigdomen, kampen mot social utstötning och främjandet av och stödet för demokratin och respekten för grundläggande mänskliga fri- och rättigheter som är ett resultat av globaliseringen i de sockerexporterande AVS-länderna,
 - (c) erkänna sockerindustrins mångsidiga karaktär, särskilt dess roll när det gäller miljöskyddet och landsbygdsutvecklingen i de exporterande AVS-länderna,
 - (d) fullgöra sina skyldigheter i enlighet med artikel 38 och den gemensamma förklaringen nr XXIII i Cotonou-avtalet,
 - (e) erkänna behovet av skyndsamma positiva åtgärder för att få bukt med de förödande konsekvenserna som initiativet "Allt utom vapen" kommer att få för vissa sockerexporterande AVS-länder som inte hör till de minst utvecklade länderna, och att skyndsamt undersöka metoder att på ett rättvisare sätt fördela bördorna när det gäller att tillämpa initiativet på sockerhandeln,
 - (f) även erkänna det bidrag som AVS-ländernas sockerindustrier lämnar till Europeiska unionens raffineringföretag samt de ömsesidiga vinster som protokollet om socker och det särskilda förmånsavtalet om socker resulterar i för parterna,
 2. uppmanar Europeiska kommissionen och AVS-ländernas generalsekretariat att i enlighet med bilaga XVII i Cotonou-avtalet granska den situation som uppkommit i och med "Allt utom vapen" och att i enlighet därmed lämna rekommendationer till nästa sammanträde med AVS-EU:s gemensamma handelskommitté och ministerråd,
 3. uppdrar åt sina medordförande att översända denna resolution till AVS-EU:s ministerråd, kommissionen och AVS generalsekretariat.
-

RESOLUTION ⁽¹⁾**om bekämpning av terrorismen**

Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen

- som sammanträdde i Bryssel (Belgien) från den 29 oktober till den 1 november 2001, utfärdar denna resolution
- med beaktande av FN:s säkerhetsråds resolution nr 1368 (2001) av den 12 september 2001,
- med beaktande av FN:s säkerhetsråds resolution nr 1269 (1999) av den 12 september 1999 som fördömer alla terroristhandlingar oavsett motiv, var de än sker och oavsett vem som utför dem, och bekräftar att bekämpandet av den internationella terrorismen, inklusive den som bedrivs av stater, är ett viktigt bidrag till bevarandet av internationell fred och säkerhet,
- med beaktande av FN:s säkerhetsråds resolution nr 1373 (2001) av den 28 september 2001,
- med beaktande av Europaparlamentets rekommendation av den 5 september 2001 om Europeiska unionens roll i bekämpandet av terrorismen,
- med beaktande av de afrikanska och europeiska ministrarnas konferens den 11 oktober 2001, och av följande skäl:
 - A. Terrorismen innebär en kränkning av internationell rätt och accepterade normer.
 - B. De barbariska terrordåden mot i första hand World Trade Center i New York och Pentagon i Washington, och tidigare terrordåd på andra håll i världen, är djupt chockerande.
 - C. Dessa terrordåd, och terrordåd över huvud taget, utgör ett brott mot mänskligheten och det öppna, demokratiska och multikulturella samhällets värderingar och utgör därför ett hot mot internationell fred, stabilitet och säkerhet.
 - D. Terroristbekämpningen kräver i första hand en strategi som inriktas på internationell straffrätt och en starkare brottsförebyggande politik på internationell nivå. Det är nödvändigt att se till att en sådan strategi överensstämmer med respekten för de grundläggande friheterna som utgör civilisationens grundvalar. Det är av största vikt att det internationella samfundet skyndsamt inrättar en internationell brottmålsdomstol.
 - E. Förenta staterna och Förenade kungariket inledde militära attacker mot mål i Afghanistan som nu har pågått i fyra veckor och som gick in i en ny fas den 20 oktober i och med att speciella förband för markoperationer sattes in.
 - F. Det ökande antalet civila offer är djupt oroande.
 - G. Det internationella samfundet är fast beslutet att bekämpa terrorismen inom gränsen för internationella lagar och principer om mänskliga rättigheter.
- 1. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uttrycker sin solidaritet med Förenta staternas folk och regering och sin medkänsla med de skadade och de lidande familjerna till offren från Förenta staterna och från många andra länder som drabbades av terrorattackerna,
- 2. uppmärksammar de heroiska insatserna från räddningstjänsten i New York och Washington, framför allt brandmännen, av vilka många gav sitt liv för att rädda andra och uttrycker sin beundran för de modiga passagerare som övermannade kaparna i det fjärde planet till priset av sina egna liv, men som därigenom räddade oräkneliga andra,

(1) Antagen av den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen den 1 november 2001 i Bryssel.

3. fördömer den skamlösa misstolkningen av Islam, en religion som styrs av strävan efter fred, av dem som genomförde dessa brutala dåd, och bekräftar att åtgärder mot terrorismen bör förenas med respekten för grundläggande friheter och uttrycker i detta sammanhang sitt fullständiga stöd för och solidaritet med europeiska muslimer och muslimerna i AVS-länderna och i EU:s medlemsstater,
4. uppmanar regimen i Kabul att tillämpa säkerhetsrådets resolution som kräver att de som är skyldiga till attackerna överlämnas till den internationella rättvisan,
5. uppmanar till fortsatta politiska och diplomatiska ansträngningar för att skapa fred i Afghanistan och för att kvinnorna i Afghanistan skall engageras i alla lösningar av konflikten och i alla ansträngningar för att inrätta, och delta i, en bred och representativ regeringen efter konflikten,
6. understryker att det afghanska folket har drabbats oerhört av internationell terrorism och av Talibanregimen, frånsett den nuvarande utvecklingen, och uppmanar därför till omfattande humanitära insatser,
7. uppmanar kommissionen att särskilt prioritera samarbetet med Förenta nationernas flyktingkommissarie i samband med problemet med de afghanska flyktingarna,
8. anser att det inte finns något syfte eller något mål, oavsett hur ädelt eller heligt det är, som kan rättfärdiga användningen av våld och terror mot civila och uppmanar det internationella samfundet att ge högsta prioritet åt de politiska, ekonomiska och sociala problemen i de länder som utgör drivhus för regionala konflikter och terrorism på grund av frånvaron av ansvarsfulla demokratiska regeringar och sönderfallande sociala, politiska och andra hierarkier,
9. välkomnar uttalandet från den gemensamma ministerkonferensen Afrika-EU den 11 oktober om att stödja initiativet från OAU:s toppmöte i Alger i juli 1999 att sammankalla en internationell konferens om terrorism i Förenta nationernas regi,
10. välkomnar Senegals initiativ att anordna en konferens i Dakar den 17 oktober 2001 om antagandet av en afrikansk pakt mot terrorism, och uppmanar de afrikanska staterna att snarast ratificera Algerkonventionen om terrorbekämpning som antogs vid OAU:s toppmöte i juli 1999,
11. stöder Europeiska unionens uppmaning om bredast möjliga koalition mot terrorism under Förenta nationernas ledning,
12. instämmer i slutsatserna från Europeiska unionens råd att kampen mot terrorismen blir effektivare om den baseras på en djupgående politisk dialog med de länder och regioner i världen där terrorismen har sitt ursprung och på fortsatta investeringar i och stöd för konfliktförebyggande aktiviteter, och insisterar på att AVS och EU:s förbindelser med tredje land även i fortsättningen skall vara baserade på de viktiga principerna om mänskliga rättigheter, demokrati och gott styre,
13. uppmanar särskilt AVS och EU att intensifiera sin kamp mot oreglerad och illegal vapenexport och den globala spridningen av tunga och lätta vapen, samt kampen mot kemiska och biologiska vapen,
14. uppmanar AVS-EU:s ministerråd och EU:s medlemsstater att samarbeta med Förenta staternas regering på grundval av resolution nr 1368 (2001) för att hitta dem som utförde, organiserade eller stödde attackerna samt alla som skyddar dem; anser att alla åtgärder måste vara proportionella och riktade och att de inte får skada oskyldiga civila och deras egendom,
15. välkomnar Europeiska rådets förnyade ansträngningar att skapa fred i Mellanöstern; kräver i detta sammanhang att fredssamtalen mellan Israel och Palestina snarast återupptas på grundval av de rekommendationer som ges i Mitchellrapporten för att nå en heltäckande överenskommelse i enlighet med FN:s säkerhetsråds resolutioner,

16. anser att en förstärkning av det polisiära och rättsliga samarbetet, framför allt i syfte att bekämpa terrorismen, måste åtföljas av en förstärkt parlamentarisk och rättslig kontroll och ett bibehållet skydd för de grundläggande mänskliga fri- och rättigheterna,
 17. uppmanar polismakterna och underrättelsetjänsterna inom AVS-länderna och EU:s medlemsstater till ett nära samarbete för att försöka bekämpa den globala terrorismen och ställa de ansvariga inför rätta,
 18. uppmanar det internationella samfundet att inrätta en kraftfull mekanism som möjliggör ett effektivt utbyte av information och experter när det gäller terrorattacker och att upprätta databaser för insamling och analys av information om terrorgrupper, element, rörelser och organisationer, och oppositionsgrupper som är inriktade på terror som en metod för att uppnå politiska mål, samt regeringar som stöder, finansierar och utbildar grupper till att föra ett ställföreträdande krig mot andra länder,
 19. välkomnar Europeiska rådets, Förenta nationernas generalförsamlings och OAU:s uppmaning om tillämpning av alla gällande internationella konventioner i kampen mot terrorismen, och uppmanar därför AVS-länderna och EU:s medlemsstater att påskynda processen att gå med i och/eller ratificera och effektivt tillämpa gällande konventioner om terrorism, inklusive den internationella konventionen för bekämpning av finansieringen av terrorism (1999), som hittills endast ratificerats av en av EU:s medlemsstater,
 20. uppmanar till en ratificering av stadgarna för den internationella brottmålsdomstolen, kopplad till FN-systemet, med jurisdiktion över de allvarligaste brotten som gäller det internationella samfundet som helhet,
 21. uppmanar AVS-EU:s ministerråd att främja säkerheten för alla typer av offentliga transportmedel, framför allt flyg och sjötransporter samt för industri- och kärnkraftsanläggningar,
 22. uppmanar de behöriga internationella organisationerna att framlägga en rapport inför den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen om terrorattackernas effekter på världens ekonomiska situation,
 23. uppmanar AVS-länderna och EU:s medlemsstater att vidta gemensamma åtgärder för att hindra kapitalöverföringar som finansierar terroristnätverk och hoppas att de finansiella marknaderna skall omorganiseras på ett sådant sätt att de förstärker de övervakande myndigheternas roll och bekämpar insiderhandel och penningtvätt; anser att banksekretessen inte får stå i vägen för utredningar som gäller finansiering av internationell terrorism,
 24. uppdrar åt sina medordförande att vidarebefordra denna resolution till AVS-EU:s ministerråd, kommissionen och Förenta staternas regering och kongress.
-